Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

http://www.archive.org/details/vitaesanctorumin04cont

SCRIPTORES AETHIOPICI

SERIES ALTERA — TOMUS XXIII

VITAE SANCTORUM INDIGENARUM

CORPUS
SCRIPTORUM CHRISTIANORUM ORIENTALIUM
CURANTIBUS
I.-B. CHABOT, I. GUIDI
H. HYVERNAT, B. CARRA DE VAUX

SCRIPTORES AETHIOPICI

VERSIO

SERIES ALTERA — TOMUS XXIII

VITAE SANCTORUM INDIGENARUM

ROMAE
EXCUDEBAT KAROLUS DE LUIGI

PARISIIS: CAROLUS POUSSIELGUE BIBLIOPOLA
15, RUE CASSETTE, 15

LIPSIAE: OTTO HARRASSOWITZ

MDCCCCV

THE INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
ST. MICHAEL'S
COLLEGE
LIBRARY

JUN 12 1944

12705

I

GADLA FERĒ-MIKĀ'ĒL

SEU

ACTA SANCTI FERĒ-MIKĀ'ĒL

INTERPRETATUS EST

BORYSSUS TURAIEV.

Ferē-Mikā'ēl (Fructus Michaelis), qui ab Aethiopibus sanctus habetur, monachus et antistes terrae Warab fuit. Vixit saeculo xv, regis celeberrimi Zar'a-Yāʿqob tempore. Acta eius brevia in codice chartaceo parisino (Coll. d'Abbadie, nº 161), ab amanuensibus cl. v. Antoine d'Abbadie conscripto continentur.

B. T.

Petropoli, Kal. Februarii, A. D. 1905.

ACTA SANCTI FERĒ-MIKĀ'ĒL

In nomine Dei, iusti in omnibus viis suis, p. 3.
Trini in personis suis, Unius in Trinitate sua,
cuius existentia est a saeculo
et pariter in saeculum,
praeter quem non est formatus Deus
neque ante eum, neque post eum erit;
ipse est primus et novissimus,
sanctus sanctitate sua
et castus castitate sua.
Nemo est qui cogitationem intelligat eius,
qui creavit hominem ad imaginem suam,
qui facit angelos suos spiritus.
A myriadibus myriadum gaudentium currus eius *trahitur*,
cuius sunt caeli et cuius est terra,
et cuius in manu omnia sunt,
cuius corpus non consumitur mactatus
et cuius lateris sanguis non deficit exhaustus.
Quem glorificemus et laudemus in saecula saeculorum.
[Amen.

Incipimus auxilio Dei altissimi
descriptionem laborum et certaminis
patris nostri Fĕrē-Mikā'ēl luctatoris,
suavis opere, casti,
pastoris gregis fortis,
praeceptoris legis et Evangelii.
Quid scribam vel quid dicam?
Servus enim tardioris linguae et insipidi labii sum.
Sed, si Deus vult, omnia fiunt.
Certamen autem iusti viri nonne mirandum et stupendum est?
*Melle est dulcius p. 4.
et sale sapidius
et menti iucundum.

Attendite igitur, o dilecti mei,
ut narrem vobis pauca, pro indignitate mea,
colligendo ea ex ore duorum vel trium testium,

BQ
3974
.I74
v. 4

de constantia certaminis boni
Fĕrē-Mikā'ēl, patris mei,
qui ab utero matris suae sacerdos electus est.

Filius fuit sacerdotis, columen fidei, quod non inclinat se, administrator legis ecclesiae. Patrem habuit sacerdotem Marʿā-wina-Krĕstos nomine; matris eius nomen erat Nayā-Ṣĕyon. Uterque fidelis erat et Deum timebat. Et educaverunt eum in sapientia et constantia secundum legem et praeceptum. Cum tempus discendi venisset, permansit in monasterio, psalterium Davidis discendo et Scripturas sacras recitando. Deinde diaconus factus, in praestanti ministerio more diaconatus administrando perseveravit. Cum vidisset pater noster Andreas, nĕbura-'ĕd, suavis opere, pulchritudinem praestantiae patris nostri Fĕre-Mikā'el, ornavit eum vestimento et cingulo et fecit eum monachum. Post haec inchoavit bonum certamen, in opera precationibus danda non cessavit, et in domo patris nostri Frumentii permansit, cum certabat.

Quodam die, cum media nocte ad ecclesiam descendebat, apparuit ei pater noster Andreas, margarita famae, manu patrem nostrum Frumentium tenens in via, et apprehendit patrem nostrum Fĕrē-Mikā'ēl et dixit ei: « Non est sors tua, ut in domo Frumentii maneas, sed potius sors tua est domus mea: i in eam! ». His dictis, prehendit manum eius et ad portam suam deduxit eum, et inde evanuit. Quam ob causam, sanctus ille e domo patris nostri Frumentii exiit, et in domum patris nostri Andreae intravit, ubi permansit in constantia, ad ministerium hora sacrificii et precationis properando, et in ecclesia famulando, et incensum lucernamque rite porrigendo. Cum in hoc
p. 5. officio perseveraret, *sacerdos factus est, et constantia indutus, in officio presbyteratus ministrando assiduus erat. Deinde cucullo a patre nostro Marḫa-Ṣĕyon, pastore gregis, enarratore Scripturae accepto, cavernam excavatam in domo sua effodit, et in ea sedebat, una tantum hora somno data. Et per dies in hac caverna morabatur, plurimas genuflexiones faciens, quarum numerum quomodo accurate scribamus, nescimus. Saepe numero psalterium Davidis per dies et noctes recitabat, et Evangelium Iohannis eiusque Apocalypsin perlegebat, et omnia officia horarum observabat. In solitudinem se recepit in ieiunio, a cere-

visia siceraque bibendis et oleo consumendo, nisi diebus festis aut sabbatis, se abstinens. Paullulum tertio quoque die consumebat, et in hac vivendi ratione novem annos permansit.

Anno nono elegerunt eum sancti, ut monasterio praeponeretur, sicut fuerat de eo vaticinatum: multi enim sancti de eo prophetaverant et praedixerant ei, priusquam solitarius factus esset. Cum in aliam regionem profecturus esset, homo quidam sanctus, cuius nomen erat Ṣagā-Za'ab, coram omnibus dixit: « Non est sors tua; noli proficisci, nam est in te *praepositi* munus ». Et in regione 'Enfrāz multi sancti eremitae et viri Dāgā narraverunt ei omnia et dixerunt ei: « Iussum Dei est in te; ne recedat tutela tua a monasterio Andreae, patris tui: in alio enim loco non est sors tua ».

Revertamur ad reliquam partem narrationis interruptae. Post quam sancti elegerunt patrem nostrum Fĕre-Mikā'ēl rabban, sicut de eo vaticinatum erat, ut pater multis esset, flevit amare ob multam tristitiam, et cum fleret, abductus est ad portas regis, ubi menses sex permansit, exspectans, ieiunio et precibus non intermissis. Et nolebat tergiversari, sed permanebat se submittendo. Mense autem sexto, missus est ad eum nuntius *a rege p. 6.
nostro Zar'a-Yāʿqob, qui dixit ei: « Revertere in monasterium tuum ». Hoc audito, sanctus, valde gavisus, postridie surrexit et iter facere coepit. Cum autem proficisceretur, occurrit ei in via sacerdos quidam venerabilis, nomine Bakŭĕra-Ṣĕyon, qui eum allocutus est et dixit ei: « Vidi hodie de te visionem et audivi vocem, quae dixit: a Deo est ille. Ita mihi videtur; noli dignitatem fugere! ». Respondit ei pater noster et dixit: « Inde ab hoc tempore servat me Deus! ». Tunc, eo die, persecuti sunt nuntii regis patrem nostrum sanctum et reduxerunt eum de via et, vehementius quam ante tristantem, ad regem adduxerunt. Et factus est pater noster Fĕrē-Mikā'ēl antistes (nebura-'ĕd) provinciae Warab, et consedit in throno patris nostri Honorii (Anorēwos), certamen, quod inceperat, non intermittens. Et inde a tempore, quo praepositus est, non inscendit mulum, neque cupivit divitias; interdiu in area iudicii morabatur et verbum Dei praedicabat, noctu in cantando et adorando cum timore et tremore commorabatur. Non nisi tertio quoque die edere poterat, quia in dignitate *praepositi* erat, et cum sacerdotibus praedicando circumibat. Monachi autem impediebant eum et

valde urgebant, rogando tamen et precando vix persuaserunt ei, ut cotidie hora cenae ederet. In ieiunio autem sanctae quadragesimae gustabat tertio quoque die, diebus quinquagesimae (tempore paschali) non prandebat, ex quo cucullam acceperat, nec nisi vespere edebat; ex quo solitarius factus fuerat usque ad diem mortis suae non bibebat vinum, neque siceram, neque cerevisiam, non edebat pingue, sed panem cum sale, non bibebat nisi aquam et vivebat, ut inops, in certamine bono.

Die quodam, venit ad domum patris nostri Fĕrē-Mikā'ēl ex hominibus quidam ḫaras, quod vertitur ḏask, tutelae eius se committens, ut ab ira regis salvaretur. Cum vidisset sanctus illum maledictum, percussit faciem eius et dixit: « Quis te ad me adduxit? ». Respondit ille: « Mea sponte ad te veni, e custodibus, quibus me rex commendavit in urbe Agāy fugiendo. Cur mihi alapam duxisti? ». Non respondit ei sanctus ullum
p. 7. verbum, *neque timuit eum, sed postea narravit de eo regi, qui iussit eum adduci. Et adductus est. Tunc, collectis sociis eius, hominibus incantatoribus, iussit rex eum interfici, et interfectus est ille cum sociis suis. Cum paucis diebus post audivisset rex noster, fidei administrator, patrem nostrum sanctum Fĕrē-Mikā'ēl illi impuro Dask alapam duxisse, valde gavisus, benedixit ei et praemium ei dedit, dicens: « O vere presbyter! o vere monachus! Deus benedicat tibi! ». Et accepta benedictione a rege probo, revertit in monasterium suum; quare laetatus est grex eius. Et permanebat in labore praedicandi nuntiandique, in disciplina et cognitione.

Deinde instituit flagellationem in area iudicii in eos qui peccaverant et erraverant, et valde contristabatur de iis qui verbo Scripturae non obtemperabant, et optabat ut bonum et rectum assequerentur. Clam autem praecipiebat et dicebat e filiis suis quibusdam: « Date iis edere et bibere, quia propter flagellationem esuriunt et sitiunt ». Et filii, obtemperantes ei, nutriebant eos et potum praebebant illis.

Sic omnes beneficiis afficiebat,
et plus se ipso alium diligebat.
Ubi similis ei est?

Cum venerat ad eum hospes, tempore cenae vel prandii, cibabat eum, ipse oculo suo inspiciens, non famulis suis confidens, propter peregrinorum amorem.

Et dabat elemosynam pauperibus egenisque,
et clam vestiebat nudos,
manducare dabat esurientibus,
bibere sitientibus,
quia pater multorum erat.

Cum autem praedicaret cultum Dei, ei monstrata est, eo loco in quem venerat, silva delubri idolorum, in qua divini hariolabantur. Qua visa, miratus est sanctus et dixit: « Homo vanitati similis factus, cur hariolatur, cum sit Deus altissimus? ». His dictis surrexit et iussit silvam hanc excidi, et excidi coepta *est. p. 8.
Sanctus autem signo crucis faciem *suam* in nomine Trinitatis signavit et excidentibus benedixit. Arboribus deiectis, iussit eas in ligna scindi et diffindi et igne cremari, et crematae sunt. Sed sub una arbore inventa sunt pocula et incensum, ab hariolis praeparata. Perfregit sanctos pocula et tus impurum dissipavit. Deinde ibi columna domus hominum hariolorum et lapide amplo in speciem ianuae introitus inventis, sic iussit sanctus et dixit: « Tollite hanc columnam et hunc lapidem et portate in ecclesiam, ut sint eius aedificandae gratia ». Et portaverunt illi homines, sicut praeceperat iis beatus, et consecuti sunt praemium a Deo.

Die quodam venit ad eum homo quidam e militibus regis, tutelae eius se committens, cum ad bellum proficisceretur, et dixit ei: « Noli oblivisci mei in precibus tuis! ». Respondit sanctus: « Deus sit tecum! ». Quibus dictis, surrexit et dedit ei pulverem e sepulchro patris nostri Honorii. Quo accepto, profectus est miles ille ad bellum cum fide. Cum in terra paganorum menses sex peregisset, aegrotavit in terra paganorum servus eius, morbo febris correptus. Tum aliquantum de pulvere illo sumpsit, labra eius tetigit et comedendum dedit, quo facto sanatus est illico. Deinde aegrotavit ipse morbo ventris. Et iterum sumpsit aliquantum de pulvere illo, quo gustato, sanatus est subito. Plurimi e militibus regis interierunt et mortui sunt aut febri illa, aut gladio, aut hasta, is vero homo precibus patris nostri Fĕrē-Mikā'ēl salvus fuit et incolumis domum suam rediit. Deinde ad patrem nostrum sanctum venit, qui cum vidisset eum, surrexit, et Trinitatem sanctam adoravit, et dixit: « Gloria Deo, qui te e bello reduxit atque precationem pecca-

toris non neglexit ». Et homini huic benedixit. Et ille narravit ei omnia, quae in terra infidelium facta erant, quae admiratus sanctus, gratias egit Deo.

Postea, quodam die apparuit per visionem filio regis in oppido Ganĕz, ubi aegrotabant servi eius morbo malo, qui k ē r
p. 9. appellatur, et dixit ei: « Surge, egredere hac domo et *migra in alium locum ». Is rogavit: « Quis es? ». Respondit: « Ego sum Fĕrē-Mikā'ēl. Misit me ad te pater meus Honorius, et allegavit mihi ut dicerem tibi haec ». Qua legatione ex ore sancti in visione audita, tacuit ille. Iterum apparuit *ei sanctus* eodem modo et dixit eadem. Experrectus mane, narravit servis haec dicens: « Monachus quidam bis apparuit mihi et dixit mihi: ‘ Egredere ex urbe hac, ne moriaris ’. Respondi et dixi ei: ‘ Quis es tu? ’. Dixit mihi: ‘ Ego sum Fĕrē-Mikā'ēl, missus et legatus huc ab Honorio, patre meo ’ ». Responderunt servi et dixerunt ei: « Agnoscesne eum, si inveneris? ». Respondit: « Sane, agnoscam eum ». Et surrexit filius regis ille, Honorius nomine, et profectus est cum servis suis. Cum ad portas patris sui venisset, vidit patrem nostrum Fĕrē-Mikā'ēl, e castris regis exeuntem. Tum servis suis: « Ecce, inquit, monachus qui apparuit mihi! ». Quibus auditis, admirati sunt propter eum.

Respicite iustum virum
qui, cum in corpore esset, spiritualis apparebat
et quocunque vellet proficiscebatur.
Nonne miranda est narratio de praestantia eius
qui, cum n ĕ b u r a -' ĕ d esset,
nec de munere suo gloriabatur,
nec, cucullo accepto [1], spuebat salivam
de honore corporis Christi sollicitus,
nec iustitiam suam manifestam faciebat.

Die sabbati quae lucescit in prima sabbati, cum in sanctuario staret et e sacerdotibus unus inciperet alta voce cantando et diceret: « Deus omnipotens, qui universum creasti per Iesum Christum Salvatorem nostrum, qui sabbatum instituisti et requievisti eo die », tum vidit sanctus oculis suis thronum t ā b o t tribus cubitis a terra elevari. Quo viso, miratus est et obstupuit.

[1] I. e. ex quo monachus factus est; cfr. infra, pag. 26, l. ult..

Deinde, cum in urbem Zad ad praedicandum cultum Dei *descendisset, p. 10. monstrata est ei silva magna, in qua idolatrae idola colebant. Surrexit ille, et sumpta securi, excidit *eam*. Praecepit deinde filiis suis et incolis urbis huius, dicens: « Properate excidendo! ». Paruerunt ei et exciderunt hanc silvam. Item iussit et dixit iis: « Findite ligna et portate in domos vestras et cremate ea ». In humeros sustulerunt et in domos suas reverterunt, ubi ligna arborum silvae illius cremaverunt, sicut iussi erant a sancto. Sed unus homo qui idola colebat, non obedivit patri nostro, neque cremavit quidquam e silva illa, patre nostro nesciente. Quam ob causam corripuit hominem illum morbus gravis, ut ad mortem perveniret. Invenit etiam sanctus sub silva illa lutum fictile, ad simulacrum asini factum, ut idololatrice adoraretur. Sciscitatus est incolas urbis et dixit eis: « Narrate mihi et educite sortiendo eos, qui idola colunt et fatidicos interrogant ». Et tradiderunt illos ei sortiendo. Adhortatus est illos et imposuit illis paenitentiam, sicut oportebat. Feminam quandam, in qua spiritus vaticinii erat, captam ligavit et cum fictili illo ad simulacrum asini facto misit et deduxit in monasterium suum, ubi feminae illi baptizatae nomen Tĕmĕrḫana-Māryām dedit et paenitentiam imposuit. Facta est fidelis. Deinde ad portas regis feminam illam cum asino fictili deduxit et narravit *de iis* regi nostro. Milites, videntes eos, mirati sunt; sancti autem beata dicta est memoria et laudatum est opus. Et benedixit ei rex valde et amabat eum, sed etiamsi ita res se haberent, non omittebat *sanctus* quidquid de laboribus certaminis sui a se inchoatis. Cotidie flagellationem saepe numero faciebat.

Quodam die cum locuti essent ei filii, dicentes: « Pater, pater noster, bibe paullulum cerevisiae, nam aestu solis afflictus es! » iratus est et recusavit bibere. Tum illi cum alio nĕbura-'ĕd illustri consenserunt et patri nostro metropolitae, abbae Gabrieli, dixerunt: « Pater, absolve patrem nostrum, ut bibat cerevisiam ». Pater noster vidit eos et quae de se ab illis dicta erant, intellexit. Quibus auditis, metropolita dixit eis: « Cur *urgetis p. 11. eum? Videte, quaeso, quomodo facies eius luceat! Praestantior est vobis ille ». Quibus auditis tacuerunt; sanctus autem gavisus, non gloriabatur ob ea, sed gratias agebat et laudabat *Deum*.

Qui una cum rege in terram Davarro cum proficisceretur, adduxerunt filii eius viaticum iumentis et euntes secum fere-

bant impedimenta et iumenta, ut mos est portae regis. In via aufugit asinus unus cum sarcinis ei impositis. Narratum est de eo patri nostro et dictum: « Aufugit asinus cum bonis tuis ». Quibus auditis maestus fuit pater noster et dixit: « Fiat voluntas Dei! ». Postridie inventus est asinus ille oneratus sarcina sua, propter precationem patris nostri electi, cum neque bestiae tetigissent eum, neque latrones abstulissent.

Cum in Davarro esset, dedit ei rex mulum et calceos magnos, et Ṭiṭum (?) secum ad castigandum abduxit. Qui cum afflictus esset die constrictionis, venit *sanctus* ad regem cum praeceptoribus (mamherām) et consecutus est gratiam eius. In via supervenit ei ventus magnus turbinis diabolicus, qui ab eo benedictus in duas partes divisus est. Quod videntes multi, venerunt ad eum et dixerunt: « Salve! ». Die Theophaniae gustavit aliquantum cerevisiae, salivae quantitate. Cum Apocalypsin Iohannis recitaret, aqua precis ebullivit. Quod videns homo quidam, dixit ei: « Noli recitare ». Cum socius eius fatigatus in ascendendo montem esset, tutelam eius in sequendo rege suscepit, nam psalterium Davidis et onus et sartaginem ferream et pelvim eius fictilem suscepit, ut ipse portaret; ille autem expeditus ibat. Quod videns procul rex dixit: « Ecce re vera monachus! ». Et in cohorte regis dixit *satelles* quidam: « Precare, ut in domos nostras revertamur ». Dixit: « Melior est nobis in caelo domus ». Iter faciendo non fatigabatur, ter vel quater cum ieiunaret, ii qui edunt et bibunt et onera *sua iumentis* imponunt, fatigantur. Precando a peste liberavit, et cum precaretur, verba non faciebat, et noctu valde vigilabat, et lacrimae eius sicut aqua fluebant. Et in Qasā (?), cum venissent ad eum bestiae, prece eius abactae sunt. Deinde icit pestis manum eius, et obiit pater noster Ferē-Mikā'ēl XVIII die mensis sane. Amen.

II

GADLA ZAR'A-ABREHĀM

SEU

ACTA SANCTI ZAR'A-ABREHĀM

INTERPRETATUS EST

BORYSSUS TURAIEV.

Codice (Coll. d'Abbadie, n° 161) quo continentur acta sancti Ferē-Mikā'ēl, habetur quoque vita sancti aethiopis Zar'a-Abrehām (Semen Abrahae). Hic eodem tempore ac Ferē-Mikā'ēl vixisse videtur, nempe saeculo xv. Dignitate militari qua apud regem, cuius nomen in Actis silentio premitur, functus erat, relicta, monachus factus est et, sicut Ferē-Mikā'ēl, Honorii (Anorēwos), primi provinciae Warab antistitis et monasterii in Ṣegāgā fundatoris, memoriam sepulchrumque honore praecipuo colebat.

B. T.

ACTA SANCTI ZAR'A-ABREHĀM.

In nomine Sanctae Trinitatis, p. 15.
Unius potestate et consilio,
Cuius dies ignoti sunt,
Quae in saecula saeculorum permanet,
Quae caelum sicut cameram suspendit,
Quae terram super dorsum maris stabilivit,
Quae libravit in pondere montes
et colles in constantia staterae;
ante Quam nullus deus fuit,
et post Quam nullus erit,
Quae est Deus primus et novissimus,
Rex regum non abrogandus,
Qui ipse constituit et abrogat,
Qui facit secundum voluntatem suam
et omnia ad cogitationem suam ictu temporis absolvit.
Huiusmodi Deum laudemus et canamus,
Illum decet laus et honoratio
per saecula saeculorum. Amen.
Incipimus, adiuvante Deo Opifice,
scribendo vitam et labores
Zar'a-Abrehām, schemate monachorum induti,
qui corpus suum vexavit,
qui rore Rāmā [1] irrigatus fuit.
Audite, igitur, o dilecti mei, tacendo,
mentionem nominis Zar'a-Abrehām,
qui stando permanebat, ut somnum depelleret.
Nemo est, qui iniuria iustum virum offendat,
ut dixit propheta diligenter:
« Qui timet Dominum, non formidabit [2] »

Fuit vir quidam fidelis, Amḥā-la-Ṣĕyon nomine, nobilis genere, p. 16. et militum regis praefectus. Uxoris eius nomen erat Walata-Ṣĕyon. Deum timebant et in matrimonio legali vivebant, et Deum

[1] « Aethiopibus est *nomen coeli tertii* » (רָמָה) DILLMANN, *Lex. aeth., s. v.* — [2] *Sap. Sirac.*, XXXI, 16.

orabant, ut sibi filium benedictum daret. Et die conceptionis sancti, quo Amḥā-la-Ṣĕyon uxorem suam cognovit, magnus terror fuit: contremuit statim cum ipsa domus, tum omnia quae in ea erant, usque ad laquearia super eam posita. Neque recessit ab ea timor ex hora illa noctis, cum illucescit dies, usque ad vesperam, neque sciebat quid esset. Cum vesperasset, recessit ab ea timor tremorque, et conceptus est in utero eius filius laetabilis. Novem mensibus post, ut mos est, dolores partus subire coepit: non aegrotavit tamen vehementer, sed priusquam feminae obstetrices ad eam vocatae essent, sanctum peperit. Statim lucernam lucis ex adverso parvuli adspexit et velavit propter timorem faciem suam. Cum velamentum suum aperuisset, iterum lucernam lucis ex adverso parvuli sui adspexit. Cum feminae obstetrices venissent abscondidit se lucerna illa. Deinde sumpsit eum et lactavit eum, mirata. Et gavisus est pater eius quod peperit uxor sua. Ut scriptum est, attulerunt eum ad sacerdotem, ut baptizaretur. Et baptizatus est, et Zar'a-Abrehām nominatus. Et crevit parvulus ille, et in timore Dei educatus est.

Die quodam, cum ille cum parvulis colluderet, venerunt ad eum Angeli ignei, qui sanctum vocaverunt eique dixerunt: « Veni, vocat te Dominus! » Dixit iis: « Venite, ducite me! ». Cum iret cum iis, sequebatur eum e parvulis unus, qui corporis propinquitatis vinculis cum eo coniunctus erat. Quo viso, iusserunt sanctum reverti, et reversus est. Iterum vocaverunt eum dicendo: « Proficiscamur! ». Et coepit iter facere. Cum iret, iterum sequebatur eum parvulus ille, sicut antea. Iterum iussus est: « Revertere, etiam nunc; cur sequi te facis et tecum alium adducis? ». Deinde vocaverunt eum dicentes: « Veni, sequere nos ». Tertium vocatus, solus secutus est eos sanctus, postquam iusserat socium suum reverti neque se sequi, qui reversus est. Sanctus autem, cum igneis illis profectus, in ecclesiam sanctam
p. 17. arcae Michaelis, *capitis vigilantium, intravit, et ibi vidit virum terribilem, in throno sedentem et igne vestitum. Dixerunt sancto ignei illi, qui eum vocaverant: « Prosterne te », et prostravit se. Tunc audivit vocem gaudii, et ignei narraverunt ei de magnis rebus, et in throno sedens ille iussit dixitque: « Ducamus eum, ut nobiscum sedat ». Tunc adducta est flens mater eius, et propter matris fletum dimissus in locum, ubi ludens sederat, reversus est.

Postea, adultus in arcu tractando hastaque iaculanda, in equitando et venando instructus est. Paullo post obiit pater eius; sanctus autem uxorem duxit, ex qua liberos non procreavit, et cum ea vivebat. Deinde illa, priusquam concepisset, obiit. Et sanctus Zar'a-Abrehām maestus planctu magno deflevit eam. Postquam luctum deposuit, Deus gaudio affecit eum, et ad laudationem suam suscitavit. Deinde, in officio constitutus, et in locum patris sui militum regis praefectus factus, validus et fortis fuit, et in bello luctator. Iterum duxit uxorem, ne cum femina alterius peccaret: non enim intrabat ad feminam nuptam, verbum Pauli in mente tenens: « qui se continere non potest, uxorem ducat: melius est enim uxorem ducere, quam fornicari [1] ». Paullulum temporis cum ea vixit, neque tamen illa liberos ei peperit, et obiit, sicut prior uxor eius. Flevit eam amare.

Postea coepit per singulas horas precari et se prosternere quantum potuit, cum praefectus militum esset. Et inchoavit ieiunium, et vespere post prandium in lacum magnum descendebat, ibique stans, donec dies illucescebat, commorabatur. Ita vigilando permanebat. Quodam die venit ad eum pater noster Za-Libānos, praeceptor eius et dixit ei: « Cur, mi fili, in lacu commoraris, quaeso? Cave tibi a diabolis, cum non presbyter, nec diaconus sis, ut scripturas recites et diabolos vincas ». Respondit sanctus: « Dominus Deus meus adiuvabit me, diaboli non superabunt me. Nunc veni, mi pater, ut tibi lacum, in quo maneo, monstrem, et benedic mihi ». Dixit ei praeceptor eius: « Eamus, *monstra mihi! » Surrexit sanctus Zar'a-Abrehām, et cum prae- p. 18.
ceptore suo profectus, monstravit ei lacum magnum, in quo commorabatur. In ripa lacus huius magnae arbores et spinae erant, incultus locus ille belluarum et hyenarum erat. Quo viso, miratus praeceptor eius obstupuit et dixit ei: « Hoc iter desertum est; nonne te belluae devorabunt? nonne tibi diaboli bellum inferent, cum noctu te invenerint? » Respondit sanctus et dixit ei: « Potentia Dei servabit me a belluis et a diabolis ». Dixit ei praeceptor eius: « Fili mi, non licebit tibi, lacus enim terribilis est; cum undae exsurrexerint, submergeris pessumque ibis ». Dixit sanctus: « Quid mihi, si unda fluvii me submerserit? Nonne resurget corpus meum, terra, tutelae suae commissa, red-

[1] Cf. I *Cor.*, vii, 9.

dente [1], aut nonne perveniet ad Deum anima mea? Nunc benedic mihi, mi pater ». His auditis, valde miratus est pater eius et benedixit ei, et in monasterium suum reversus est. Sanctus autem in consuetudine sua perseveravit, cum in lacu commorabatur. Cum descendebat, sequebantur eum Angeli caeli, tura dantes et lucernas accendentes. Et cum e lacu exibat, faciebant eadem et eum in aedes eius adducebant. Talem consuetudinem sibi fecit. Et fuit pauperum amator. Et in domo sua instituit, ut sollemni quoque die edere et bibere ecclesiae daretur et monachorum tutelae id committebat.

Cum ad bellum cum militibus profectus esset, convenerunt turmatim viri pagani, ut cum Christianis dimicarent. Quibus visis, Christiani se ad pugnam, cum media nox esset, paraverunt. Sanctus autem paullulum recessit et precari et se prosternere coepit, et quingenties se prostravit. Tum in caelo versus orientem tres soles valde lucentes et euntes vidit. Deinde apparuerunt ei Pater, Filius et Spiritus Sanctus, sub trium virorum specie, et miratus est. Deinde convertit eum Deus e bello. Tum voluit monachus fieri et venit ad patrem nostrum Za-Libānos e monasterio Yalmetan, et monachus factus est. Repudiavit opes et possessiones, domos et agros; amavit pauperes. Et diebus Praedica-
p. 19. tionis [2], cum clausis portis septem diebus ieiunasset, *surripuit eum Spiritus in montem altum et sustulit eum super verticem eius. Datae sunt ei alae, sicut aquilae, et vidit ibi quattuor angulos mundi, quo valde gavisus est. Quodam die apparuit ei pater noster Antonius et loquebatur ad eum facie ad faciem. Et dedit ei gratiam, amorem et concordiam cum eo iunxit. Et ab eo tempore in laboribus permanebat, cum prudentia praeditus luctaret.

Deinde voluit in regionem Ṣegāgā in monasterium patris nostri Honorii gratiae pleni proficisci, et nuntiavit matri suae monachae, et dixit ei: « Ibo in Ṣegāgā ». Dixit ei mater eius: « Quando videbo te, nam cor meum, caritate affectum, dubitat? ». Dixit ei Sanctus: « Quid tibi opus est me in corpore videre? videbis me animo; melius est tibi, ut gratiam apud Dominum Deum nostrum inveniamus ». Et prosecuta est eum mater eius, amare

[1] Cf. *Henoch*, LI, 1. — [2] « Nomen festi ecclesiae Abyssinicae, sc. introitus ieiunii Adventus ». DILLM., *Lex.*, *s. v.*

flendo, et cum ea homines civitatis unanimiter. Et venit ad sepulchrum patris nostri Honorii iustus vir ille, ibique habitaculum suum posuit. Et illuminabat ei Dominus lucernas lucidas in domo eius, cotidie, in tenebris noctis. Cum intrabat aut exibat, praecedebat ei vir quidam, et ducebat eum, ignorante sancto quis esset vir ille. Quodam die apparuerunt illi iusto viro patres nostri Honorius et Frumentius et dixerunt ei: « Pax tibi; noli timere neque dubitare, nam evangelista eris cum viris Damot electis et sanctis et concordibus; multi monachi erunt in regione Damot, eremitae et abstinentes, labores subeuntes et luctatores ».

Cum in regionem Sāmbabo cum sacerdote quodam proficisceretur, apparuit ei, ut consuetudo erat, vir lucernam ei accendens stando. Postea in throno excelso consedit, lucernam splendentem tenens. Interrogavit sanctus et dixit: « Quis est, qui stans lucernam mihi accendit et in throno consedit? ». Responderunt ei et dixerunt ei qui cum eo erant: « Qui lucernam accendit Iohannes est Colobus; ille est, qui stat et qui sedet ». Deinde ad sepulchrum patris nostri Honorii reversus, precans, sicut ei mos erat, permansit ibi, et dixit sermonibus cum sanctis oblectaretur: « Quomodo *damnabitur anima pec- p. 20.
catoris, quem notum habebam, qui resurrectionem mortuorum, cum Christianus sit, negat? ». Quodam die apparuit peccator iste patri nostro Zar'a-Abrehām, viro iusto, et dixit ei: « Sum pater, in damnatione; intercede pro me apud Deum tuum ». Quo audito, sanctus, valde contristatus, apud Deum altissimum supplicare coepit et impegit sibi clavos ferreos quinque: duos in aures suas, unum in nasum, in palmam manus dexterae et sinistrae duos infixit. Ea nocte manifestavit se ei denuo peccator iste et dixit ei: « Misertus est mei Deus propter preces tuas ». Tum laetatus est sanctus.

Revertamur ad principium narrationis interruptae. Postquam inchoavit certamen bonum, cum ad commorandum in lacu iret, vidit et invenit in via diabolum impurum, et timore eius correptus est. Diabolus autem ante eum stetit. Tunc obsignavit eum sanctus in nomine Trinitatis, et statim vocem de caelo audivit dicentem: « Noli timere et tremere, o serve Dei; Maria, domina omnium, semper tecum est. Vide hunc thronum magnum: si viceris diabolum istum, in throno hoc sedebis ». Qua voce au-

dita. stabilis et validus sanctus factus est et certamen adauxit. Diabolus autem evanuit et pulvis factus est. Commoratio sancti in lacu non paucorum dierum fuit, sed duodecim quadragesimarum, cum esset in saeculo, totidemque cum monachus esset. Propter ea magnam gratiam et gloriam invenit, et in visione multas vaccas vidit stantes sine numero a Zera-Qarqi usque ad ʽEnagomāy, et octo tauros magnos cum illis. Paucis diebus post supplicando huius rei interpretationem cognovit: vaccae, animae hominum sunt, magni autem tauri, praefecti (makuānent). Deinde adauxit sanctus certamen suum et laboribus affecit corpus suum. Non ascendebat in lectum strati sui, neque dabat somnum oculis suis et palpebris suis dormitationem et requiem temporibus suis [1], sed commorabatur stans pedibus suis. Et cum
p. 21. stando precaretur, audivit e caelo vocem, quae dixit: « Pax *tibi, horae observator, qui sine cessatione evidenter es ». Et cum multum staret et laboraret, exierunt e pedibus eius vermes, putruit corpus eius et ceciderunt frusta de corpore decerpta, quae sumpta sepeliverunt discipuli eius. Et cum in his omnibus afflictionibus esset, preces non intermisit. Et quodam die dixit in [2] visione sua: « Cum ex ecclesia exirem, cecidi in faciem meam, et sustulit me vir, mihi ignotus, cui locutus sum et dixi: ‘ Cur cecidi hodie? ’ Respondit et dixit mihi qui me sustulit: ‘ Quia gravis es ob magnum ornatum tibi datum ’. Tunc sustuli oculos meos et vidi multos reges ornatu indutos, et magnos praefectos (makuānent) quibus ornatus erant. Paullulum recessi ab illis et vidi Mariam reginam, ad quam veni, et vidi Iulianam et Enmāmarēnam velamentum super caput Virginis tenentes, cum una a dextera staret, altera a sinistra. Inter illas cum Maria Virgine Sibyllam conspexi, quam, valde gavisus, vocavi et dixi: ‘ Sibylla! Sibylla! filia mea, valesne? ’ Respondit mihi Virgo et dixit: ‘ Per dies quinque adduxi eam tibi, et non vidisti eam ipse ’ ». Deinde experrectus est sanctus a visione, quae eum abstulerat, et valde propter Sibyllam gavisus est. Per multos dies supplicavit pro ea, neque vestigium illius invenit; tunc propter in visione contemplatam valde gavisus est, quia amabat illam.

Cum staret sanctus, non stabat solum, sed vigilabat et cru-

[1] *Ps.* CXXXI (CXXXII), 3-4. — [2] *Sic*; forte legendum « de visione »; cfr. p. 28, l. ult.

cifixionem Creatoris cum meditatione precabatur. Trabem, ubi stabat, extensam impositam ad imaginem crucis fecit, altera in latitudinem eius adaptata. Cotidie noctu a Completorio usque ad Matutinum manus suas extendebat et funiculo eas adligabat, et collum suum funiculo trunco arboris adligabat, et in hac agendi ratione quinque annos peregit. Et prae multo dolore, cum truncus arboris collum eius vexaret, intumuit ut collum bovis iugo tempore arationis oneratum, tergumque eius incurvatum fuit. Et ex eo tempore, quo initium standi posuerat, per quinque annos in mente sua recordabatur, quo modo crucifixus esset Creator *suus, et quo modo denudatus vestibus eius, et quo p. 22. modo consputus. Deposuit statim sanctus vestes suas et stetit nudus, attulit cinerem et coopertus totoque corpore unctus eo est, et flevit amare, Davidis psalterium canendo. Tunc hora sexta venerunt ad eum tres viri honorabiles, quorum super capita flamma ignea fulminabat. Hi viri erant Pater et Filius et Spiritus Sanctus, qui locuti sunt et dixerunt ei: « Cur nudus et cinere unctus stas? ». Et illico imperarunt leoni magno, quem secum adduxerant, et dixerunt ei: « Iter dirige ». Rugiit leo et sonum edidit. Sanctum autem induerunt Domini illi luce gratiae magna, et evanuerunt Pater et Spiritus, Filius autem octo dies, consolans eum, cum eo permansit, et octava die ab eo evanuit.

Iterum, diebus ieiunii attulit ei homo quidam, qui eum amabat, pellem capri, floribus intertextam, quem sanctus induit. Deinde exuit et dedit alii pellem illam, aspernatus eam et nudus, ut antea, cinere vestitus est. Tum audivit vocem in curru, quae dixit: « Gaude et laetare ». Et locuta est multa, quod vestem repudiasset et alii dedisset. Quibus auditis gavisus, alte saliit sanctus. Et si scripsissemus quo pervenit saliendo, dicerent homines: « Unde supervenit mendacium istud? » Quam ob causam illud non scripsimus.

Voluit etiam sanctus Zar'a-Abrehām omnia repudiare, et congregavit sanctos fratres suos, et dixit iis: « Quo modo in regnum caelorum intrem, cum dives sim? » Responderunt et dixerunt ei: « Quid habes? ». Dixit iis: « Psalterium Davidis et Apocalypsin et Iohannis Evangelium, et vestem de pelle caprina, et tunicam de pelle bovina. Omnis supellex domestica non est mihi desiderabilis, ut mihi in terra comparem ». His dictis, omnia repu-

diavit, et dedit alii Psalterium Davidis et Apocalypsin et librum Iohannis, et vestimentum suum repudiavit et alii dedit, et vivebat cum alio Psalterio et cum aliis libris, cum cantaret et precationes faceret. Et a permultis laboribus, cum vexaret eum morbus gravis, quominus in ecclesiam iret impeditus, maestus
p. 23. fuit et dixit: « *Quid faciam, cum inchoatum certamen deseruerim? ». Et venerunt ad eum Pater et Filius et Spiritus Sanctus sub trium virorum imagine, et consolati sunt et gaudio affecerunt eum, et attulerunt ei cenam sanctam, quam unus ex illis, ut sacerdos, porrexit ei, cum alter subdiaconus esset, et tertius officium diaconatus ministraret. Propter haec, non in ecclesia sed in domo eius peracta, valde gavisus est.

Deinde preces et ieiunium adauxit, cum se ab aqua bibenda et sale sapido etiam diebus festorum et sabbatis consumendo abstineret, et ita sex annos usque ad mortis suae diem peregit. Itaque a cibo edendo, a pane vel tosto vel cocto se abstinuit, et vivebat quinque annos non gustando, uno anno postquam ab aqua bibenda et sale consumendo destitit. Et fecit sibi cibum folia et betam et herbam terrae, et quod e fructibus arborum comestibile est. Paucis diebus post, incepit edere decimo vel duodecimo die postquam olus et sinapi vel linum cocta erant, cum foetidus esset odor foedus arborum et herbarum, quae comedebantur. Cotidie manu iuvenis cuiusdam sine misericordia arbore venefica, in qua multae spinae erant, millies flagellabatur. Cum venissent ad eum homines peccatores, ut se tutelae eius committerent, pro iis tribus milibus verberum, donec viam eorum inveniret, flagellatus est. Et diebus Passionis, cum passionum Domini sui recordaretur, moerebat et flebat vehementer et ter vel quater vel quinquies millies flagellabatur. Et die crucifixionis crucifixionem Domini nostri recordabatur, quid fecissent Iudaei Filio propter amorem eius erga homines. Et dicebat: « Quomodo patienter tulit Dominus, caeli terraeque Rex, qui sedet super Cherubim [1] et qui cernit interiora abyssi, quomodo sicut latro correptus est noctu et a retro contumeliis affectus? Quomodo crimen falsum ei obiectum est, cum patientia indutus passiones suscepit? Quomodo ut crucifigatur deductus, apud pontifices accusabatur et vestibus nudatus est, et coram Pilato constitutus?

[1] *Ps.* xcviii (xcix), 1.

Quomodo *Iudaei alapas ei ducebant et verberabant et arundine p. 24. caput eius percutiebant? Quomodo sputum suum impurum in faciem eius spuebant, et manus et pedes eius perfoderunt et acetum cum felle et myrrha mixtum bibere *ei* dederunt? Haec omnia passus est Dominus propter amorem erga homines». Et sanctus eo tempore decies millies arbore rosae sanctae, spinarum plena, flagellabatur, in animo tenens Domini flagellationem. Et percutiebat caput suum cultro acuto, et destillabat cruor eius manans ut patellam expleret. Et accepto *ad adiuvandum* discipulo suo, terram fodiebat, in eam cruorem suum effundebat et pulverem supra ingerebat. Et in aures suas duos clavos ferreos fecit, illisque perfodit se. Et cum Dominus aceto potatus fuerat, stercus bovinum acerbum cum aqua expressum, cum felle mixtum, bibebat. Tunc usque ad diem Resurrectionis flendo permanebat.

Et cum supplicaret pro peccatoribus, cibum suum pulverem fecit, neque edebat quidquid, cum de misericordia *Deum* rogaret; augebat ieiunium precesque. Et induebat palmae folia vestis loco, donec scabrum fieret corpus eius; induebat etiam cilicium, cum supplicaret, et adaugebat certamina, donec Deum misericordia affectum videbat. Multoties visitavit eum pater noster Adam, inductis, ut sectarentur, filiis suis Abel et Seth, et dixit ei: « Pax tibi, Zar'a-Abrehām, et pax patri tuo, Newāya-Māryām et omnibus filiis Amḥā-la-Ṣĕyon ».

Cum precibus supplicibus magnopere oraret et in vigiliis perseveraret, rogavit et dixit: « Homo, cum sit servus, domini sui sedile portat, ego autem thronum Domini Dei mei portare optarem, nam servus eius sum ». Et audivit Deus precationem eius et accepit precem eius et satisfecit desiderio eius, cum paucis diebus post in excelsa eum surriperet et thronum suum Cherubim ritu portare iuberet, et coniunctim cum illis eum constitueret; deinde in terram ad voluntatem Dei reversus est, et Cherubim cotidie custodiebant eum, cum iret et cum in terra ruri esset.

Quodam die rapuit puer quidam avem parvam, qĕṭrāqĕṭrin nominatam, et fregit alas eius, ne avolaret, quam ob causam morti illa appropinquabat. Sumpsit illam monachus quidam et porrexit beato et sancto Zar'a-Abrehām, qui de illa, manu sua accepta, maestus fuit et precatus est. Deinde spiravit super illam,

p. 25. et illico *salva facta surrexit et in desertum avolavit; sanctus autem propter illam gavisus est. Cotidie avis illa ad portas eius accedebat, ut grana et micas peteret, quam cum viderent discipuli dicebant: « Haec avis abbae patris nostri est », et illi arridebant.

Vir quidam, bonitate praestantiae patris nostri Zar'a-Abrehām audita, festum commemorationis eius fecit die memoriae patris nostri Abraham, xxviii mensis mechir, qui est nahasē, et dedit ecclesiae unum panem, et anno post dedit duos, et decem annis post dabat decem panes annuatim, et narravit haec sancto et dixit ei: « Inchoavi commemorationem tuam, dum in corpore es, die memoriae patris nostri Abraham, est enim nomen tuum Zar'a-Abrehām ». Quibus auditis, miratus est sanctus et benedixit ei, et vovit pro eo quinque flagellationes unaquaque nocte, quas usque ad diem obitus sui non intermisit.

Fecit miraculum homini cuidam, qui venerat ad se flens propter frumenti inopiam. Milites enim regis, a praefecto iussi ligaverunt eum, dicentes: « Da nobis septem modios, quos tibi praefectus imperavit ». E septem modiis, tribus a fure deletis, quattuor tantum illis mensus est. Et multiplicati sunt et facti sunt septem precibus patris nostri sancti. Ita homo ille e manu militum ereptus est, et valde gavisus narravit sancto, qui subridens dixit ei: « Donavit tibi Deus plenitudinem unius [1] modii frumenti [2], itaque multiplicatus est tibi, et salvus es ».

Quodam die apparuerunt in palmis manuum eius signa rotunda, quasi calamo picta, quo miratus, clavos in manus suas infixit, cum in domo sua stans vigilaret. Tunc venerunt ad eum homines cum e propinquis, tum e remotis locis, ut in tutelam eius se committerent, qui per fenestram salutaverunt eum et osculati sunt palmas et digitos eius. Et Deus multas promissiones dedit ei, dicens: « Quicunque palmas et manuum tuorum
p. 26. digitos osculatus erit, *a me tui gratia misericordia afficietur ». Sanctus, valde gavisus, non gloriabatur.

Fuit aegrotus quidam, quem comprehendit saeva volutatio ad portas ecclesiae reiectum. Non intrabat domum, sed ab eo tempore quinque annos vagabatur. Quo audito, sanctus in domum suam eum induxit et pro eo precatus est, coram Creatore

[1] *Sic* ms. — [2] Textus corruptus esse videtur.

suo dicens: « Domine mi, Iesu Christe, sanum fac hunc aegrotum a morbo eius duro, vel animam eius accipe, et miserere eius, nam misericors es ». Parvo tempore interiecto, audivit Deus precationem eius et accepit animam aegroti, et illam sancto monstravit, et secundum misericordiam suam cum eius, tum viri iusti, propter precem eius misertus est.

Quodam die, cum precaretur pater noster Zar'a-Abrehām, exoptatus opere, adducti sunt ad eum tres myriades parvulorum, quos sumptos ad Dominam nostram Mariam Virginem adduxit et tradidit ei, quae illico benedixit illis et dedit ei. Et secuti sunt eum, et cum eo benedictione accepta profecti sunt. Deinde parvulus quidam, cuius mentem diabolus rapuerat et quem in terram deiiciebat, per noctes clamare solebat. Surrexit pater eius et portavit eum ad patrem nostrum Zar'a-Abrehām, cui narravit, quo modo filius eius morbo affectus esset. Spiravit in eum sanctus et purgavit eum aqua precis, quo facto exiit diabolus ex eo et salvus factus est parvulus ille vi precis sancti.

Videte: vir iustus, cum sit honorabilis,
et aegrotum prece sua sanum faciat,
peccator peccatis suis aegrotat.
Vir iustus vere venerabilis et excelsus,
et ut leo confisus est [1],
cum labores et certamina multiplicet.

Et hic Zar'a-Abrehām sese afflictavit, cum quadraginta dies et quadraginta noctes, sacco vestitus perageret, neque aliud vestimentum indueret. Iterum XL dies peregit palmae foliis vestitus. Et, cum venissent ad eum ad salutandum homines, neque saccum neque palmae folia monstravit illis. Cum cucullum suum et camisiam suam palmae folia fecisset, coram hominibus *tu- p. 27.
nicam super illa frictam et laceratam induebat. Et iussit facere ad instar ligaminis cuculli ferrum in quo XLVIII clavi ferrei, ut acus spineti erant, quod capiti suo imposuit, donec doloribus vehementer afflictus est, ad memoriam coronationis Domini nostri corona spinea die Parasceves, quo crucifixus est. Et ad cervi-

[1] *Proverb.*, XXVIII, 1.

cem suum collare ferreum adegit, ne huc et illuc se verteret, et ligavit brachia manuum suarum dexterae et sinistrae ferrea catena. Cum in ecclesiam proficisceretur, ire non poterat, sed propter magnum laborem portabatur. In domo sua propter molestiam reptabat, sicut parvulus, genibus et palmis manuum, cum vulnerarentur membra sua et foetidum esset totum corpus suum. Nolebat calore solis neque hieme neque aestate fovi. Ita quinque annos manebat; menses autem et dies, qui e quattuor annis restabant, Deus ipse scit. Non exibat e domo sua, sed occlusus permanebat, neque reliquit e fenestris nisi unam, et portam unam reliquit, per quam in ecclesiam iret. Quae non sua sponte fecit, sed voce Dei e caelo iubente et dicente: « Fenestras et portas claude! ». Quam ob causam occlusit neque aperiebat, cum vere prudens esset. In hoc labore permanens, dixit Sanctus: « Cepit me in visione cogitatio mea et spiritus me abstulit, et mihi urbem lucentem et valde extensam monstravit, ubi multos sanctos, luce vestitos vidi. Tunc interrogavi, dicens: 'Haec urbs, cuius est?' Dixit mihi: 'Horum sanctorum, valde honoratorum'. [1] Et respondit et dixit mihi: 'Haec urbs Pantaleonis eremitae hereditas est; quos autem in illa habitantes vides, monachi sunt regionis Aethiopicae'. Videns miratus sum. Deinde mihi, in aliam urbem, lucentem et extensam abducto, illam quoque monstravit. Dixi ei: 'Haec urbs lucens et extensa quorum est?' Respondit et dixit mihi: 'Tua est; multi sancti intrabunt in eam tecum: innocentes e Bethlehem
p. 28. et monachi eremitae et absconditi'. *Videns gavisus sum valde: 'Haec urbs enim melior mihi, quam prior visa est' ». Propter ea pater noster Zar'a-Abrehām certamina et labores suos auxit.

Sacerdos quidam, praestantia patris nostri Zar'a-Abrehām audita, venit ed eum et dixit: « Confugio ad precem tuam, pater, morbo gravi affectus ». Dixit ei sanctus Dei: « Videat Deus fidem tuam! » Et commisit se tutelae eius sacerdos ille, et confidens abiit; sanctus autem clavos ferreos fecit, quibus aures suas et nares, ut capistro, perfodit, et, pulvere vestitus, pro eo ieiunavit.

Cum pagani contra Christianos surrexissent, misit rex ad eum epistolam, dicens: « Pax tibi, pater noster Zar'a-Abrehām,

[1] Aliquid omissum esse videtur.

supplica pro nobis, ut Deus victoriam nobis in paganos det, ne ecclesias deleant, obsecramus te, pater ». Hac epistola audita, maestus fuit sanctus valde, et regem miratus, dixit: « Quantum humiliavit se rex honoratus! Ad servum mittens ‘Mi pater’ dixit! ». Propter haec clavos auribus suis fecit, et, pulvere vestitus, coram Creatore suo gemebat et dixit: « Da, Domine, regi nostro victoriam in hostes eius, et fortem exercitum eius redde! ». Multi sancti eodem modo supplicaverunt, et Deus omnipotens precem patris nostri Zar‘a-Abrehām audivit, et precatione eorum qui cum eo erant audita, exercitui regis nostri fortitudinem et in paganos victoriam dedit. Multa praeda sumpta est, multa tropaea ablata sunt. Ita vis paganorum precibus sancti devictorum defatigata est. Rex autem, cum hostium cladem vidisset, gavisus et laetatus est.

Deinde misit ad eum nĕbura-’ĕd, qui vinctus in carcere manebat, et dixit ei: « Supplica pro me, ut liberet me Deus a vinculis meis, et e carcere me educat ». Quibus ex ore nuntii auditis, sanctus Zar’a-Abrehām more suo clavos acutos in aures suas, ut ante, fecit, et septem dies pro eo supplicabat. *Et die p. 29.
septimo audivit Deus precationem eius, et pastorem gregis e carcere verbo regis potentis eductum, a vinculis liberavit. Videte, dilecti mei mente, quantum valeat viri iusti deprecatio et quam efficax sit![1]. Et hic sanctus Zar’a-Abrehām multoties se afflictavit ob proximi amorem, et animo prompto certabat. Et propter labores eius monstravit ei Deus in urbe lucente septem thronos magnos et dixit ei: « Sedebunt filii tui in his thronis, nam sunt honorati, et qui e filiis tuis superfuerint, in hanc urbem intrabunt ».

Propter ea gavisus est sanctus Zar’a-Abrehām,
margarita nomine, et portator laborum et dolorum
sudore, lassitudine, prece, ieiunio,
vigilando, stando.

Deinde, pro vigiliis eius foedus cum eo Deus, misericordiae mare, pepigit et dedit ei donum, verbo suo non mendaci dicens: « Misertus sum, tui gratia, eorum qui geniti erant tecum, sive

[1] Cf. Iacob., v, 16.

corpore, sive spiritu, eorumque qui confugerant ad te, sive eundo, sive ad te mittendo, cum dicerent: ' Preci tuae me committo, noli mei oblivisci '; sit tibi tributum filius et filius filii eius usque ad decimam generationem, et misertus sum eorum tui gratia ». Qua voce audita, factus est sanctus fortis et validus et certamen adauxit et dixit: « Cum precans starem, hominem quemdam in visione vidi, qui ad me accessit et ad Deum in caelum spiritum meum sustulit, deinde in hortum deduxit, ubi duos parvulos, filios fratris mei Newāya-Māryām aspexi, qui ad me accesserunt et me salutaverunt. Interrogavi eos, dicens: ' Ubi est pater vester Newāya-Māryām? ' Statim, priusquam allocutionem finissem, subito mihi apparuit. Allocutus eum, dixi: ' Quomodo vivis? ' Respondit mihi, dicens: ' Cum duodecim Apostolis sum coniunctim: illi me semper custodiunt, et unus eorum hic est '. Illico custodientem sub specie imaginis vidi.
p. 30. Cum in hortum descenderem, multi vivi mecum *descenderunt; ibi vidi sanctos quiescentes, quos salutare volebam. Tum vocem audivi dicentem: ' Non licet tibi, ut eos osculeris, nam a Seraphim et Cherubim custodiuntur '. Vir quidam adduxit me ad feminam quandam honorabilem, post quam altera femina foris sedebat et magna erat. Collocavit me ad pedes suos et dixit ei, quae post se sedebat: ' Hic vir suavis factus est ', et multum laudabat me coram illa, et dixit mihi: ' Haec gratia et hic honor quam ob causam tibi data esse videntur? Profecto propter laborem pedum tuorum '. Tunc experrectus sum ». Iterum dixit: « In visione ducebat me vir quidam, mihi ignotus, et adduxit me in locum, ubi erat Domina nostra Maria, quacum collocutus sum. Et prehendit cervicem meam, et os meum osculata est. Omnes qui cum ea erant, flebant, et lacrimis eorum membra mea unxi, sudore oris Mariae aspersus sum. Tum mihi vestimentum monachale dedit: zonam, camisiam, cucullum, stolam perfectam. Et allocuta est mihi dicens: ' Haec ordinatio in generationes generationum, usque ad saeculum sit '. Deinde experrectus sum, et valde laetata est anima mea ».

Nonne stupenda est cogitationi
memoriae huius viri iusti narratio,
qui solitarius permanebat?

qui a tempore quo monachus factus est, non spuebat in terram

honoris corporis sanguinisque Filii Dei gratia, cum ab eo tempore usque ad diem mortis eius xvii anni praeterierunt.

Cum in domo sua esset et precaretur, venerunt ad eum duo sacerdotes valde honorabiles, qui apparuerunt patri nostro Zar'a-Abrehām et dixerunt: « Noli abire vel exire sive in proxima sive in remota loca, a sepe hac prope domum tuam, obsecramur te et tibi interdicimus, nam sacerdotes sumus ». Et monstraverunt ei limitem circumeundo, cum pater noster ignoraret eos. Deinde evanuerunt ab eo sacerdotes; ille autem ab hoc tempore limitem non transibat. *Et auxit certamen et labores, cum mul- p. 31.
tum vexaret et afflictaret corpus suum, et abstinentiam consuetudinem suam faceret, et Dei voluntatem perageret, xiii annos non gustavit cerevisiam, etiam diebus festorum vel sabbatis, neque e gremio montis ecclesiae exiit, neque extra portas xi annos ambulavit, neque faciem feminarum vidit. A tempore quo non edebat, accipiendo coctum vel olus vel similia a feminis praeparata, insulsum vel sapidum, sex annos peregit. Quam ob causam diaconus quidam monachus dixit: « Vidi spiritu de sancto Zar'a–Abrehām visionem. Vidi librum magnum, quantus est liber Actorum Martyrum, in quo dimidium scriptum et dimidium vacuum erat ». Prophetavit diaconus ille et dixit: « Magnus certator erit ille Zar'a–Abrehām, vir iustus! Dimidium scripturae plenum, narratio certaminis eius peracti est; charta vero non scripta, manens ei certamen et futurus labor est ». Sic vaticinium est elocutus, quod aperte perfectum est. Hic autem vir iustus Zar'a-Abrehām, postquam certamen bonum inchoavit, retro non est reversus, sed permanebat cotidie in legendo libros quattuor Evangelii, et Apocalypseos Iohannis, et Psalterii Davidis prophetae, et Cantici Salomonis, et Laudationum Mariae, et « Portarum Lucis[1] », et Salutationum Sanctorum, quae legere et interpretari non a sacerdotibus didicit, sed Deus ipse revelavit ei, ut sibi canendo et voce sua multas preces recitando ministraret.

Adducti sunt ad eum duo aegroti: vir et femina; et morbus huius aegroti durus erat vehementer, nam qui afflavit ventrem eius, diaboli impuri spiritus erat. Dedit ei sanctus Zar'a-Abrehām

[1] Hymni sunt in Beatam Mariam Virginem in Aethiopia a Yaredo cantatore, ut dicitur, compositi. In psalteriis, post hymnos Weddāsē-Maryām, qui apud Coptitas Theotokia appellantur, saepissime occurrunt.

aquam precis, et aliquot dies permansit, cum eam biberet et ea ablueretur, et sanus factus est precibus viri iusti. Ita et soror huius aegroti, quae cum eo venerat, sana facta est aqua precis patris nostri Zar'a–Abrehām, margaritae probatae et politae.

Pater autem noster sanctus vigil erat; a tempore quo monachus factus erat, non radebat caput suum, neque ascendebat novacula verticem eius. Cum in ecclesiam intraret, nihil cum hominibus praeter preces et cantum loquebatur, quam ob
p. 32. causam venit ad eum vir quidam diaconus *et monachus et, cum eo collocutus, dixit ei: « Audivi vocem gaudii magni de abstinentia tua a loquendo in ecclesia: num tantum gratiae datum est hominibus propter silentium? ». Et narravit illi omnia quae sibi Spiritus Sanctus duobus diebus monstraverat, cum ipse, admiratione perculsus, id incredibile putaret. Videte, dilecti mei, quanta gratia silentii causa datur! Non decet in ecclesia verba facere, nisi cantum; sanctus autem, praecepti huius memor in ecclesia non loquebatur, neque in ecclesia tantum, sed in domo sua diebus supplicationis nullam vocem, praeter cantus et preces, emittebat. Et duodecim Apostoli manifeste apparuerunt ei, ut sermonibus cum eo oblectarentur et eum visitarent. Et cognovit et dignovit faciem cuiusque eorum, et dilexit eos, iique dilexerunt eum, et propter id dedit ei Deus hereditatem cum Matthia Apostolo. Et supplicaverunt Apostoli pro patre nostro Zar'a-Abrehām, dicentes: « Remunera, Domine, remunerationem bonam servo tuo ». Respondit Dominus noster et dixit iis: « Quid ei dabo? » Responderunt Apostoli: « Concede nobis, Domine ». Dixit: « Concedo vobis, loquimini! ». Et locuti sunt Ei: « Tribue ei partem cum Matthaeo Evangelista: nam prius dedisti ei cum Matthia, nunc cum illo dona ». Respondit iis Dominus noster: « Fiat sicut dixistis ». Dicto Domini sui audito, valde laetati sunt Apostoli propter amorem eius. Et sanctus propter hoc cum iis gaudio affectus est. Deinde dedit Deus, misericordiae mare, hereditatem cum abbate Cyro e monasterio Scetensi huic patri nostro sancto. Multos dies peregit, cum pulverem sicut cibum ederet et *eo* membra corporis sui ablueret, ramo arboris cedri abstergens: postquam absterserat, sanguis exibat e corpore; ita corpus suum afflictabat.

Quodam die dixit sanctus de visione sua: « Cum in loco meo

essem, surripuit me viventem Spiritus, et in urbem magnam, quae Constantinopolis appellatur, deduxit. Ibi vocem Dei percepi, quae dixit mihi: 'Dono tibi regnum Constantinopolitanum'. p. 33. *Dixi: 'Quomodo rex ero, cum egenus monachus sim?'. Respondit mihi vox illa: 'Concedo tibi, rex esto et in throno sede'. Illico attulit thronum e nihilo et me in eo collocavit; tunc facta est omnis institutio regni. Deinde in locum meum reversus sum, cum tremeret cor meum et capta esset cogitatio mea ».

Ita narravit sanctis Aethiopiae,
quomodo rex fuerat Constantinopoli,
potestate Dei Opificis surreptus.

Fuit sacerdos quidam, Didimos nomine. Is venit ad quandam civitatem, sed non est acceptus, cum ecclesiae custos ab habitaculo prohiberet eum et extra domum in pulvere et quisquiliis collocaret. Cum illucesceret, maledixit sacerdos ille custodi ecclesiae. Dixit ei custos: « Absolve me, cur mihi maledixisti, nam non es praeceptor meus, qui mihi solatium afferat? [1] ». Sacerdos autem absolvere eum recusavit, et iratus profectus est. Paullo post obiit custos ille anathematizatus, et pro facinoribus remuneratione accepta, propter anathema catena ignea vinctus est. Hic autem sanctus Zar'a-Abrehām cognovit spiritu animam custodis illius catena ignea vinctam esse, et cum venisset ad se vir quidam e civitate Zengat, narravit ei quomodo vinctus esset custos ille, et misit ad sacerdotem et dixit ei: « Dic sacerdoti: 'Absolve custodem quem anathematizasti, quod extra domum in pulvere et quisquiliis te collocaverat'; noli dicere: 'Zar'a-Abrehām misit me', sed dic: 'Vir quidam narravit mihi illum vinctum esse, et me ad te misit ut illum absolvas' ». Tunc surrexit et ivit vir ille, sicut a sancto iussus erat, et venit ad sacerdotem et narravit illi omnia de anathemate. Dixit sacerdos: « Quid ad me? Absolvat eum et misereatur eius Deus ». Iterum cognovit sanctus Zar'a-Abrehām vi spiritus in se habitantis, et liberatus est custos ille a catena ignea, qua vinctus erat, prece huius sancti. Videte, dilecti mei, magnum anathema esse; cum anathematizaverit vos sacerdos vespere, cur dicitis: « Mane absolvet nos », et *mane p. 34.

[1] De confessione et absolutione loquitur. Cf. Dillm., *Lex.*, p. 679.

anathematizati: « Vespere absolvet nos ». Num scitis quando ille morietur vel quando vos moriemini? Oportet vos, cum a sacerdote anathematizamini, illico « Absolve nos » dicere et veniam ab eo petere. Vos etiam, sacerdotes, cur anathematizatis? Sine absolutione anathematizando nonne damnatis et punitis? Si anathematizatis, quidquid est, propere absolvite; cur dicitis: « Cras absolvemus ». Si mortui eritis, anathematizati a vobis in anathemate morientur; vos autem propter id una cum illis damnabimini. Si multa verba vobis de anathematizantibus et anathematizatis, quomodo damnantur, facerem, prohiberent me ab historia Sancti interpretanda. Hic autem pater noster sanctus, vere monachus, omnia spiritu cognoscebat.

Quodam die venit ad eum Dominus noster Iesus Christus et dixit ei: « Pax tibi, dilecte mi, Zar'a-Abrehām; accipe ut orneris coronas septem, sicut Iohannes Colobus, quia stetisti donec putrescerent membra tua et frangerentur crura tua et torpescerent omnia membra tua ». Hac voce ex ore Salvatoris nostri audita, sanctus valde laetatus est et septem coronas accepit. Deinde evanuit Dominus noster Iesus Christus, postquam coronis eum ornavit. Sanctus autem labores addendo auxit, preces et genuflexiones multiplicavit.

Quodam die venit ad eum vir quidam e filiis Stephani (Estifā)[1], qui salutavit sanctum et cum eo verba spiritus collocutus est. Dixit ei: « Diligunt ne istum qui cerevisiam non bibit, in hoc monasterio? Quid faciam, pater? ». Respondit ei sanctus: « Quis te in conventum introducet? Mane solus; si vis, bibe, si non vis, abstine ». Nescivit pater noster sanctus illum e filiis Stephani esse. Surrexit vir iste et in habitaculum suum profectus est. Media nocte, cum precem sanctus inciperet, velaverunt eum tenebrae et a precando prohibuerunt. Tum valde maestus dixit: « Quid est hoc? ». Tunc audivit vocem: « Quis tibi permisit, ut cum liberis Stephani impuris ad invicem consalutes? ob eam causam tenebris velatus es ». Dixit sanctus: « Quo modo scire potui, Domine? ». Respondit vox illa: « Ab hoc tempore noli cum
p. 35. advena inexplorato *ad invicem consalutare; quod autem praeteriit, misericordia affectus, concedo tibi ». Tunc illuxit ei lux,

[1] De Stephanitis eorumque haeresi rex Zar'a-Ya'qob in suo « Libro Lucis » narrat. Cf. DILLMANN, *Ueber die Regierung etc. des Königs Zar'a-Jacob*, p. 44.

ut solitum erat, et precatus est. Postridie mane reversus est ad eum vir ille monachus et salutavit eum. Sanctus autem vocis quae admonuit eum ne cum eo ad invicem consalutaret oblitus est. Monachus iste, aliquamdiu cum sancto collocutus, discessit. Cum autem inciperet sanctus de consuetudine sua precationem, tenebris, sicut pridie, velatus est. Valde et magis quam antea maestus, vocem horribilem iterum audivit: «Cur monachum istum salutavisti, quem vetui heri te salutare?». Dixit sanctus voci, quae cum eo collocuta erat: «O mi Domine, ego oblitus sum; nunc miserere mei, qui misericordia abundas». Respondit illico vox illa: «Ab hoc tempore noli iterum omnino cum iis ad invicem consalutare, neque pacem cum iis facere». Voce ita locuta, lux illuxit, tenebrae remotae sunt, sanctus autem de consuetudine sua precatus est.

Hic pater noster vere iustus fuit,
Septingentas animas cotidie misericordia ductus donavit ei
Deus deorum, secundum misericordiam suam.
Et sanctus propter hoc non gloriabatur.

Et quodam die, cum veniret obitus eius, collocuta est cum eo vox, haec verba dicens: «Pascha eius venit!». His dictis, surripuit eum spiritus in caelum et animam eius coram Deo in gloria magna collocavit. Quid acciderit tunc, omittimus, neque scribimus, linguam humanam timentes. Deinde in locum suum reversus, opera divina miratus est. Paucis diebus post, morbus pestis venit et fratrem eius Newāya-Maryām cum liberis duobus necavit, deinde icit patrem nostrum sanctum, qui vehementer aegrotus factus est. Dixerunt ei sancti: «Benedic, domine, civitati tuae». Et benedixit sanctus omnibus civitatibus benedictione caelesti et terrestri, dicens: «Benedicat Deus civitati huic, aliisque civitatibus et terris, et omnibus qui in iis sunt, sacerdotibus et diaconis et *monachis, viris et feminis, qui in p. 36.
propinquo et qui in remotis sunt». Et finita benedictione, obiit in pace, die XVIII mensis sanē.

Pollinxerunt eum viri sancti
et sepeliverunt in ecclesia
patris nostri abbatis Abrahae rabbani,
amare ob magnam tristitiam flentes.

Munus benedictionis eius sit
cum dilecto eius Antonio [1], per saecula saeculorum Amen.

Vos quoque, qui nunc ad certamen eius audiendum convenistis,
faciat Deus abundantiae divitiarum suarum participes,
et benedicat vobis perfecte benedictione terrae, quae infra est, et rore caeli, quod supra est [2].
Pastoris munere custodiat vos, vi potentiae suae, et defendat vos benignitate sua.
Dicite: « In hoc mundo satis habemus »;
et in futuro mundo in festo suo
collocet vos ad dexteram cum iis qui certaverunt.
Caeli et terra coram facie Patris discedent,
et cum apertus erit solus liber vitae, Evangelium Eius,
tunc accumbere vos faciat in gremio suo, ne perdamini
per saecula saeculorum. Amen ».

[1] Scilicet cum cl. v. Antonio d'Abbadie, pro quo amanuensis, scribarum aethiopum more, invocationem addidit. — [2] Cf. *Gen.*, XXVII, 39.

SCRIPTORES AETHIOPICI

SERIES ALTERA — TOMUS XXIII

VITAE SANCTORUM INDIGENARUM

I

CORPUS
SCRIPTORUM CHRISTIANORUM ORIENTALIUM
CURANTIBUS
I.-B. CHABOT, I. GUIDI
H. HYVERNAT, B. CARRA DE VAUX

SCRIPTORES AETHIOPICI

TEXTUS

SERIES ALTERA — TOMUS XXIII

VITAE SANCTORUM INDIGENARUM

ROMAE
EXCUDEBAT KAROLUS DE LUIGI

PARISIIS: CAROLUS POUSSIELGUE BIBLIOPOLA
15, RUE CASSETTE, 15

LIPSIAE: OTTO HARRASSOWITZ

MDCCCCV

INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
ST. MICHAEL'S
COLLEGE
LIBRARY

I

GADLA FERĒ-MIKĀ'ĒL

SEU

ACTA SANCTI FERĒ-MIKĀ'ĒL

EDIDIT

BORYSSUS TURAIEV.

Ferē-Mikā'ēl (Fructus Michaelis), qui ab Aethiopibus sanctus habetur, monachus et antistes terrae Warab fuit. Vixit saeculo xv, regis celeberrimi Zar'a-Yā'qob tempore. Acta eius brevia in codice chartaceo parisino (Coll. d'Abbadie, n° 161), ab amanuensibus cl. v. Antoine d'Abbadie conscripto continentur.

Codicis descriptio in Catalogo a d'Abbadie ipso scripto (*Catalogue raisonné de manuscrits Éthiopiens appartenant à Antoine d'Abbadie*), pag. 172, legitur.

B. T.

Petropoli, Kal. Februarii, A. D. 1905.

ገድለ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ።

Coll. d'Abbadie, ms. nº 161. p. 221 *a*.

በስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጻድቅ ፡ በፍናዊሁ ፡
ሥሉስ ፡ በግጻዌሁ ፡ ዋሕድ ፡ በሥላሴሁ ፡
ዘእምቅድመ ፡ ዓለም ፡ ህላዌሁ ፡
ወእስከ ፡ ለዓለም ፡ ክመ ፡ ከማሁ ፡
ወአልቦ ፡ አምላክ ፡ ዘእንበሌሁ ፡
ኢእምቅድሜሁ ፡ ወኢእምድኅሬሁ ፡
ቀዳማዊኒ ፡ ወደኃራዊኒ ፡ ለሊሁ ፡
ቅዱስ ፡ ውእቱ ፡ በቅድሳቲሁ ፡
ወንጹሕ ፡ በንጽሕናሁ ፡
ወአልቦ ፡ ዘያአምሮ[1] ፡ ለኀሊናሁ ፡
ዘገብሮ ፡ ለሰብእ ፡ በአርአያሁ ፡
ዘይሬስዮሙ ፡ መንፈሰ ፡ ለመላእክቲሁ ፡
እምትእልፊተ ፡ አእላፋት ፡ ፍሡሓን ፡ ሰረገላቲሁ ፡
ሰማይኒ ፡ ዚአሁ ፡ ወምድርኒ ፡ ዚአሁ ፡
ወኵሉ ፡ ውስተ ፡ እዴሁ ፡
ተጠቢሖ ፡ ዘኢየኀልቅ ፡ ሥጋሁ ፡
ወተቀዲሖ ፡ ዘኢይነፅፍ ፡ ደመ ፡ ገቦሁ ፡
ንሰብሖ ፡ ወንወድሶ ፡ ኪያሁ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።
ንቀድም ፡ በረድኤተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልዑል ፡
ጽሒፈ ፡ ጻማ ፡ ወገድል ፡
ዘአቡነ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ፡ መስተጋድል ፡
ፍትወ ፡ ምግባር ፡ ድንግል ፡
ኖላዌ ፡ መርዔት ፡ አዛል ፡
መምህረ ፡ አሪት ፡ ወወንጌል ።
ምንተ ፡ እጽሕፍ ፡ ወምንተ ፡ እነግር ፡
እስመ ፡ አንሰ ፡ ገብር ፡
ላዕላዐ ፡ ልሳን ፡ ወልሱሐ ፡ ከናፍር ።
ወለእመ ፡ ሠምረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኵሉ ፡ ይትገበር ፡
ገድለ ፡ ጻድቅሰ ፡ እፎ ፡ ዕጹብ ፡ ወመድምም ፡

[1] ዘየአምሮ scriptum.

እመዓር ፡ ይጥዕም ፡
p. 221 b. ወእምጼው ፡ ይትቀ*ሰም ፡
ወለኀሊና ፡ ይኤድም ።
ስምዑኬ ፡ አፍቁራንየ ፡
እንግርክሙ ፡ ንስቲተ ፡ በኢድልወትየ ፡
እምአፈ ፡ ፪ወ፫ሰማዕት ፡ አስተጋቢእየ ፡
ትዕግሥተ ፡ ገድሎ ፡ ሠናየ ፡
ለፍሬ ፡ ሚካኤል ፡ አቡየ ፡
እምክርሠ ፡ እሙ ፡ ዘተኀርየ ፡

ካህን ፡ ውእቱ ፡ ወልደ ፡ ካህን ፡ ዐምደ ፡ ሃይማኖት ፡ ዘኢይጸንን ፡ መጋቤ ፡ ሕጋ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ። ስመ ፡ አቡሁ ፡ መርዓዊነ ፡ ክርስቶስ ፡ ቀሲስ ፡ ውእቱ ፡ ወስመ ፡ እሙ ፡ ነያ ፡ ጽዮን ፡ እስመ ፡ ምእመናን ፡ እሙንቱ ፡ ወፈራህያነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወሐፀንዎ ፡ በጥበብ ፡ ወበትዕግሥት ፡ በከመ ፡ ሕግ ፡ ወሥርዐት ። ወበጽሐ ፡ አምጣነ ፡ ትምህርት ፡ ወነበረ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መነኮሳት ፡ እንዘ ፡ ይትመሀር ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ ወአንብቦ ፡ መጻሕፍት ። ወእምዝ ፡ ኮነ ፡ ዲያቆነ ፡ ወነበረ ፡ እንዘ ፡ ይትለአክ ፡ ሠናየ ፡ መልእክተ ፡ በተልአከ ፡ ሥርዐተ ፡ ዲቁና ። ወሶበ ፡ ርእየ ፡ አቡነ ፡ እንድርያስ ፡ ንቡረ ፡ እድ ፡ ፍተወ ፡ ምግባር ፡ ሥነ ፡ ኂሩቶ ፡ ለአቡነ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ፡ አልበሶ ፡ ወአቅነቶ ፡ ወረሰዮ ፡ መነኮሰ ። ወእምዝ ፡ ወጠነ ፡ ገድለ ፡ ሠናየ ፡ ለአስተርክቦ ፡ ጸሎት ፡ ኢተሀክየ ፡ ወነበረ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ አቡነ ፡ ፍሬ ፡ ምናጦስ ፡ እንዘ ፡ ይትጋደል ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ ይወርድ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በመንፈቀ ፡ ሌሊት ፡ አስተርአዮ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ባሕርየ ፡ ስ
p. 222 a. ም ፡ *እንዘ ፡ ይእኀዝ ፡ እዶ ፡ ለአቡነ ፡ ፍሬ ፡ ምናጦስ ፡ በፍኖት ። ወአኀዘ ፡ ለአቡነ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ፡ ወይቤሎ ፡ ኢኮነ ፡ ክፍልከ ፡ ከመ ፡ ትንበር ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ፡ ለፍሬ ፡ ምናጦስ ፡ አላ ፡ ዳእሙ ፡ ክፍልከሰ ፡ ዛቲ ፡ ቤትየ ፡ ባእ ፡ ውስቴታ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ሰሐቦ ፡ እዴሁ ፡ ወአብአ ፡ ውስተ ፡ ዴዴሁ ፡ ወእምዝ ፡ ተሰወረ ፡ እምኔሁ ። ወበእንተዝ ፡ ወፅአ ፡ ውእቱ ፡ ቅዱስ ፡ እምቤተ ፡ አቡነ ፡ ፍሬ ፡ ምናጦስ ፡ ወቦአ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወነበረ ፡ ህየ ፡ በትዕግሥት ፡ እንዘ ፡ ያፈጥን ፡ ለመልእክት ፡ በጊዜ ፡ ቍርባን ፡ ወጸሎት ፡ ወይሜግብ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወይሁብ ፡ ዕጣነ ፡ ወማኅቶተ ፡ በከመ ፡ ይደሉ ። ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ በዘከመዝ ፡ ግብር ፡

ኮነ ፡ ቀሲሰ ፡ ወተዕግሥተ ፡ ለብሰ ፡ ወተፀምደ ፡ ለግብረ ፡ ተክህኖ ። ወእምዝ ፡ ነሥአ ፡ ቆብዐ ፡ እምአቡነ ፡ መርሐ ፡ ጽዮን ፡ ኖላዌ ፡ መርዔት ፡ መጽንግለ ፡ መጻሕፍት ። ወእምዝ ፡ ከረየ ፡ ግበ ፡ ድኁየ ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ፡ ወበዊአ ፡ የኀድር ፡ ውስቴቱ ። ኢይነውም ፡ እንበለ ፡ አሐቲ ፡ ጊዜ ። ወመዓልተኒ ፡ ይውዕል ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ ግብ ፡ ወብዙኀ ፡ ጊዜ ፡ ይሰግድ ፡ ወኢያእመርነ ፡ ኆልቆ ፡ ከመ ፡ ንጽሐፍ ፡ በተጠናቅቆ ። ወብዙኀ ፡ ጊዜ ፡ ይዜምር ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ በመዓልት ፡ ወበሌሊት ፡ ወያነብብ ፡ ወንጌለ ፡ ዘዮሐንስ ፡ ወራእየ ፡ ዚአ*ሁ ፡ [p. 222 b.] ወኵሎ ፡ ሰዐታተ ፡ የዐቅብ ። ወባሕተወ ፡ እንከ ፡ በጾም ፡ ወኀደገ ፡ ሰትየ ፡ ምዝር ፡ ወሜስ ፡ ወበሊዐ ፡ ቅብአ ፡ እመኒ ፡ በበዓላት ፡ አው ፡ በሰናብት ። ወይበልዕ ፡ ንስቲተ ፡ በበሣልስት ፡ ወነበረ ፡ በዘከመዝ ፡ ግብር ፡ ተስዐተ ፡ ዓመተ ።

ወበ፲ዓመት ፡ ኀረይዎ ፡ ቅዱሳን ፡ ከመ ፡ ይሢምዎ ፡ እስመ ፡ ሀሎ ፡ ቦቱ ፡ ትንቢት ። ወብዙኃን ፡ ቅዱሳን ፡ ተነበዩ ፡ በእንቲአሁ ፡ ወነገርዎ ፡ ሎቱ ፡ እምቅድመ ፡ ይኩን ፡ ባሕታዌ ፡ አመ ፡ ፈቀደ ፡ ይሑር ፡ ውስተ ፡ ካልእት ፡ ሀገር ፡ ነገሮ ፡ መቅድመ ፡ ኵሉ ፡ ፩ብእሲ ፡ ቅዱስ ፡ ዘስሙ ፡ ጸጋ ፡ ዘአብ ። ወይቤሎ ፡ ኢኮነ ፡ ክፍልከ ፡ ኢትሑር ፡ እስመ ፡ ሀለወ ፡ ብከ ፡ ሢመት ። ወበሀገረ ፡ እንፍራዝ ፡ ነገርዎ ፡ ብዙኃን ፡ ቅዱሳን ፡ ገዳማውያን ፡ እሙንቱ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ተመየጥ ፡ ውስተ ፡ መከንከ ። ሰብአ ፡ ቃሮዳ ፡ ወሰብአ ፡ ዳጋ ፡ ነገርዎ ፡ ኵሎ ፡ ወይቤልዎ ፡ ትእዛዘ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሀለወ ፡ ብከ ፡ ኢትፃእ ፡ ማሕፀንትከ[1] ፡ እመከነ ፡ አኖሬዎስ ፡ አቡከ ፡ ወውስተ ፡ ካልእ ፡ ሀገር ፡ ኢኮነ ፡ ክፍልከ ።

ንትመየጥኬ ፡ ኀበ ፡ ኅዳገ ፡ ነገር ፡ ዘቀዳሚ ።

ወሶበ ፡ ኀረይዎ ፡ ለአቡነ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ፡ ረባን ፡
በከመ ፡ ተነበዩ ፡ በእንቲአሁ ፡ ቅዱሳን ፡
ከመ ፡ ይኩን ፡ አበ ፡ ለብዙኃን ፡
በከየ ፡ መሪረ ፡ እምብዝኀ ፡ ሐዘን ፡

ወእንዘ ፡ የሐዝን[2] ፡ ወሰድዎ ፡ ወ*አብጽሕዎ ፡ [p. 223 a.] ኀበ ፡ ዴዴ ፡ ንጉሥ ። ወነበረ ፡ እንዘ ፡ ይጸንሕ ፡ ስድስተ ፡ አውራኀ ፡ ወኢኀደገ ፡ በሀየ ፡ ጸዊመ ፡ ወጸልዮ ፡ ወኢፈቀደ ፡ አመክንዮ ፡ አላ ፡ ዳእሙ ፡ ነበረ ፡ በተጋንዮ ። ወበ፯አውራኅ ፡ ተፈነወ ፡ ኀቤሁ ፡ ላእክ ፡ እምኀበ ፡

[1] ማኅፀንትከ scriptum. — [2] ያሐዝን scriptum.

ንጉሥነ ፡ ዘርአ ፡ ያዕቆብ ፡ ወይቤሎ ፡ እቱ ፡ ውስተ ፡ መካንከ ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ ተፈሥሐ ፡ ጥቀ ። ወበሰኒታ ፡ ተንሥአ ፡ ወአኀዘ ፡ ይሑር ፡ ወእንዘ ፡ የሐውር ፡ ተራከበ ፡ በፍኖት ፡ ፩ቀሲስ ፡ ክቡር ፡ ዘስሙ ፡ በኵረ ፡ ጽዮን ፡ ተናገሮ ፡ ወይቤሎ ፡ ርኢኩ ፡ ዮም ፡ ራእየ ፡ በእንቲአከ ፡ ወሰማዕኩ ፡ ቃለ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ እምኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኮነት ፡ ዛቲ ። ሊተሰ ፡ ይመስለኒ ፡ ኢታመሥጥ ፡ እምሢመት ። ወተሰጥዎ ፡ አቡነ ፡ ወይቤሎ ፡ እምይእዜሰ ፡ አድኀነኒ ፡ እግዚአብሔር ። ወአሜሃ ፡ በይእቲ ፡ ዕለት ፡ ዴገንዎ ፡ ላእካን ፡ ዘንጉሥ ፡ ለአቡነ ፡ ቅዱስ ፡ ወሜጥዎ ፡ እምፍኖት ። ወሐዘነ ፡ ዐቢየ ፡ እነተ ፡ ተአኪ ፡ እምቀዳሚ ፡ ወአብጽሕዎ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ። ወተሠይመ ፡ አቡነ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ፡ ንቡረ ፡ [እድ ፡] ለሀገረ ፡ ወረብ ፡ ወነበረ ፡ በመንበረ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወኢኀደገ ፡ ዘወጠነ ፡ ገድለ ። ወእምአመ ፡ ተሠይመ ፡ ኢተጽዕነ ፡ በቅለ ፡ ወኢፈቀደ ፡ ብዕለ ። በመዓልት ፡ ይውዕል ፡ ውስተ ፡ ዐውደ ፡ ፍትሕ ፡ ወይሰብክ ፡ ነገረ ፡ p. 223 b. እግዚአብሔር ፡ ወ*በሌሊት ፡ የኀድር ፡ እንዘ ፡ ይዜምር ፡ ወይሰግድ ፡ በፍርሃት ፡ ወበረዐድ ። ወበበሣልስት ፡ በሊዕ ፡ ኢተክህሎ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ በሢመት ፡ ወየዐውድ ፡ በስብከት ፡ ምስለ ፡ ካህናት ፡ ወመነኮሳት ፡ ከልእዎ ፡ ወአጽሐብዎ ፡ ጥቀ ፡ እንዘ ፡ ይስእልዎ ፡ ወያምሕልዎ ፡ ወእምዕጹብ ፡ አሆ ፡ አበልዎ ፡ ከመ ፡ ይብላዕ ፡ ለለዕለቱ ፡ በጊዜ ፡ ድራር ። ወበጾመ ፡ ፵ቅድስት ፡ ይጥዕም ፡ በበሣልስት ። ወበመዋዕለ ፡ ጳንጠቈስቴ ፡ ኢመስሐ ፡ እምአመ ፡ ነሥአ ፡ ቆብዐ ፡ ዘእንበለ ፡ ምሴት ፡ ኢበልዐ ። ወእምአመ ፡ ባሕተወ ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ሞቱ ፡ ኢሰትየ ፡ ወይነ ፡ ወሜሰ ፡ ወኢምዝረ ፡ ወኢበልዐ ፡ ጥሉላተ ፡ ዘእንበለ ፡ ኀብስት ፡ ወጼው ፡ ወኢሰትየ ፡ ዘእንበለ ፡ ማይ ፡ አላ ፡ ነበረ ፡ ከመ ፡ ነዳይ ፡ በተጋድሎ ፡ ሠናይ ።

ወአሐደ ፡ ዕለተ ፡ ሶበ ፡ መጽአ ፡ ኀበ ፡ ቤተ ፡ አቡነ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ፡ አሐዱ ፡ እምሰብአ ፡ ሐረስ ፡ ዘበትርጓሜሁ ፡ ደስክ ፡ እንዘ ፡ ይትመሐፀን ፡ ኀቤሁ ፡ ከመ ፡ ያድኅኖ ፡ እምእደ ፡ ንጉሥ ። ወሶበ ፡ ርእዮ ፡ ቅዱስ ፡ ለውእቱ ፡ ርጉም ፡ ጸፍዖ ፡ ገጾ ፡ ወይቤሎ ፡ መኑ ፡ አምጽአከ ፡ ኀቤየ ። ወይቤሎ ፡ በፈቃድየ ፡ መጻእኩ ፡ እምኀበ ፡ አንበረኒ ፡ ንጉሥ ፡ በሀገረ ፡ አጋይ ፡ አምሢጥየ ፡ እምዐቀብት ፡ ለምንት ፡ ትጸፍዐኒ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ ድኩም ፡ መነኮስ ፡ ወአነሂ ፡ ክቡር ፡ አነ ፡ ወንጉሥኒ ፡ ያአምረኒ[1] ። ወኢተሰጥዎ ፡ ቅዱስ ፡ ቃለ ፡

[1] የአምረኒ scriptum.

p. 224 a.

ወኢፈርሀ ፡ እም*ኔሁ ። ወእምዝ ፡ ነገረ ፡ ሎቱ ፡ ለንጉሥ ፡ ወአዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ያብጽሕዎ ፡ ወአብጽሕዎ ። ወእምዝ ፡ አስተጋብኦሙ ፡ ንጉሥ ፡ ለአብያጺሁ ፡ ሰብአ ፡ ሐረስ ፡ ወአዘዘ ፡ ይቅትልዎሙ ፡ ወቀተልዎሙ ፡ ወውእቱኒ ፡ ተቀትለ ፡ ምስሌሆሙ ። ወእምድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡ መዋዕል ፡ ሰምዐ ፡ ንጉሥን ፡ መጋቤ ፡ ሃይማኖት ፡ ከመ ፡ ጸፍዐ[1] ፡ ገጾ ፡ ለውእቱ ፡ ደስክ ፡ ርኩስ ፡ አቡነ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ፡ ቅዱስ ፡ ተፈሥሐ ፡ ጥቀ ፡ ወባረከ ፡ ወወሀበ ፡ ምዝጋና ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ በአማን ፡ ቀሲስ ፡ በአማን ፡ መነኮስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይባርከ ፡ ላዕሌከ ። ወነሢአ ፡ ቅዱስ ፡ በረከተ ፡ እምኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ራትዕ ፡ አተወ ፡ ውስተ ፡ ምኔቱ ፡ ወተፈሥሐ ፡ መርዔቱ ። ወነበረ ፡ በጻምዎ ፡ እንዘ ፡ ይሰብክ ፡ በዜንዎ ፡ በአእምሮ ፡ ወበለብዎ ።

ወሶበ ፡ ይኤዝዝ ፡ ጥብጣቤ ፡ በዐውደ ፡ ፍትሕ ፡ በእለ ፡ አበሱ ፡ ወጌገዩ ፡ ወቃለ ፡ መጻሕፍት ፡ በእለ ፡ ዐበዩ ፡ የሐዝን ፡ ጥቀ ፡ ወይፈቅድ ፡ ሎሙ ፡ ጽድቀ ። ወበኀቡእ ፡ ይኤዝዝ ፡ እምደቂቁ ፡ ወይቤሎሙ ፡ አብልዕዎሙ ፡ ወአስትይዎሙ ፡ ይርኀቡ ፡ ወይጸምኡ ፡ በእንተ ፡ ጥብጣቤ ። ወደቂቁኒ ፡ ይትኤዘዙ ፡ ሎቱ ፡ ያበልዑ ፡ ወያሰትዩ ።

ወከመዝ ፡ ያሜኒ ፡ ለኵሉ ፡
ወእምነ ፡ ርእሱ ፡ ለባዕድ ፡ ያደሉ ፡
በአይቴ ፡ ከማሁ ፡ ይሄሉ ።

p. 224 b.

ወሶበ ፡ በጽሐ ፡ ኀቤሁ ፡ እንግዳ ፡ እመ*ኒ ፡ ድራረ ፡ አው ፡ ምሳሐ ፡ ሶበ ፡ ይሁብ ፡ ይሬኢ ፡ በዐይኑ ፡ ወኢያአምኖሙ ፡ ለላእካኒሁ ፡ እስመ ፡ መፍቀሬ ፡ እንግዳ ፡ ውእቱ ።

ወይሁብ ፡ ምጽዋተ ፡ ለነዳያን ፡ ወለምስኪናን ፡
ወበኀቡእ ፡ ያለብሶሙ ፡ ለዕሩቃን ፡
ያበልዕ ፡ ለርኁባን ፡
ወያሰቲ ፡ ለጽሙኣን ፡
እስመ ፡ ውእቱ ፡ አበ ፡ ብዙኃን ።

ወእንዘ ፡ ይሰብክ ፡ አምልኮቶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ኀበ ፡ ሖረ ፡ አርአይዎ ፡ አዕዋመ ፡ ዘምሕራማተ ፡ ጣዖት ፡ ኀበ ፡ ያሰግሉ ፡ ቦቱ ፡ መሰግላን ። ወርእዮ ፡ ቅዱስ ፡ አንከረ ፡ ወይቤ ፡ ሰብእሰ ፡ ከንቶ ፡ ይመስል ፡ ለምንት ፡ ያሰግል ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልዑ

[1] ፀፍያ scriptum, ገጸ supra additum.

ል ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ተንሥአ ፡ ወአዘዘ ፡ ይግዝሙ ፡ እሎንተ ፡
አዕዋመ ፡ ወአኀዙ ፡ ይግዝሙ ። ወቅዱስኒ ፡ የዐትብ ፡ ገጸ ፡ በስመ ፡
ሥላሴ ፡ ወይባርክ ፡ ላዕሌሆሙ ። ወነፅኀዎሙ ፡ ለእሙንቱ ፡ አዕዋ
ም ፡ ወአዘዘ ፡ ይሕጥብዎሙ ፡ ወይሥጽርዎሙ ፡ ወያንድድዎሙ ፡
በእሳት ፡ ወአንደድዎሙ ። ወበታሕተ ፡ ፩ዖም ፡ ረከቡ ፡ ጽዋዓተ ፡
ወዕጣነ ፡ ዘአስተዳለዉ ፡ መሰግላን ። ወነሢአ ፡ ቅዱስ ፡ ሰበረ ፡ ጽዋ
ዓተ ፡ ወዘረወ ፡ ውእተ ፡ ዕጣነ ፡ ርኩሰ ። ወካዕበ ፡ ረከበ ፡ በህየ ፡ ዐ
ምደ ፡ ቤት ፡ ዘሰብአ ፡ ሐረስ ፡ ወእብነ ፡ ስፉሐ ፡ በአርአያ ፡ ማዕጸ ፡
ዘኆኅት ። ወአዘዘ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤ ፡ ንሥአ ፡ ውእተ ፡ ዐምደ ፡ ወ
p. 225 *a.* እ*ብነ ፡ ወአብኡ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ይኩን ፡ ለሕንጼሃ ።
ወአብኡ ፡ እሙንቱ ፡ ሰብእ ፡ በከመ ፡ አዘዞሙ ፡ ብጹዕ ፡ ወረከቡ[1] ፡
ምዝጋና ፡ እምኀበ ፡ እግዚእ ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ ፩ብእሲ ፡ እምሐራ ፡ ንጉሥ ፡
እንዘ ፡ የሐውር[2] ፡ ውስተ ፡ ጸብእ ፡ ተማሕፀነ ፡ ኀቤሁ ፡ ወይቤሎ ፡
ኢትርስዐኒ ፡ በጸሎትከ ። ወይቤ ፡ ቅዱስ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሀሉ ፡
ምስሌከ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ተንሥአ ፡ ወወሀበ ፡ መሬተ ፡ እምቃ
ብረ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ። ወተመጢዎ ፡ ውእቱ ፡ ሐራዊ ፡ ሖረ ፡ ኀ
በ ፡ ጸብእ ፡ በተአምኖ ። ወነበረ ፡ በምድረ ፡ አረሚ ፡ ፮አውራኀ ፡
ወሐመ ፡ በምድረ ፡ አረሚ ፡ ገብረ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ወአኀዘ ፡ ሕ
ማመ ፡ ፈፀንት ። ወነሢአ ፡ እምውእቱ ፡ መሬት ፡ አልከሮ ፡ ከናፍ
ሪሁ ፡ ወአብልዖ ፡ ወተፈወሰ ፡ በጊዜሃ ። ወዓዲ ፡ ሐመ ፡ ለሊሁ ፡
ከርሦ ፡ ወነሥአ ፡ ካዕበ ፡ እምውእቱ ፡ መሬት ፡ ወጥዕመ ፡ ንስቲተ ፡
ወተፈወሰ ፡ ግብተ ። ወብዙኃን ፡ እምሐራ ፡ ንጉሥ ፡ ኀልቁ ፡ ወሞ
ቱ ፡ በውእቱ ፡ ፈፀንት ፡ ወበአፈ ፡ ሰይፍ ፡ ወኵናት ። ወድኅነ ፡ ው
እቱ ፡ ብእሲ ፡ በጸሎተ ፡ አቡነ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ፡ ወአተወ ፡ በዳኅ
ና ። ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ፡ ወሰበ ፡ ርእዮ ፡ አቡነ ፡ ተንሥ
አ ፡ ወሰገደ ፡ ለሥሉስ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤ ፡ ስብሐት ፡ ለእግዚአብሔ
p. 225 *b.* *ር ፡ ዘአግብአከ ፡ እምጸብእ ፡ ወኢተሀየየ ፡ ስእለተ ፡ ኃጥእ ። ወተ
ባረከ ፡ እምኔሁ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ። ወነገሮ ፡ ኵሎ ፡ ዘኮነ ፡ በምድ
ረ ፡ አረሚ ፡ ወአንከረ ፡ ቅዱስ ፡ ወአእኰቶ ፡ ለእግዚአብሔር ።

ወእምዝ ፡ አሐተ ፡ ዕለተ ፡ አስተርአዮ ፡ በራእይ ፡ ለወልደ ፡ ን
ጉሥ ፡ በሀገረ ፡ ገንዝ ፡ በኀበ ፡ ይደውዩ ፡ አግብርቲሁ ፡ በእኩይ ፡
ሕማመ ፡ ኬር ፡ ወይቤሎ ፡ ተንሥእ ፡ ወፃእ ፡ እምዝ ፡ ቤት ፡ ወተ

[1] ረከበ scriptum. — [2] ያሐውር scriptum.

ወለጥ ፡ ኀበ ፡ ከልእ ፡ መከን ። ወይቤሎ ፡ መኑ ፡ አንተ ፡ ወይቤሎ ፡ አነ ፡ ውእቱ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ፡ ፈነወኒ ፡ ኀቤከ ፡ አቡየ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወለአከኒ ፡ እንግርከ ፡ ዘንተ ። ወሰሚዖ ፡ ውእቱ ፡ ዘንተ ፡ መልእክተ ፡ እምአፈ ፡ ቅዱስ ፡ በራእይ ፡ አርመመ ። ወካዕበ ፡ አስተርአየ ፡ ከመ ፡ ቀዳሚ ፡ ወነገሮ ፡ ከማሁ ። ወነቂሆ ፡ በጽባሕ ፡ ነገሮሙ ፡ ለአግብርት ፡ ወይቤሎሙ ፡ ፩መነኮስ[1] ፡ ክልኤተ ፡ ጊዜ ፡ ወይቤለኒ ፡ ፃእ ፡ እምዛቲ ፡ ሀገር ፡ ከመ ፡ ኢትሙት ። ወአውሣእክዎ ፡ ወእቤሎ ፡ መኑ ፡ አንተ ፡ ወይቤለኒ ፡ አነ ፡ ውእቱ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ፡ ፈነወኒ ፡ ዝየ ፡ ወለአከኒ ፡ አኖሬዎስ ፡ አቡየ ። ወአውሥኡ ፡ አግብርቲሁ ፡ ወይቤልዎ ፡ ታአምርኑ[2] ፡ እምከመ ፡ ረከብኮ ። ወይቤሎሙ ፡ እወ ፡ እምአእመርክዎ ። ወተንሢአ ፡ ውእቱ ፡ ወልደ ፡ ንጉሥ ፡ ዘስሙ ፡ አኖሬዎስ ፡ ሖረ ፡ ምስለ ፡ አግብ*ርቲሁ [p. 226 a.] ፡ ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ ዴዴ ፡ አቡሁ ። ወሶበ ፡ ርእዮ ፡ ለአቡነ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ፡ እንዘ ፡ ይወፅእ ፡ እምታዕካ ፡ ንጉሥ ፡ ዝንቱ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፡ ዘአስተርአኒ ፡ ብሂሎ ፡ ነገሮሙ ፡ ለአግብርቲሁ ። ወሰሚዖሙ ፡ አንከሩ ፡ በእንቲአሁ ።

ርእዩኬ ፡ ጻድቅሰ ፡
እንዘ ፡ ሀሎ ፡ በሥጋ ፡ ያስተርኢ ፡ በመንፈስ ፡
ወኀበ ፡ ፈቀደ ፡ ይገይስ ።
እፎ ፡ ዕጹብ ፡ ዜና ፡ ኂሩቱ ፡
እንዘ ፡ ንቡረ ፡ እድ ፡ ውእቱ ፡
ኢተመክሐ ፡ በሢመቱ ፡
ወእምአመ ፡ ነሥአ ፡ ቈብዐ ፡ ኢወረቀ ፡ ዲበ ፡ ምድር ፡ ምራቆ ፡
በእንተ ፡ ክብረ ፡ ሥጋሁ ፡ ለክርስቶስ ፡ ጽሒቆ ።
ወኢከሠተ ፡ ጽድቆ ።

ወበዕለተ ፡ ሰንበት ፡ ለጸቢሐ ፡ እሑድ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ቀዊሞ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ሶበ ፡ አኀዘ ፡ ፩እምካህናት ፡ እንዘ ፡ ይትቀነይ ፡ በልዑል ፡ ዜማ ፡ ወይቤ ፡ እግዚአብሔር ፡ አኃዜ ፡ ኵሉ ፡ ዘፈጠረ ፡ ዓለመ ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ መድኀኒነ ፡ ወሠርዐ ፡ ሰንበተ ፡ ወአዕረፈ ፡ ባቲ ። ወበጊዜሃ ፡ ርእየ ፡ ቅዱስ ፡ በአዕይንቲሁ ፡ እንዘ ፡ ትትሌዐል ፡ መንበረ ፡ ታቦት ፡ ሠለስተ ፡ እመተ ፡ እምድር ። ወርእዮ ፡ አንከረ ፡ ወአስተዐጸበ ።

ወእምዝ ፡ ሶበ ፡ ወረደ ፡ ሀገረ ፡ ዘድ ፡ ለሰቢከ ፡ አምልኮቱ ፡ ለእ

[1] አስተርአየኒ omissum esse videtur. — [2] ተአምሮኑ scriptum.

ግዚአብሔር ፡ አርአይዎ ፡ ፆመ ፡ ዐቢየ ፡ ዘያመልኩ ፡ በታሕቴሁ ፡
ወያጣዕዉ ፡ መጣዓውያን ። ተንሥአ ፡ ውእቱ ፡ ወነሥአ ፡ ጕድበ ፡
p. 226 b. ወገዘ*መ ። ወአዘዘሙ ፡ ለደቂቁ ፡ ወለሰብአ ፡ ይእቲ ፡ ሀገር ፡ ወይ
ቤሎሙ ፡ አፍጥኑ ፡ ግዝሙ ። ወተአዘዙ ፡ ሎቱ ፡ ወገዘሙ ፡ ውእ
ተ ፡ ፆመ ። ወካዕበ ፡ አዘዘሙ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ሕጥቡ ፡ ወአብኡ ፡
ውስተ ፡ ቤትክሙ ፡ ወአንድድዎ ። ወተሰኪሞሙ ፡ አእተዉ ፡ ው
ስተ ፡ አብያቲሆሙ ፡ ወአንደዱ ፡ ውእተ ፡ ሕጠበ ፡ ዕፀ ፡ ዘፆም ፡ በ
ከመ ፡ አዘዘሙ ፡ ቅዱስ ። ወ፩ብእሲ ፡ ዘያጣዑ ፡ ኢተአዘዘ ፡ ለአቡ
ነ ፡ ወኢያንደደ ፡ እምውእቱ ፡ ፆም ፡ ወአቡነሰ ፡ ኢያእመረ ። ወበ
እንተገዝ ፡ አመንደበ ፡ ለውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ዐቢይ ፡ ደዌ ፡ ወበጽሐ ፡
ለሞት ። ወዓዲ ፡ ረከበ ፡ ቅዱስ ፡ በታሕተ ፡ ውእቱ ፡ ፆም ፡ በአም
ሳለ ፡ አድግ ፡ ጽሑረ ፡ ለብሐ ፡ ዘገብሩ ፡ ከመ ፡ ይስግዱ ፡ ሎቱ ፡ በ
አጣዕዎ ። ወሐተቶሙ ፡ ለሰብአ ፡ ሀገር ፡ ወይቤሎሙ ፡ ንግሩኒ ፡
ሊተ ፡ ወአምጽኡ ፡ አስተዋፂአክሙ ፡ ዘያመልክ ፡ ጣዖተ ፡ ወይሴ
አል ፡ ማሪተ ። ወወሀብዎ ፡ አስተዋፂአሙ ፡ ወውእቱኒ ፡ መዐዶሙ ፡
ወወሀቦሙ ፡ ንስሓ[1] ፡ በከመ ፡ ይደሉ ። ወለአሐቲ ፡ ብእሲት ፡ ዘኀ
ደረ ፡ ላዕሌሃ ፡ መንፈሰ ፡ ትንቢት ፡ አኀዛ ፡ ወአሰራ ። ወለውእቱ ፡
ስብኮ ፡ ዘአምሳለ ፡ አድግ ፡ ወሰዶሙ ፡ ለክልኤሆሙ ፡ ወአብጽሖ
ሙ ፡ ውስተ ፡ ምኔቱ ። ወአጥምቃ ፡ ለይእቲ ፡ ብእሲት ፡ ወሰመያ ፡
p. 227 a. ት*ምርሐነ ፡ ማርያም ፡ ወወሀበ ፡ ንስሓ[1] ፡ ወኮነት ፡ መሃይምንተ ።
ወአምገዝ ፡ አውፅአ ፡ ለይእቲ ፡ ብእሲት ፡ ወለውእቱ ፡ ስብኮ ፡ ዘአ
ድግ ፡ ኀበ ፡ ዴዴ ፡ ንጉሥ ፡ ወነገረ ፡ ለንጉሥነ ። ወርእዮሙ ፡ ሰ
ራዊቱ ፡ አንከሩ ፡ ወለቅዱስኒ ፡ ተበጽዐ ፡ ዝክሩ ፡ ወተንዕደ ፡ ምግ
ባሩ ። ወበረኮ ፡ ንጉሥ ፡ ፈድፋደ ፡ ወአፍቀሮ ። ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ በ
ዘከመዝ ፡ ግብር ፡ ኢኀደገ ፡ ጸማ ፡ ጉድሎ ፡ ዘወጠነ ። ወለለዕለቱ ፡
ይገብር ፡ ጥብጣቤ ፡ ብዙኀ ፡ ጊዜ ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ ሶበ ፡ ተናገርዎ ፡ ደቂቁ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ አአ
ባ ፡ አቡነ ፡ ንስቲተ ፡ ምዝረ ፡ ስተይ ፡ እስመ ፡ ተመንደብከ ፡ በሐሩ
ረ ፡ ፀሐይ ። ተመዐ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ወአበየ ፡ ሰትየ[2] ። ወእምገዝ ፡ ኀበ
ሩ ፡ ምስለ ፡ ካልእ ፡ ንቡረ ፡ እድ ፡ ክቡር ፡ ወነገርዎ ፡ ለአቡነ ፡ አባ ፡
ገብርኤል ፡ ጳጳስ ፡ ወይቤልዎ ፡ አአባ ፡ ፍትሖ ፡ ለአቡነ ፡ ከመ ፡ ይ
ስተይ ፡ ምዝረ ። ወአቡነሰ ፡ ይሬእዮሙ ፡ ወአእመረ ፡ ዘይትናገሩ ፡
በእንቲአሁ ። ወሰሚዖ ፡ ውእቱ ፡ ጳጳስ ፡ ይቤሎሙ ፡ ለምንት ፡ ታ

[1] ንስሐ scriptum. — [2] *Sic* ms.

ጽሑብዎ ፡ ርእዩ ፡ እስኩ ፡ ገጸ ፡ ዘከመ ፡ ያበርህ ፡ እምኔከሙ ፡ ይኄይስ ፡ ውእቱ ። ወሰሚዖሙ ፡ አርመሙ ፡ ወቅዱስኒ ፡ አቡነ ፡ ተፈሥሐ ፡ ወበእንተዝ ፡ ኢተመክሐ ፡ አላ ፡ ዳእሙ ፡ አእኰተ ፡ ወሰብሐ ።

ወዓዲ ፡ አመ ፡ ሖረ ፡ ሀገረ ፡ ደዋሮ ፡ ምስለ ፡ ንጉሥ ፡ አብጽሑ ፡ ደቂቀ ፡ ጽዒኖሙ ፡ ሥንቀ ። ወእንዘ ፡ የሐውሩ ፡ ምስሌሁ ፡ *ጽዒ p. 227 *b.* ኖሙ ፡ ንዋየ ፡ በከመ ፡ ይደሉ ፡ በዴዴ ፡ ንጉሥ ፡ ውስተ ፡ ፍኖት ፡ ተኀጥአ ፡ አድግ ፡ ምስለ ፡ ንዋይ ፡ ዘተጽዕነ ፡ ላዕሌሁ ። ወነገርዎ ፡ ለአቡነ ፡ ወይቤልዎ ፡ ተኀጥአ ፡ አድግ ፡ ወንዋይከኒ ፡ ምስሌሁ ። ወሰሚዖ ፡ አቡነ ፡ ሐዘነ ፡ ወይቤ ፡ ፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለይኩን ። ወበሳኒታ ፡ ተረክበ ፡ ውእቱ ፡ አድግ ፡ ጽዑን[1] ፡ ምስለ ፡ ውእቱ ፡ ንዋይ ፡ በጸሎተ ፡ አቡነ ፡ ኄሩይ ። ኢለከፍዎ ፡ አራዊት ፡ ወኢነሥእዎ ፡ ሰረቅት ።

ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ በደዋሮ ፡ ወሀበ ፡ ንጉሥ ፡ በቅለ ፡ ወአሣእነ ፡ ዐቢየ ፡ ወጢጤ ፡ ነሥአ ፡ ለተግሣጽ ። ወእንዘ ፡ የሐምም ፡ በዕለተ ፡ ቍጽረት ፡ ቦአ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ምስለ ፡ መምህራን ፡ ወረከበ ፡ ሞገሰ ። ወበፍኖት ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ ዐቢይ ፡ ነፋስ ፡ አውሎ ፡ ዘጋኔን ፡ ወሶበ ፡ ባረከ ፡ ተከፍለ ፡ ለ፪ወብዙኃን ፡ እለ ፡ ርእዩ ፡ መጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ በረዊጽ ፡ ወይቤሉ ፡ ዳኅንኑ ። ወበዕለተ ፡ ጥምቀት ፡ ጥዕመ ፡ ንስቲተ ፡ ምዝረ ፡ መጠነ ፡ ምራቅ ፡ ወሶበ ፡ ያነብብ ፡ ራእየ ፡ ዮሐንስ ፡ ማየ ፡ ጸሎት ፡ ይፈልሕ ። ወርእዮ ፡ ፩ብእሲ ፡ ወይቤሎ ፡ ኢትንግር ፡ ወሶበ ፡ ደክመ ፡ ካልኡ ፡ እንዘ ፡ የዐርግ ፡ ዐቀበ ፡ በተሊወ ፡ ንጉሥ ፡ ተመጠወ ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ ወጾረ ፡ ወቴገነ ፡ ኀጺን ፡ ወመቅለዶ ፡ ለብሐ ፡ ጸዊሮ ፡ ውእቱኒ ፡ የሐውር ። ወንጉሥኒ ፡ ርእዮ ፡ እምርሑቅ ፡ ወይቤ ፡ በአማን ፡ መ*ነከስ ። ወበዙርጓኔ ፡ ን p. 228 *a.* ጉሥ ፡ ይቤሎ ፡ ፩ተማሕለል ፡ ከመ ፡ ንእቱ ፡ ቤተነ ፡ ወይቤሎ ፡ ይኄይሰነ ፡ ዘሰማይ ፡ ቤት ፡ ወበሐዊረ ፡ ፍኖትኒ ፡ ኢይደክም ፡ ሣልስተ ፡ ወራብዕተ ፡ እንዘ ፡ ይጸውም ፡ ወእለ ፡ ይበልዑ ፡ ወይሰትዩ ፡ ወይጼዐኑ ፡ ይደክሙ ። ወእምብድብድሂ ፡ ሶበ ፡ ይትመሐለል ፡ ድኅነ ፡ ወበጊዜ ፡ ጸሎት ፡ ኢያወሥእ ፡ ወበሌሊት ፡ ፈድፋደ ፡ ይተግሀ ፡ ወይውሕዝ ፡ አንብዑ ፡ ከመ ፡ ማይ ። ወበቀሳኒ ፡ ሶበ ፡ ይመጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ አራዊት ፡ ይጼሊ ፡ ወይሰደዱ ። ወእምዝ ፡ ነደፎ ፡ ብድብድ ፡ እራሐ ፡ ወአዕረፈ ፡ አቡነ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ፡ አመ ፡ ፲ወ፰ለሰኔ ። አሜን ።

[1] **ፀዑኑ** scriptum.

II

GADLA ZAR'A-ABREHĀM

SEU

ACTA SANCTI ZAR'A-ABREHĀM

EDIDIT

BORYSSUS TURAIEV.

Codice (Coll. d'Abbadie, n° 161) quo continentur acta sancti Ferē-Mikā'ēl, habetur quoque vita sancti aethiopis Zar'a-Abrehām (Semen Abrahae). Hic eodem tempore ac Ferē-Mikā'ēl vixisse videtur, nempe saeculo xv. Dignitate militari qua apud regem, cuius nomen in Actis silentio premitur, functus erat, relicta, monachus factus est et, sicut Ferē-Mikā'ēl, Honorii (Anorēwos), primi provinciae Warab antistitis et monasterii in Ṣegāgā fundatoris, memoriam sepulchrumque honore praecipuo colebat.

B. T.

ገድለ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ።

በስመ ፡ ሥሉስ ፡ ቅዱስ ፡ ዘኢይትነገር ፡ Coll. d'Abbadie, ms. nº 161.
ብሑት ፡ ሥልጣን ፡ ወምክር ፡
ጥንተ ፡ መዋዕሊሁ ፡ ዘኢይትኤመር ፡
ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ ዘይነብር ፡
ዘሰቀለ ፡ ሰማየ ፡ ከመ ፡ ቀመር ፡
ዘአጽንዓ ፡ ለምድር ፡ በዘባነ ፡ ባሕር ፡
ዘአቀሞሙ ፡ በመዳልው ፡ ለአድባር ፡
ወበጽንዐ ፡ መድሎትኒ ፡ ለአውግር ፡
አልቦ ፡ እምቅድሜሁ ፡ እግዚአብሔር ፡
ወአልቦ ፡ እምድኅሬሁ ፡ እግዚአብሔር ፡
ቀዳማዊኒ ፡ ወደኃራዊኒ ፡ ውእቱ ፡ እግዚአብሔር ፡
ንጉሥ ፡ ነገሥት ፡ ዘኢይሰዐር ፡
ለሊሁ ፡ ይሠይም ፡ ወይስዕር ፡
ዘከመ ፡ ፈቀደ ፡ ይገብር ፡
ወዘከመ ፡ ኀለየ ፡ ኵሎ ፡ *ይፌጽም ፡ በምዕር ፡ p. 228 *b*.
ለዘከመዝ ፡ አምላክ ፡ ንሰብሕ ፡ ወንዘምር ።
ሎቱ ፡ ይደሉ ፡ ስብሐት ፡ ወክብር ፡
ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።
ንቀድም ፡ በረድኤተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፌማ ፡
ጸሐፊ ፡ ገድል ፡ ወጻማ ፡
ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ለባሴ ፡ አስኬማ ፡
ለሥጋሁ ፡ ዘአሕመማ ፡
ከዊኖ ፡ ስቁየ ፡ በጠለ ፡ ራማ ።
ስምዑኬ ፡ አፍቁራንየ ፡ በአርምሞ ፡
ለዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ዝክረ ፡ ስሞ ፡
ለኀዲገ ፡ ንዋም ፡ ዘነበረ ፡ ቀዊሞ ።
ለጻድቅሰ ፡ አልቦ ፡ ዘያሐሥሞ[1] ፡
በከመ ፡ ይቤ ፡ ነቢይ ፡ በአስተሐምሞ ፡
ለፈራሄ ፡ እግዚአብሔር ፡ አልቦ ፡ ዘይጌርሞ[2] ።

[1] ዘየሐሥሞ scriptum. — [2] *Sap. Sirac.*, 31, 16.

ወሀሎ ፡ ፩ብእሲ ፡ መሃይምን ፡ ዘስሙ ፡ አምኃ ፡ ለጽዮን ፡ ክቡረ ፡ ዘመድ ፡ ውእቱ ፡ ወርእስ ፡ ዘሐራ ፡ ንጉሥ ፡ ወስመ ፡ ብእሲቱ ፡ ወለተ ፡ ጽዮን ፡ ወፈራህያነ ፡ እግዚአብሔር ፡ እሙንቱ ፡ ወነበሩ ፡ በሰብሳብ ፡ ዘበሕግ ፡ ወይስእሉ ፡ ኀበ ፡ አምላክ ፡ ከመ ፡ የሀቦሙ ፡ ወልደ ፡ ቡሩከ ። ወአመ ፡ ዕለተ ፡ ፅንሰቱ ፡ ለቅዱስ ፡ አመ ፡ አእመራ ፡ አምኃ ፡ ለጽዮን ፡ ለብእሲቱ ፡ ኮነ ፡ ዐቢይ ፡ ግርማ ፡ ወደንገፀት ፡ ይእቲኒ ፡ በጊዜሃ ። ወርዕደ ፡ ኵሉ ፡ ዘውስተ ፡ ቤት ፡ እስከ ፡ መሥዕርት ፡ ዘሰከቡ ፡ ላዕሌሁ ። ወኢሰሰለ ፡ እምኔሃ ፡ ፍርሃት ፡ እ p. 229 *a.* ምይእቲ ፡ ሰዐተ ፡ ሌሊት ፡ ጸቢሐ ፡ እስከ ፡ ይመሲ ፡ ወኢያእመ*ረት ፡ ዘኮነ ። ወሶበ ፡ መስየ ፡ ሰሰለ ፡ እምኔሃ ፡ ፍርሃት ፡ ወረዓድ ፡ ወተፀንሰ ፡ በማሕፀና ፡ ፍሡሐ ፡ ወልድ ። ወበ፱አውራኀ ፡ በከመ ፡ ሥርዐት ፡ አኀዘ ፡ ማሕምም ፡ ለወሊድ ፡ ወኢሐመት ፡ ጥቀ ፡ አላ ፡ ዳእሙ ፡ እስከ ፡ ይጼውዑ ፡ ላቲ ፡ አንስተ ፡ መወልዳተ ፡ ወለደቶ ፡ ለቅዱስ ። ወበጊዜሃ ፡ ርእየት ፡ በቅድመ ፡ ሕፃን ፡ ማኅቶተ ፡ ብሩሃ ፡ ወተገልበበት ፡ ገጻ ፡ ፈሪሃ ። ወሶበ ፡ ከሠተት ፡ ግልባቤሃ ፡ ርእየት ፡ ካዕበ ፡ ማኅቶተ ፡ ብርሃን ፡ በቅድመ ፡ ውእቱ ፡ ሕፃን ። ወሶበ ፡ መጽአ ፡ አንስት ፡ መወልዳት ፡ ተኀብአ ፡ ውእቱ ፡ ማኅቶት ። ወእምዝ ፡ ነሥእቶ ፡ ወአጥበወቶ ፡ በአንክሮ ፡ ወአቡሁኒ ፡ ተፈሥሐ ፡ በእንተ ፡ ዘወለደት ፡ ብእሲቱ ። ወበከመ ፡ ጽሑፍ ፡ ወሰድዎ ፡ ኀበ ፡ ካህን ፡ ከመ ፡ ያጥምቆ ፡ ወአጥመቆ ፡ ወሰመዮ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ወልሀቀ ፡ ውእቱ ፡ ሕፃን ፡ ወተሐፅነ ፡ በፈሪሃ ፡ እግዚአብሔር ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ይትለሀይ ፡ ምስለ ፡ ሕፃናት ፡ መጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ እሳታውያን ፡ መላእክት ፡ ጸውዕዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ወይቤልዎ ፡ ነዓ ፡ ይጼውዐከ ፡ እግዚእ ። ወይቤሎሙ ፡ ሑሩ ፡ ስዱኒ ፡ ወአኀዘ ፡ ይሑር ፡ ምስሌሆሙ ፡ ወተለዎ ፡ ፩እምሕፃናት ፡ እስመ ፡ ዘመዱ ፡ ውእቱ ፡ በሥጋ ፡ ወሶበ ፡ ርእዩ ፡ ሕፃኒ ፡ እንዘ ፡ ይተልዎ ፡ p. 229 *b.* አዘዝዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ከመ ፡ *ይትመየጥ ፡ ወተመይጠ ። ወካዕበ ፡ ጸውዕዎ ፡ ወይቤልዎ ፡ ነዓ ፡ ንሑር ፡ ወአኀዘ ፡ ይሑር ። ወእንዘ ፡ የሐውር ፡ ካዕበ ፡ ተለዎ ፡ ውእቱ ፡ ሕፃን ፡ ከመ ፡ ቀዳሚ ። ወካዕበ ፡ አዘዝዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ወይቤልዎ ፡ ተመየጥ ፡ ይእዜኒ ፡ ለምንት ፡ ታተሉ ፡ ምስሌከ ፡ ወታመጽእ ፡ ካልአከ ። ወዓዲ ፡ እንከ ፡ ጸውዕዎ ፡ ወይቤልዎ ፡ ነዓ ፡ ትልወነ ። ወበሣልስ ፡ ጽዋዔ ፡ ተለዎሙ ፡ ቅዱስ ፡ ባሕቲቱ ፡ ወአዘዘ ፡ ለካልኡ ፡ ከመ ፡ ይትመየጥ ፡ ወኢይትልዎ ፡ ወተመይጠ ። ወቅዱስኒ ፡ ሖረ ፡ ምስለ ፡ እሙንቱ ፡ እሳታውያን ፡ ወቦአ ፡ ውስተ ፡ ቅድስት ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ዘታቦተ ፡ ሚካኤል ፡

ሊቀ ፡ ትጉሃን ፡ ወበህየ ፡ ርእየ ፡ ብእሴ ፡ ግሩመ ፡ እንዘ ፡ ይነብር ፡ ዲበ ፡ መንበር ፡ ወይለብስ ፡ እሳተ ። ወይቤልዎ ፡ ለቅዱስ ፡ እሙንቱ ፡ እሳታውያን ፡ ዘጸውዕዎ ፡ ስግድ ፡ ወሰገደ ። ወሶቤሃ ፡ ሰምዐ ፡ ቃለ ፡ ፍሥሓ ፡ ወእሳታውያን ፡ ነገርዎ ፡ ዐቢየ ፡ ነገረ ። ወአዘዘ ፡ ውእቱ ፡ ዘይነብር ፡ ዲበ ፡ መንበር ፡ ወይቤ ፡ ንሰዶ ፡ ይንበር ፡ ምስሌነ ። ወሶቤሃ ፡ አምጽእዋ ፡ ለእሙ ፡ እንዘ ፡ ትበኪ ፡ ወበእንተ ፡ ብካየ ፡ እሙ ፡ ኀደግዎ ፡ ወሚጥዎ ፡ ኀበ ፡ ነበረ ፡ ይትለሀይ ።

ወእምዝ ፡ ልህቀ ፡ ወተምህረ ፡ ነዲፈ ፡ ቀስት ፡ ወደርብዮ ፡ ኵናት ፡ ወተጽዕኖ ፡ ፈረስ ፡ ወነዒወ ፡ አራዊት ። ወእምድኅረ ፡ ኀዳጥ ፡ መዋዕል ፡ አዕረፈ ፡ *አቡሁ ፡ ወውእቱሰ ፡ ቅዱስ ፡ ነሥአ ፡ ብእሲ p. 230 *a*. ተ ፡ ወኢወለደ ፡ እምኔሃ ፡ ወነበረ ፡ ምስሌሃ ። ወእምዝ ፡ እምቅድመ ፡ ትዕንስ ፡ አዕረፈት ፡ ወቅዱስኒ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ሐዘነ ፡ በእንቲአሃ ፡ ወለሐወ ፡ ዐቢየ ፡ ላሐ ። ወእምዝ ፡ ነገፈ ፡ ላሐ ። ወእግዚአብሔር ፡ አስተፍሥሖ ፡ ወለስብሐቲሁ ፡ አንቅሆ ። ወዓዲ ፡ ተሠይመ ፡ ወኮነ ፡ ርእሰ ፡ ዲበ ፡ ሐራ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ አቡሁ ። ወኮነ ፡ ጽኑዐ ፡ ወኀያለ ፡ ወበውስተ ፡ ጸብእኒ ፡ መስተቃትለ ። ወካዕበ ፡ ነሥአ ፡ ካልእተ ፡ ብእሲተ ፡ ከመ ፡ ኢይዘሙ ፡ በብእሲተ ፡ ባዕድ ። ወኢሖረ ፡ ኀበ ፡ ብእሲተ ፡ ብእሲ ፡ ተዘኪሮ ፡ በኀሊናሁ ፡ ቃለ ፡ ጳውሎስ ፡ ዘይቤ ፡ ለዘኢይክል ፡ ተዐግሦ ፡ በሥጋሁ ፡ ይኄይስ ፡ አውስቦ ፡ እምዘምዎ[1] ። ወነበረ ፡ ምስሌሃ ፡ ኀዳጠ ፡ መዋዕለ ፡ ወኢወለደት ፡ ሎቱ ። ወእምዝ ፡ አዕረፈት ፡ ከመ ፡ ቀዳሚት ፡ ብእሲቱ ። ወበከየ ፡ ላቲ ፡ መሪረ ።

ወእምዝ ፡ አኀዘ ፡ ይጸሊ ፡ በበጊዜ ፡ ወሰጊደኒ ፡ በከመ ፡ ክህለ ፡ እንዘ ፡ ርእሰ ፡ ሐራ ፡ ውእቱ ። ወወጠነ ፡ ጾዊመ ፡ ወበምሴት ፡ እምድኅረ ፡ ድራር ፡ ይወርድ ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ ዐቢይ ፡ ወየኀድር[2] ፡ ቀዊሞ ፡ ውስቴቱ ፡ እስከ ፡ ይጸብሕ ። ወከመዝ ፡ ነበረ ፡ እንዘ ፡ ይተግህ ። ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ አቡነ ፡ ዘሊባኖስ ፡ መምህሩ ፡ ወይቤሎ ፡ እፎኑ ፡ ወልድየ ፡ ተኀድር ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ እስኩ ፡ ተዐቀብ ፡ እምአጋን*ንት ፡ እስመ ፡ ኢኮንከ ፡ ቀሲሰ ፡ ወ p. 230 *b*. ኢዲያቆነ ፡ ከመ ፡ ታንብብ ፡ መጻሕፍተ ፡ ወትማእ ፡ አጋንንተ ። ወይቤሎ ፡ ቅዱስ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላኪየ ፡ ይረድአኒ ፡ አጋንንትኒ ፡ ኢይክሉኒ ፡ ወይእዜኒ ፡ ነዓ ፡ አቡየ ፡ አርኢከ ፡ ባሕረ ፡ ኀበ ፡ አኀድር ፡ ወባርክ ፡ ሊተ ። ወይቤሎ ፡ መምህሩ ፡ ነዓ ፡ ንሑር ፡

[1] Cf. I *Corinth.*, 7, 9. — [2] ወያኀድር scriptum.

ወአርእየኒ ። ወተንሢኦ ፡ ቅዱስ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ሖረ ፡ ምስለ ፡
መምህሩ ፡ ወአርአዮ ፡ ባሕረ ፡ ዐቢየ ፡ ኀበ ፡ የኀድር ፡ ህየ ። ወበድ
ንጋገ ፡ ውእቱ ፡ ባሕር ፡ ዐበይት ፡ አዕዋም ፡ ወአሥዋክ ፡ በድው ፡
ውእቱ ፡ መከነ ፡ አራዊት ፡ ወአዝእብት ። ወርእዮ ፡ መምህሩ ፡ አን
ከረ ፡ ወአስተዐጸበ ፡ ወይቤሎ ፡ ዝኒ ፡ ፍኖት ፡ በድው ፡ ውእቱ ፡
ኢይበልዑከኑ ፡ አራዊት ፡ ወኢይጼብኡከኑ ፡ አጋንንት ፡ ሶበ ፡ ይ
ረክቡከ ፡ በሌሊት ። ወተሰጥዎ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤሎ ፡ ኀይለ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ያድኅነኒ ፡ እምአራዊትኒ ፡ ወእምአጋንንትኒ ። ወይቤሎ ፡
መምህሩ ፡ አወልድየ ፡ ኢይትከሀለከ ፡ እስመ ፡ ባሕሩኒ ፡ ግሩም ፡
ውእቱ ፡ ሶበ ፡ ይትነሣእ ፡ ማዕበል ፡ ትሰጠም ፡ ወትትሀጐል ። ወ
ይቤ ፡ ቅዱስ ፡ ሶበ ፡ ያሰጥመኒ ፡ ማዕበለ ፡ ባሕር ፡ ምንት ፡ ብየ ፡ አ
መ ፡ ታገብእ ፡ ምድር ፡ ማሕፀንታ ፡ ኢትትነሣእኑ ፡ ሥጋየ[1] ፡ ወሚ
መ ፡ ኢትበጽሕኑ ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነፍስየ ፡ ወይእዜኒ ፡
p. 231 a. ባርክ ፡ ሊተ ፡ አአቡየ ። ወ*ሰሚዮ ፡ አቡሁ ፡ አስተዐጸበ ፡ ፈድፋደ ፡
ወባረከ ፡ ሎቱ ፡ ወሖረ ፡ ወተመይጠ ፡ ውስተ ፡ ምኔቱ ። ወቅዱስሰ ፡
ነበረ ፡ በከመ ፡ ልማዱ ፡ የኀድር ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ ወእንዘ ፡ ይወር
ድ ፡ ይተልውዎ ፡ መላእክተ ፡ ሰማይ ፡ እንዘ ፡ የዐጥኑ ፡ ወያኀጥዉ ፡
ማኅቶተ ። ወሶበ ፡ ይወፅእ ፡ እምባሕር ፡ ይገብሩ ፡ ከማሁ ፡ ወያ
በውእዎ ፡ ውስተ ፡ ጽርሑ ። ከመዝ ፡ ረሰየ ፡ ልማዶ ፡ ወኮነ ፡ መፍ
ቀሬ ፡ ነዳያን ፡ ወሠርዐ ፡ በቤቱ ፡ ለለኵሉ ፡ በዓል ፡ ከመ ፡ የሀቡ ፡
ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ መብልዐ ፡ ወመስቴ ፡ ወአማሕፀነ ፡ ለመነኮሳት ።

ወሶበ ፡ ሖረ ፡ ኀበ ፡ ጸብእ ፡ ምስለ ፡ ሐራ ፡ ተዐየኑ ፡ ሰብአ ፡ አረ
ሚ ፡ ከመ ፡ ይትቃተሉ ፡ ምስለ ፡ ክርስቲያን ። ወክርስቲያንኒ ፡ ተደ
ለዉ ፡ ከመ ፡ ይትቃተሉ ፡ ሶበ ፡ ርእይዎሙ ፡ ለአረሚ ፡ እስመ ፡ መ
ንፈቀ ፡ ሌሊት ፡ ውእቱ ። ወቅዱስኒ ፡ ተግሕሠ ፡ ንስቲተ ፡ ወአኀዘ ፡
ይጸሊ ፡ ወይሰግድ ፡ ወሰገደ ፡ ፲፻ጊዜ ። ወርእየ ፡ በመንገለ ፡ ምሥ
ራቅ ፡ ሠለስተ ፡ ፀሓየ[2] ፡ ብሩሃን ፡ ፈድፋደ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ እን
ዘ ፡ የሐወሩ ። ወከዕበ ፡ አስተርአይዎ ፡ በአምሳለ ፡ ዕደው ፡ ፫ ፡ አብ ፡
ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ እሙንቱ ፡ ወአንከረ ፡ ውእቱ ።

ወእምዝ ፡ አግብአ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምጸብእ ። ወፈቀደ ፡ ም
p. 231 b. ንኵስና ፡ ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ዘሊባኖስ ፡ ዘደብ*ረ ፡ የልምጠን ፡
ወመንኰሰ ። ወመነነ ፡ ንዋየ ፡ ወጥሪተ[3] ፡ አብያተ ፡ ወገራህተ ፡ ወ
አፍቀረ ፡ ንዴተ ። ወበመዋዕለ ፡ ስብከት ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ይጸውም ፡

[1] Cf. Henoch, 51, 1. — [2] ፀሐየ scriptum. — [3] ጥሪት scriptum.

ዐጺዎ ፡ ኆኀተ ፡ ሰቡዐ ፡ ዕለተ ፡ መሠጠ ፡ መንፈስ ፡ ውስተ ፡ ደብር ፡ ነዊኅ ፡ ወአዕረገ ፡ መልዕልተ ፡ ከተማሁ ፡ ወተውህበ ፡ አክናፍ ፡ ከመ ፡ ንስር ፡ ወርእየ ፡ በህየ ፡ አርባዕተ ፡ ማእዝነ ፡ ዓለም ፡ ወበእንተዝ ፡ ተፈሥሐ ፡ ጥቀ ። ወበአሐቲ ፡ ዕለት ፡ አስተርአዮ ፡ አቡነ ፡ እንጦኒ ፡ ወተናገሮ ፡ አፈ ፡ በአፍ ፡ ወወሀቦ ፡ ሞገሰ ፡ ፍቅረ ፡ ወተሰናእዎ ፡ ወእምአሚሃ ፡ ነበረ ፡ በጻምዎ ፡ እንዘ ፡ ይትጋደል ፡ በለብዎ ።

ወእምዝ ፡ ፈቀደ ፡ ከመ ፡ ይሑር ፡ ሀገረ ፡ ጽጋጋ ፡ ኀበ ፡ ደብረ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ምሉአ ፡ ጸጋ ። ወነገራ ፡ ለእሙ ፡ መነከሳይት ፡ ወይቤላ ፡ አሐውር ፡ ጽጋጋ ። ወትቤሎ ፡ እሙ ፡ በአይቴ ፡ እሬእየከ ፡ እስመ ፡ ይትረኀርኀ[1] ፡ ልብየ ፡ ወይናፍቅ ። ወይቤላ ፡ ቅዱስ ፡ ለምንት ፡ ለኪ ፡ ነጽሮ ፡ በሥጋ ፡ ትሬእይኒ ፡ በመንፈስ ፡ ይኄይሰኪ ፡ እመ ፡ ረከብነ ፡ ሞገሰ ፡ በቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክነ ። ወአስተፋነወቶ ፡ እሙ ፡ እንዘ ፡ ትበኪ ፡ መሪረ ፡ ወሰብአ ፡ ሀገርኒ ፡ ከማሃ ፡ ኀቡረ ። ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ መቃብረ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ውእቱ ፡ ጻድቅ ፡ ወረሰየ ፡ በህየ ፡ መካኖ ። ወአብርሀ ፡ *ሎቱ ፡ [p. 232 a.] እግዚአብሔር ፡ ማኅትወ ፡ ብሩሃነ ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ፡ በጸልመተ ፡ ሌሊት ፡ ወእንዘ ፡ ይበውእ ፡ ወይወፅእ ፡ ይቀድሞ ፡ ፩ብእሲ ፡ ወይመርሆ ፡ ወኢያእምሮ[2] ፡ ቅዱስ ፡ ለውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ከመ ፡ መኑ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ። ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ አስተርአይዎ ፡ ለዝንቱ ፡ ጻድቅ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወአቡነ ፡ ፍሬ ፡ ምናጦስ ፡ ወይቤልዎ ፡ ሰላም ፡ ለከ ፡ ኢትፍራህ ፡ ወኢትናፍቅ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ ወንጌላዊ ፡ ምስለ ፡ ሰብአ ፡ ዳሞት ፡ ኅሩያን ፡ ወቅዱሳን ፡ ዕሩያን ፡ ትከውን ፡ ወብዙኃን ፡ ሀለዉ ፡ በሀገረ ፡ ዳሞት ፡ ብዙኃን ፡ መነኮሳት ፡ ገዳማውያን ፡ ወተሐራምያን ፡ ጻማውያን ፡ ወመስተጋዳልያን ።

ወሶበ ፡ ሖረ ፡ ሀገረ ፡ ሳምበቦ ፡ ምስለ ፡ ፩ቀሲስ ፡ አስተርአዮ ፡ ብእሲ ፡ በከመ ፡ ልማዱ ፡ እንዘ ፡ ያበርህ ፡ ሎቱ ፡ መኅትወ[3] ፡ ቀዊሞ ። ወእምዝ ፡ ነበረ ፡ ዲበ ፡ መንበር ፡ ልዑል ፡ ምስለ ፡ መኅትው ፡ ጽዱል ። ወተስእለ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤ ፡ መኑ ፡ ውእቱ ፡ ዘያበርህ ፡ ሊተ ፡ ማኅቶተ ፡ ቀዊሞ ፡ ወነቢሮ ፡ ዲበ ፡ መንበር ። ወአውሥኡ ፡ ወይቤልዎ ፡ እለ ፡ ሀለዉ ፡ ምስሌሁ ፡ ዘያበርህ ፡ ዮሐንስ ፡ ኀጺር ፡ ውእቱ ፡ ዘቆመኒ ፡ ወዘነበረኒ ። ወእምዝ ፡ ተመይጠ ፡ ኀበ ፡ መቃብረ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወነበረ ፡ ህየ ፡ *እንዘ ፡ [p. 232 b.] ይጼሊ ፡ በከመ ፡ ልማዱ ፡ ወይብል ፡ በተዛውዖ ፡ ምስለ ፡ ቅዱሳን ፡ ከመ ፡ ምንትኑ ፡

[1] ይረኃርህ scriptum. — [2] ወኢየአምሮ scriptum. — [3] ማኃትወ scriptum.

ትትኴነን ፡ ነፍስ ፡ እገሌ ፡ ኃጥእ ፡ ዘነበርኩ ፡ አእምሮ ፡ ዘይክህድ ፡ ትንሣኤ ፡ ሙታን ፡ እንዘ ፡ ክርስቲያናዊ ፡ ውእቱ ። ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ አስተርአዮ ፡ ውእቱ ፡ ኃጥእ ፡ ለአቡነ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ጻድቅ ፡ ወይቤሎ ፡ ሀለውኩ ፡ አባ ፡ ውስተ ፡ ኵነኔ ፡ አስተምሕር ፡ በእንቲአየ ፡ ኀበ ፡ አምላክከ ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ ሐዘነ ፡ ዐቢየ ፡ ወእንዘ ፡ ይትመሐለል ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልዑል ፡ ወአግበረ ፡ ኀጻውንተ ፡ ዘኀጺን ፡ ኀምስተ ። ወክልኤተ ፡ ተከለ ፡ ውስተ ፡ እእዛኒሁ ፡ ወአሐደ ፡ ዲበ ፡ አእናፊሁ ፡ ወክልኤተ ፡ ዲበ ፡ እራሓቲሁ ፡ ዘየማን ፡ ወዘፀጋም ። ወበይእቲ ፡ ሌሊት ፡ አስተርአዮ ፡ ካዕበ ፡ ውእቱ ፡ ኃጥእ ፡ ወይቤሎ ፡ መሐረኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጸሎትከ ። ወበጊዜሃ ፡ ተፈሥሐ ፡ ቅዱስ ፡ በእንቲአሁ ።

ንትመየጥኬ ፡ ኀበ ፡ ኀዳገ ፡ ነገር ፡ ዘቀዳሚ ። ወሶበ ፡ ወጠነ ፡ ገድለ ፡ ሠናየ ፡ እንዘ ፡ የሐውር ፡ ለኀዲር ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ ርእየ ፡ ወረከበ ፡ በፍኖት ፡ ጋኔነ ፡ ርኩሰ ፡ ወፈርሀ ፡ ቅዱስ ፡ እምኔሁ ፡ ወጋኔንኒ ፡ ቆመ ፡ ቅድሜሁ ። ወበይእቲ ፡ ጊዜ ፡ ዐተበ ፡ ቅዱስ ፡ ላዕሌሁ ፡ በስመ ፡ ሥላሴ ። ወሶቤሃ ፡ ሰምዐ ፡ ቃለ ፡ እምሰማይ ፡ ዘይብል ፡ ኢትፍራህ ፡ ወኢትደንግፅ ፡ አገብረ ፡ p. 233 a. *እግዚአብሔር ፡ ማርያም ፡ እግዝእተ ፡ ኵሉ ፡ ምስሌከ ፡ ወትረ ፡ ትሄሉ ። ርኢኬ ፡ ዘንተ ፡ መንበረ ፡ ዐቢየ ፡ እምከመ ፡ ሞእኮ ፡ ለዝንቱ ፡ ጋኔን ፡ ትነብር ፡ ላዕለ ፡ ውእቱ ፡ መንበር ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ ዘንተ ፡ ቃለ ፡ ጸንዐ ፡ ወኀየለ ፡ ወአፈድፈደ ፡ ገድለ ። ወጋኔንኒ ፡ ተዘርወ ፡ ወኮነ ፡ ጸበለ ። ወኀዲሮቱኒ ፡ በባሕር ፡ አኮ ፡ ኅዳጠ ፡ መዋዕለ ፡ አላ ፡ ዳእሙ ፡ ዐሠርተ ፡ ወክልኤተ ፡ ፻ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ በዓለም ፡ ቀዳሚ ፡ ወበምንኵስና ፡ ዳግመ ። ወበእንተዝ ፡ ረከበ ፡ ዐቢየ ፡ ጸጋ ፡ ወክብረ ፡ ወርእየ ፡ በራእይ ፡ ብዙኃነ ፡ አልህምተ ፡ እንዘ ፡ ይቀውሙ ፡ እንበለ ፡ ኊልቍ ፡ እምዝረ ፡ ቀርቂ ፡ እስከ ፡ እነንማይ ፡ ወ፰አስዋር ፡ ዐበይት ፡ ምስሌሆሙ ። ወበኅዳጥ ፡ መዋዕል ፡ ሶበ ፡ ተማሕለለ ፡ አእመረ ፡ ፍካሬሁ ። አልህምትሰ ፡ ነፍሳተ ፡ ሰብእ ፡ እሙንቱ ፡ ወአስዋርኒ ፡ ዐበይት ፡ ምኳንንት ። ወእምዝ ፡ አፈድፈደ ፡ ቅዱስ ፡ ገድለ ፡ ዚአሁ ፡ ወአጸመዋ ፡ ለሥጋሁ ፡ ኢዐርገ ፡ ውስተ ፡ ምስካቢሁ ፡ ወኢወሀበ ፡ ንዋመ ፡ ለአዕይንቲሁ ፡ ወኢዕረፍተ ፡ ለመላትሒሁ ፡ ወደቃሰ ፡ ለቀራንብቲሁ[1] ። አላ ፡ ነበረ ፡ ቀዊሞ ፡ በእገሪሁ ። ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ ቀዊሞ ፡ እንዘ ፡ ይጼሊ ፡ ሰምዐ ፡ ቃለ ፡ እምሰማይ ፡ ወይቤሎ ፡ ሰላ

[1] *Ps.* CXXXI (CXXXII), 3-4.

ም ፡ ለከ ፡ ዐቃቤ ፡ ሰዓት ፡ ዘእንበለ ፡ ዕርዐት ፡ *በ[ገ]ሃድ ። ወእም p. 233 b.
ብዝኀ ፡ ቀዊም ፡ ወጻማ ፡ ይወፅኡ ፡ እምእገሪሁ ፡ ዕዬያት ፡ ወይጸ
ይእ ፡ አባሉ ፡ ወበበግማድ ፡ ወድቀ ፡ ተነቲፎ ፡ እምሥጋሁ ፡ ወነሚ
አሙ ፡ አርዳኢሁ ፡ ይቀብሩ ፡ ውእተ ፡ ግማደ ፡ ሥጋሁ ። ወበዝን
ቱ ፡ ኵሉ ፡ ምንዳቤ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ኢተሀከየ ፡ ጸልዮ ። ወአሐተ ፡
ዕለተ ፡ ይቤ ፡ በራእዩ ፡ እንዘ ፡ እወፅእ ፡ እምቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወ
ደቁ ፡ በገጽየ ፡ ወአንሥአኒ ፡ ብእሲ ፡ ዘኢያአምሮ ። ወአውሣእክ
ዎ ፡ ወእቤሎ ፡ በእንተ ፡ ምንተ ፡ ወደቁ ፡ ዮም ። ወተሰጥወኒ ፡ ወ
ይቤለኒ ፡ ውእቱ ፡ ዘአንሥአኒ ፡ እስመ ፡ ክብደከ ፡ ሰርጐ ፡ ዐቢይ ፡
ዘተውህበከ ። ወበጊዜሃ ፡ አንሣእኩ ፡ አዕይንትየ ፡ ወርኢኩ ፡ ንግ
ሥታተ ፡ ብዙኃተ ፡ እለ ፡ ርሱያት ፡ በሰርጐ ፡ ወመኳንንተኒ ፡ ዐበ
ይተ ፡ እለ ፡ ቦመ ፡ ትርሲተ ። ወኀለፍኩ ፡ እምኔሆሙ ፡ ንስቲተ ፡
ወርኢኩ ፡ ማርያምሃ ፡ ንግሥተ ፡ ወበጻሕኩ ፡ ኀቤሃ ፡ ወርኢክዎን ፡
ለዮልያና ፡ ወለእንግመሬና ፡ እንዘ ፡ ይእኅዛ ፡ ግልባበ ፡ መልዕልተ ፡
ርእሳ ፡ ለድንግል ፡ ቀዊሞን ፡ በየማና ፡ አሐቲ ፡ ወበፀጋማ ፡ አሐቲ ፡
ወበማዕከልሆን ፡ ምስለ ፡ ማርያም ፡ ድንግል ፡ ርኢክዋ ፡ ለሳቤላ ፡
በማዕከሌሆን ፡ ወተፈሣሕኩ ፡ ፈድፋደ ፡ በእንቲአሃ ፡ ወጸዋዕክዋ ፡
እንዘ ፡ እብል ፡ ሳቤላ ፡ ሳቤላ ፡ ወለትየ ፡ ሀለውኪ*ኑ ፡ በዳኅና ። ወ p. 234 a.
አውሥአተኒ ፡ ድንግል ፡ ወትቤለኒ ፡ ኀምስተ ፡ ዕለተ ፡ አምጻእክ
ዋ ፡ ኀቤከ ፡ ወኢርኢካ ፡ ለሊከ[1] ። ወእምዝ ፡ ነቅሀ ፡ ቅዱስ ፡ እም
ራእይ ፡ ዘመሰጥዎ ፡ ወተፈሥሐ ፡ ፈድፋደ ፡ በእንተ ፡ ሳቤላ ። ብዙ
ኀ ፡ ዕለተ ፡ ተማሕለለ ፡ ላቲ ፡ ወኢረከበ ፡ አሠራ ፡ ወአሚሃ ፡ በራእ
ይ ፡ ነጸራ ፡ ወተሐሠየ ፡ ጥቀ ፡ በእንተ ፡ ዘያፈቅራ ።

ወቀዊሞቱኒ ፡ ለቅዱስ ፡ ኢኮነ ፡ ቀዊም ፡ ባሕቲቱ ፡ አላ ፡ ይተግ
ሀ ፡ ወይጼሊ ፡ ስቅለተ ፡ ፈጣሪሁ ፡ እንዘ ፡ ይኄሊ ። ወተከለ ፡ ኀበ ፡
ይቀውም ፡ ሚላንትራ ፡ ስፉሐ ፡ ወገብረ ፡ ከመ ፡ መስቀል ፡ ክልአ ፡
ለግድሚሁ ፡ በአስተዋድዶ ። ወኵሎ ፡ ዕለተ ፡ በሌሊት ፡ እምንዋ
ም ፡ እስከ ፡ ነግህ ፡ ይሰፍሕ ፡ እደዊሁ ፡ ተአሲሮ ፡ በሐብል ፡ ወክሣ
ዶኒ ፡ የአስር[2] ፡ በጕንደ ፡ ዕፅ ፡ ምስለ ፡ ሐብል ። ወነከረ ፡ በዘከመዝ ፡
ግብር ፡ ኀምስተ ፡ ዓመተ ። ወእምብዝኀ ፡ ሕማም ፡ ሶበ ፡ ይከብዶ ፡
ጕንደ ፡ ዕፅ ፡ ለክሣዱ ፡ ሐብጠ ፡ ከመ ፡ ክሣደ ፡ ብዕራይ ፡ ዘከብዶ ፡
አርዑት ፡ ዲበ ፡ ሐሪስ ፡ ወዘባኑኒ ፡ ተቀጽዐ ። ወእምአመ ፡ ወጠነ ፡
ቁመተ ፡ በ፳ዓመት ፡ ተዘከረ ፡ በኀሊናሁ ፡ ዘከመ ፡ ሰቀልዎ ፡ ለፈጣ

[1] Textus dubius est. — [2] ያአስር scriptum.

ሪሁ ፡ ወዘከመ ፡ አዕረቅዎ ፡ አልባሲሁ ፡ ወዘከመ ፡ ወረቁ ፡ ምራቀ ፡ ላዕሌሁ ። አውፅአ ፡ ቅዱስ ፡ ሶቤ[ሃ] ፡ አልባሲሁ ፡ ወቆመ ፡ ዕራቁ ፡ p. 234 b. ወአ*ምጽአ ፡ ሐመደ ፡ ወለብሰ ፡ ወተቀብአ ፡ ኵለንታሁ ፡ ወበከየ ፡ መሪረ ፡ እንዘ ፡ ይዜምር ፡ ዘዳዊት ፡ መዝሙረ ። ወአሚሃ ፡ በጊዜ ፡ ፱ሰዓት ፡ መጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ ፫ዕደው ፡ ክቡራን ፡ እንዘ ፡ ይበርቅ ፡ ነደ ፡ እሳት ፡ መልዕልተ ፡ ርእሶሙ ። ወዕደውሰ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ እሙንቱ ። ወአውሥእዎ ፡ ወተናገርዎ ፡ ወይቤልዎ ፡ ለመንት ፡ ትቀውም ፡ ዕራቅከ ፡ ሐመደ ፡ ተቀቢአከ ። ወበጊዜሃ ፡ አዘዝዎ ፡ ለዐንበሳ ፡ ዐቢይ ፡ ዘመጽአ ፡ ምስሌሆሙ ፡ ወይቤልዎ ፡ ጺሕ ፡ ፍኖተ ፡ ወዐንበሳኒ ፡ ጥሕረ ፡ ወነቀወ ። ወለቅዱስኒ ፡ አልበስዎ ፡ እሙንቱ ፡ አጋእዝት ፡ ብርሃነ ፡ ጸጋ ፡ ዐቢየ ፡ ወተሰወርዎ ፡ አብ ፡ ወመንፈስ ፡ ወወልድኒ ፡ ነበረ ፡ ምስሌሁ ፡ ሰሙነ ፡ መዋዕለ ፡ እንዘ ፡ ይናገዞ ። ወአመ ፡ ሰሙን ፡ ተሰወረ ፡ እምኔሁ ።

ወካዕበ ፡ በመዋዕለ ፡ ጾም ፡ አምጽአ ፡ ሎቱ ፡ አሐዱ ፡ ብእሲ ፡ ዘያፈቅሮ ፡ ዘብድወ ፡ ጠሊ ፡ ጽጉየ ፡ ወለብሶ ፡ ቅዱስ ፡ ኪያሁ ። ወእምዝ ፡ አውፅአ ፡ ወወሀበ ፡ ለካልእ ፡ ውእተ ፡ ዘብድወ ፡ ጠሊ ፡ በምናኔ ፡ ወለብሰ ፡ ሐመደ ፡ ዕራቁ ፡ በከመ ፡ ቀዳሚ ። ወሶቤሃ ፡ ሰምዐ ፡ ቃለ ፡ ዲበ ፡ ሰረገላ ፡ ዘይብል ፡ ተፈሣሕ ፡ ወተሐሠይ ፡ ወነገሮ ፡ ብዙኀ ፡ ነገረ ፡ በእንተ ፡ ዘመነነ ፡ ልብሶ ፡ ወወሀበ ፡ ለካልእ ። p. 235 a. ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ ተፈሥሐ ፡ *ወቀነጸ ፡ ልዑለ ። ወለእመ ፡ ጸሐፍነ ፡ ኀበ ፡ በጽሐ ፡ በቀኒጽ ፡ እምብሀለ ፡ እኳለ ፡ እመሕያው ፡ በምንት ፡ በጽሐ ፡ ሐሰተ ፡ ውእቱ ፡ ወበእንተዝ ፡ ኢጸሐፍና ፡ ለዝንቱ ።

ወካዕበ ፡ ፈቀደ ፡ ቅዱስ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ከመ ፡ ይመንን ፡ ኵሎ ፡ ወአስተጋብአሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ አኃዊሁ ፡ ወይቤሎሙ ፡ በምንት ፡ እበውእ ፡ ውስተ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ እስመ ፡ አንሰ ፡ ብዕል ። ወአውሥኡ ፡ ወይቤልዎ ፡ ምንት ፡ ሀለወከ ። ወይቤሎሙ ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ ወራእየ ፡ ቀለምሲስ ፡ ወብሔረ ፡ ዮሐንስ ፡ ወልብሰኒ ፡ ዘእለብስ ፡ ዘብድወ ፡ ጠሊ ፡ ወእእዳለ ፡ ዘላህም ። ወኵሎ ፡ ቈሳቍሳተ ፡ ዘቤት ፡ ኢኮነ ፡ መፍትው ፡ ከመ ፡ አጥሪ ፡ በዲበ ፡ ምድር ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ መነነ ፡ ኵሎ ፡ ወወሀበ ፡ ለካልእ ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊትኒ ፡ ወራእየ ፡ ቀለምሲስኒ ፡ ወብሔረ ፡ ዮሐንስ ፡ ወልብሶኒ ፡ መነነ ፡ ወወሀበ ፡ ለባዕድ ፡ ወነበረ ፡ በካልእ ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ ወበካልእ ፡ መጻሕፍት ፡ እንዘ ፡ ይዜምር ፡ ወይገብር ፡ ጸሎተ ። ወእምብዝኀ ፡ ጻማ ፡ ሶበ ፡ ያሐምሞ ፡ ሕማም ፡ ዐቢይ ፡ ከልአ ፡ ሐዊረ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወሐዘነ ፡ ቅዱስ ፡ በእንተዝ ፡ ወይቤ ፡

ምንተ ፡ እገብር ፡ ዘወጠንኩ ፡ ገድለ ፡ ኅደጉ ። ወመጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ አብ ፡ ወወል*ድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በአምሳለ ፡ ፫ዕደው ፡ ወናዘዝዎ ፡ ወአስተፍሥሕዎ ፡ ወአምጽእዎ ፡ ሎቱ ፡ ቍርባነ ፡ ቅዱሰ ፡ ወመጠውዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ፩እምኔሆሙ ፡ ዘተክህና ። ወካልእ ፡ ኮነ ፡ ንፍቀ ፡ ወሣልስኒ ፡ ለተልእኮ ፡ ሥርዐተ ፡ ዲቁና ። ዘንተ ፡ ዘገብሩ ፤ አኮ ፡ በቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ አላ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ በቤቱ ፡ ወጥቀ ፡ ተፈሥሐ ፡ በእንተ ፡ ዝንቱ ። p. 235 b.

ወእምዝ ፡ አፈድፈደ ፡ ጸልዮ ፡ ወጸዊመ ፡ ወኅዲገ ፡ ሰትየ ፡ ማይ ፡ ወበሊዐ ፡ ጼው ፡ ጥዑም ፡ እመኒ ፡ በበዓላት ፡ አው ፡ በሰናብት ፡ ወነበረ ፡ ከመዝ ፡ ስድስተ ፡ ዓመት ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ሞቱ ። ወካዕበ ፡ ኅደገ ፡ በሊዐ ፡ እክል ፡ እመኒ ፡ ኅብስተ ፡ ወእመኒ ፡ ቅልወ ፡ ወተብሲለ ፡ ወነበረ ፡ እንዘ ፡ ኢይጥዕም ፡ እስከ ፡ ፰ዓመት ፡ እመአመ ፡ ኅደገ ፡ ሰትየ ፡ ማይ ፡ ወበሊዐ ፡ ጼው ፡ በዓመት ፡ አሐቲ ። ወረሰየ ፡ ሲሳዮ ፡ ቈጽለ ፡ ወሐምለ ፡ ቅብዕ ፡ ወሣዕረ ፡ ምድር ፡ ወእምፍሬ ፡ ዕፅ ፡ ዘይትበላዕ ። ወበኀዳጥ ፡ መዋዕል ፡ ወጠነ ፡ በዐሡር ፡ ዕለት ፡ ወበ፲ወ፪ዕለት ፡ እምአመ ፡ አብሰልዎ ፡ ለሐምል ፡ ወለስናፔ ፡ ወእመሂ ፡ ለተልቤ ፡ ይበልዕ ፡ ነበረ ፡ እንዘ ፡ ይጸይእ ፡ ጼናሁ ፡ ሕሡመ ፡ ዕፀወ ፡ ወሥርወ ፡ ዘይትበላዕ ። ወኵሎ ፡ አሚረ ፡ ዘለለ ፡ ዕለቱ ፡ ይ*ትቀሠፍ ፡ በዕፀ ፡ መሠርይ ፡ እንተቦ ፡ አሥዋክ ፡ ብዙኀ ፡ በእደ ፡ አሐዱ ፡ ወሬዛ ፡ ፲፪ጊዜ ፡ እንበለ ፡ አድልዎ ። ወሶበ ፡ መጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ ሰብእ ፡ ኃጥአን ፡ እንዘ ፡ ይትመሐፀኑ ፡ ኀቤሁ ፡ በበ፴፪ጥብጣቤ ፡ ይትቀሠፍ ፡ በእንቲአሆሙ ፡ እስከ ፡ ይረክብ ፡ ፍናዊሆሙ ። ወበመዋዕለ ፡ ሕማማትኒ ፡ ሶበ ፡ ይዜክር ፡ ሕማማተ ፡ እግዚእ ፡ ያሐዝን ፡ ፈድፉደ ፡ ወይበኪ ፡ ወይትቀሠፍ ፡ በበ፴፪ወበበ፵፪ ፡ ወእመ ፡ አኮ ፡ በበ፶፪ ፡ ወበዕለተ ፡ ስቅለቱ ፡ ለእግዚእነ ፡ ይዜክር ፡ ስቅለቶ ፡ ዘከመ ፡ ገብሩ ፡ ላዕሌሁ ፡ አይሁድ ፡ በእንተ ፡ ፍቅረ ፡ ሰብእ ፡ ላዕለ ፡ ወልድ ። ወይቤ ፡ እፎ ፡ ተዐገሠ ፡ ወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ንጉሠ ፡ ሰማያት ፡ ወመድር ፡ ላዕለ ፡ ኪሩቤል ፡ ዘይነብር[1] ፡ ወከርሠ ፡ ቀላያት ፡ ዘይኔጽር ፡ እፎ ፡ አኀዝዎ ፡ ከመ ፡ ሰራቂ ፡ ሌሊተ ፡ ወሐመይዎ ፡ ድኅሬተ ፡ ወአስተዋደይዎ ፡ ሐሰተ ፡ ወውእቱኒ ፡ ለብሰ ፡ ትዕግሥተ ፡ ወተወክፈ ፡ ሕማማተ ። እፎ ፡ ወሰድዎ ፡ ከመ ፡ ይስቅልዎ ፡ ኀበ ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ አስተዋደይዎ ፡ ወአልባሲሁኒ ፡ አዕረቅዎ ፡ ቅድመ ፡ ጲላጦስ ፡ አቀምዎ ። እፎ ፡ አ p. 236 a.

[1] *Ps.* XCVIII (XCIX), 1.

ይሁድ ፡ ለመላትሒሁ ፡ ጸፍዕዎ ፡ ወቀሠፍዎ ፡ ወበበትረ ፡ ኀለት ፡
ኰርዕዎ ። እፎ ፡ ወረቁ ፡ ምራቀ ፡ ርኩሰ ፡ ዲበ ፡ ገጹ ፡ ወቀነውዎ ፡
p. 236 b. እደዊሁ ፡ ወእገሪሁ ፡ *ወአስተይዎ ፡ ብሒአ ፡ ወሐሞተ ፡ ምስለ ፡
ከርቤ ፡ ቱሱሐ ። ወዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ተዐገሠ ፡ እግዚእ ፡ በእንተ ፡ ፍ
ቅረ ፡ ሰብእ ። ወቅዱስኒ ፡ ይትቀሠፍ ፡ አሚሃ ፡ በኀልዮ ፡ ቅሥፈቱ ፡
ለእግዚእነ ፡ ፪ጊዜ ፡ በዕፀ ፡ ቃጋ ፡ ዘምሉእ ፡ አሥዋክ ። ወይኰር
ዕ ፡ ርእሶ ፡ በመጥባሕት ፡ ስሑል ፡ ወያንጠበጥብ ፡ ደሙ ፡ እንዘ ፡
ይውሕዝ ፡ ወየአቅል ፡ ዲበ ፡ ገበታ ። ወነሢኦ ፡ ረድአ ፡ ይከሪ ፡ ም
ድረ ፡ ወይክዕዎ ፡ ወያስተጋብእ ፡ ላዕሌሁ ፡ መሬተ ። ወበአእዛኒሁ ፡
ይገብር ፡ ክልኤተ ፡ ኀጻውንተ ፡ ዘኀጺን ፡ ወተቀነወ ፡ ቦቱን ። ወበ
ከመ ፡ አስተይዎ ፡ ብሒአ ፡ ለእግዚእ ፡ ይሰቲ ፡ ውእቱኒ ፡ ዕፍዐ ፡
ላህም ፡ መፂፀ ፡ ዘዐጸርዎ ፡ በማይ ፡ ምስለ ፡ ከርቤ ፡ ቱሱሐ ። ወየ
ኀድር ፡ አሚሃ ፡ በብካይ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ ትንሣኤ ።

ወሶበ ፡ ይትመሐለል ፡ በእንተ ፡ ኃጥኣን ፡ ይሬሲ ፡ ሲሳዮ ፡ መ
ሬተ ፡ ወኢይጥዕም ፡ ምንተ ፡ እንዘ ፡ ይስእል ፡ ምሕረተ ፡ ወያበዝ
ኀ ፡ ጾመ ፡ ወጸሎተ ፡ ወይለብስ ፡ ደጓዕሌ ፡ ከመ ፡ ልብስ ፡ እስከ ፡ ይ
ስሕክ ፡ ሥጋሁ ፡ ወሠቀኒ ፡ ይለብስ ፡ በተማሕልሎ ፡ ወያፌድፍድ ፡
ተጋድሎ ፡ እስከ ፡ ይሬኢ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሣህሎ ። ወብዙኀ ፡
ዕለተ ፡ ይሔውጾ ፡ አቡነ ፡ አዳም ፡ አትሊዎ ፡ ደቂቆ ፡ አቤልሃ ፡ ወ
p. 237 a. ሴትሃ ፡ ወይቤሎ ፡ ሰላም ፡ ለከ ፡ ዘርአ ፡ *አብርሃም ፡ ወሰላም ፡ ለእ
ኑከ ፡ ንዋየ ፡ ማርያም ፡ ወለኵሎሙ ፡ ደቂቀ ፡ አምኃ ፡ ለጽዮን ።

ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ በምሕላ ፡ ፈድፋደ ፡ እንዘ ፡ ይተግህ ፡ ወይስእል ፡
ወይቤ ፡ ሰብእሰ ፡ እመ ፡ ኮነ ፡ ገብረ ፡ ይጸውር ፡ መንበረ ፡ እግዚኡ ።
ወአነሂ ፡ እምፈተውኩ ፡ እጹር ፡ መንበሮ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እግ
ዚእየ ፡ እስመ ፡ አነ ፡ ገብሩ ። ወሰምዐ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስእለቶ ፡
ወተወክፈ ፡ ጸሎቶ ፡ ወፈጸመ ፡ ሎቱ ፡ ተምኔቶ ። ወእምድኅረ ፡ ኅ
ዳጥ ፡ መዋዕል ፡ መሠጠ ፡ ውስተ ፡ አርያም ፡ ወአጸሮ ፡ መንበረ ፡
ዚአሁ ፡ ከመ ፡ ኪሩቤል ፡ ወረሰዮ ፡ ደርገ ፡ ምስሌሆሙ ፡ ወእምዝ ፡
ተመይጠ ፡ ዲበ ፡ ምድር ፡ በፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ። ወኪሩቤል
ሰ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ፡ የዐቅብዎ ፡ ኅበ ፡ ሖረ ፡ ወኀበ ፡ ወፈረ ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ አኀዘ ፡ ፩ሕፃን ፡ ዖፈ ፡ ንስቲተ ፡ እንተ ፡ ትሰ
መይ ፡ ቅጥራቅጥሪን ፡ ወሰበረ ፡ ክነፊሃ ፡ ከመ ፡ ኢትስርር ፡ ወአል
ጸቀት ፡ ለመዊት ። ወነሥአ ፡ ፩መነኮስ ፡ ወመጠወ ፡ ለብጹዕ ፡ ወለ
ቅዱስ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ወቅዱስኒ ፡ ተመጠዋ ፡ በእዴሁ ፡ ወሐ
ዘነ ፡ ላቲ ፡ ወገብረ ፡ ላዕሌሃ ፡ ጸሎተ ፡ ወነፍኀ ፡ ዲቤሃ ። ወበጊዜሃ ፡

ኮነት ፡ ሕያወ ፡ ወተንሢአ ፡ ሰረረት ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ ወቅዱስኒ ፡ ተፈሥሐ ፡ በእንቲአሃ ። ወይእቲ ፡ ዖፍ ፡ ትበጽሕ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ፡ ኀበ ፡ ዴዴሁ ፡ እንዘ ፡ ተኀሥሥ ፡ ኀጠተ ፡ ወፍርፋራተ ። ወሶ*በ ፡ p. 237 b. ርእይዋ ፡ አርድእት ፡ ለይእቲ ፡ ዖፍ ፡ ይቤሉ[1] ፡ ዛቲ ፡ ዖፍ ፡ ዘአባ ፡ አቡነ ፡ ወይሥሕቁ ፡ ባቲ ።

ወ፳ብእሲ ፡ ሶበ ፡ ሰምዐ ፡ ሥነ ፡ ኂሩቶ ፡ ለአቡነ ፡ ቅዱስ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ገብረ ፡ ተዝካሮ ፡ በዕለተ ፡ ተዝካሩ ፡ ለአቡነ ፡ አብርሃም ፡ አመ ፡ ፲ወ፰ለወርኀ ፡ ሚሴር ፡ ዘውእቱ ፡ ነሐሴ ፡ ወወሀበ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ አሐተ ፡ ኅብስተ ፡ ወበዓመት ፡ ክልኤተ ፡ ወበ፲ ዓመት ፡ ሠርዐ ፡ በበ፲ኅብስት ፡ ወነገሮ ፡ ለቅዱስ ፡ ዘንተ ። ወይቤሎ ፡ ወጠንኩ ፡ ተዝካረከ ፡ እንዘ ፡ ሀሎከ ፡ በሥጋ ፡ አመ ፡ ተዝካሩ ፡ ለአቡነ ፡ አብርሃም ፡ በእንተ ፡ ዘኮነ ፡ ስምከ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ እምኔሁ ፡ አስተዐጸበ ፡ ወባረኮ ። ወቅዱስኒ ፡ በጽዐ ፡ በእንቲአሁ ፡ ኀምስተ ፡ ጊዜ ፡ ጥብጣቤ ፡ ለለዕለቱ ፡ ወኢኀደገ ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ዕረፍቱ ።

ወለአሐዱ ፡ ብእሲ ፡ ገብረ ፡ ተአምረ ፡ በጸሎቱ ፡ ሶበ ፡ በጽሐ ፡ ኀቤሁ ፡ እንዘ ፡ ይበኪ ፡ እምብዝኀ ፡ ሐዘን ፡ በእንተ ፡ ኀጢአ ፡ እክል ፡ ወአሰርዎ ፡ ሐራ ፡ ንጉሥ ፡ ተአዚዞሙ ፡ እምኀበ ፡ መኰንን ፡ ወይቤልዎ ፡ ሀበነ ፡ ሰብዐተ ፡ መስፈርያ ፡ ዘአዘዘከ ፡ መኰንን ። ወእምነ ፡ ፯ለ፫መስፈርያ ፡ አጥፍአ ፡ ሰራቂ ፡ ወሰፈረ ፡ ሎሙ ፡ አርባዕተ ፡ መስፈርያ ። ወመልአ ፡ ሎቱ ፡ ወኮኖ ፡ ሰብዐተ ፡ በጸሎተ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ። ወውእቱኒ ፡ ብእሲ ፡ ድኅነ ፡ እምእዳ ፡ ለሐራ[2] ፡ ወተፈሥሐ ፡ *ጥቀ ፡ ወነገሮ ፡ ለቅዱስ ። ወቅዱስኒ ፡ አክሞሰሰ ፡ ወይቤሎ ፡ p. 238 a. ወሀበከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምልአ ፡ አሐቲ ፡ መሶብ[3] ፡ እክለ ፡ ወበእንተዝ ፡ መልአ ፡ ለከ ፡ ወድኅንከ ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ አስተርአዮ ፡ ለቅዱስ ፡ በእራኃቲሁ ፡ ትእምርት ፡ ክቡብ ፡ ከመ ፡ ዘአሰርገውዎ ፡ በቀለም ፡ ወአንከረ ። ወእምዝ ፡ ተቀነወ ፡ እራኃቲሁ ፡ እንዘ ፡ ይትግህ ፡ ቀዊሞ ፡ ዲበ ፡ ቤቱ ። ወሶበ ፡ ይበጽሑ ፡ ኀቤሁ ፡ ሰብእ ፡ ለተማሕፅኖ ፡ እመኒ ፡ እምርሑቅ ፡ ወእመኒ ፡ እምቅሩብ ፡ ይኤምኃዎ ፡ እንተ ፡ መስኮት ፡ ወይስዕሙ ፡ እራሖ ፡ ወአጻብዒሁ ። ወእግዚአብሔር ፡ ወሀበ ፡ ብዙኀ ፡ ኪዳነ ፡ ወይቤሎ ፡ ኵሉ ፡ ዘሰዐመ ፡ እራሐ ፡ እደዊከ ፡ ወአጻብዒከ ፡

[1] Om. cod. — [2] Om. cod. — [3] *Sic* cod. Textus corruptus esse videtur.

መሐርኮ ፡ ለከ ። ወቅዱስኒ ፡ ተፈሥሐ ፡ ዐቢየ ፡ ትፍሥሕት ፡ ወአ.ገብረ ፡ ትምክሕተ ።

ወዓዲ ፡ ነበረ ፡ ፩ድውይ ፡ ዘአኀዞ ፡ ነገርጋር ፡ ድሩክ ፡ በዴዴ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ግዱፈ ፡ ወኢይበውእ ፡ ቤተ ፡ አላ ፡ የዐይል ፡ እምአመ ፡ ፳ዓመት ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ አብአ ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ፡ ወጸለየ ፡ ሎቱ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ቅድመ ፡ ፈጣሪሁ ፡ አእግዚእየ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ፈውሶ ፡ ለዝንቱ ፡ ድውይ ፡ እምደዌሁ ፡ ጽኑዕ ፡ ወሚመ ፡ ተመጠው ፡ ነፍሶ ፡ ወመሐሮ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ መሓሪ[1] ። p. 238 b. ወበኅዳጥ ፡ ዘመን ፡ ሰመዐ ፡ እግዚአብሔር ፡ *ጸሎቱ ፡ ወተመጠወ ፡ ነፍሶ ፡ ለውእቱ ፡ ድውይ ፡ ወአርአዮ ፡ ለቅዱስ ፡ ወመሐረ ፡ ሎቱ ፡ በከመ ፡ ምሕረቱ ፡ ወለጻድቅኒ ፡ በእንተ ፡ ጸሎቱ ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ ይጼሊ ፡ አምጽኡ ፡ ሎቱ ፡ ፻፵ሕፃናተ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ፍትወ ፡ ምግባር ፡ ወነሢኦ ፡ ውእቱኒ ፡ እሎንተ ፡ ሕፃናተ ፡ ወሰዶሙ ፡ ኀበ ፡ እግዝእትነ ፡ ማርያም ፡ ድንግል ፡ ወአወፊያ ፡ ወበጊዜሃ ፡ ባረኮሙ ፡ ወወሀበቶ ። ወእሙንቱኒ ፡ ተለውዎ ፡ ወሖሩ ፡ ምስሌሁ ፡ ተባሪኮሙ ። ወዓዲ ፡ ነበረ ፡ ፩ሕፃን ፡ እንዘ ፡ ይኬልሕ ፡ ሌሊተ ፡ ዘመሠጠ ፡ ልቡናሁ ፡ ጋኔን ፡ ወይነጽኖ ፡ ዲበ ፡ ምድር ። ወተንሢኦ ፡ አቡሁ ፡ አብጽሖ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ወነገሮ ፡ ዘከመ ፡ ይደዊ ፡ ወልዱ ። ወቅዱስኒ ፡ ነፍኆ ፡ ላዕሌሁ ፡ ወረቀዮ ፡ እማየ ፡ ጸሎት ። ወወፅአ ፡ እምኔሁ ፡ ጋኔን ፡ ወተፈወሰ ፡ ውእቱ ፡ ወልድ ፡ በኀይለ ፡ ጸሎቱ ፡ ለቅዱስ ።

ርእዩኬ ፡ ጻድቅሰ ፡ ክቡር ፡ ውእቱ ፡
ድውየኒ ፡ ይፌውስ ፡ በጸሎቱ ፡
ወኃጥእሰ ፡ ይደዊ ፡ በኀጢአቱ ።
ወጻድቅሰ ፡ በአማን ፡ ክቡር ፡ ወልዑል ፡
ወከመ ፡ ዐንበሳ ፡ ውኩል[2] ፡
በአብዝኖ ፡ ሕማም ፡ መስተጋድል ።

ወዝንቱ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ተመንደበ ፡ እንከ ፡ ወነበረ ፡ ፵መ p. 239 a. ዓልተ ፡ ወ፵ሌሊተ ፡ በለቢሰ ፡ ሠቅ ፡ ወኢለብሰ ፡ ካልአ ፡ እ*ምአልባስ ። ወካዕበ ፡ ፈጸመ ፡ ፵በለቢሰ ፡ ደጓዕሌ ። ወሶበ ፡ ይመጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ ሰብእ ፡ ከመ ፡ ይትአምኅዎ ፡ ኢያርእየ ፡ ሠቀ ፡ ወኢደጓዕሌ ፡ ቆብዖኒ ፡ ወቀሚሶኒ ፡ ረሰየ ፡ ደጓዕሌ ። ወለአርአያ ፡ ሰብእሰ ፡ ይለ

[1] መሐሪ scriptum. — [2] *Proverb.*, XXVIII, 1.

ብስ ፡ በመልዕልተ ፡ ደጓዕሌ ፡ አእዳለ ፡ ሕሱየ ፡ ወብጹለ ። ወአግበረ ፡ ኀጺነ ፡ በአምሳለ ፡ ማእሰረ ፡ ቆብዕ ፡ ወቦቱ ፡ ቅንዋት ፡ ከመ ፡ መርፍእ ፡ ወአሥዋክ ፡ ፵ወ፳ኀጻውንት ፡ ወተቀጸለ ፡ ዲበ ፡ ርእሱ ፡ እስከ ፡ የሐምሞ ፡ ፈድፋደ ፡ እምብዝኀ ፡ ሕማም ፡ ተዘኪሮ ፡ በኀሊናሁ ፡ ዘከመ ፡ ተቀጸለ ፡ እግዚእነ ፡ አክሊለ ፡ ዘሦክ ፡ በዕለተ ፡ ዐርብ ፡ አመ ፡ ተሰቅለ ። ወበክሳዱ ፡ አግበረ ፡ ጋገ ፡ ዘኀጺን ፡ ከመ ፡ ኢይትመየጥ ፡ ለፌ ፡ ወለፌ ። ወተአስረ ፡ መዝራዕተ ፡ እደዊሁ ፡ ዘየማን ፡ ወዘፀጋም ፡ በሰናስለ ፡ ኀጺን ። ወእንዘ ፡ የሐውር ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ኢይክል ፡ ሐዊረ ፡ አላ ፡ ይጸውርዎ ፡ እምብዝኀ ፡ ጻማ ። ወሶበ ፡ እምዕጹብ ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ፡ ይድሕክ ፡ ከመ ፡ ሕፃን ፡ በአብራኪሁ ፡ ወበእራሐ ፡ እደዊሁ ፡ ወቈስለ ፡ አባለ ፡ ሥጋሁ ፡ ወጌአ ፡ ፈድፋደ ፡ ኵለንታሁ ። ወኢፈቀደ ፡ ተማውቆ ፡ እምብርሃነ ፡ ፀሓይ[1] ፡ እመኒ ፡ በክረምት ፡ ወእመኒ ፡ በሐጋይ ፡ ወነበረ ፡ ኀምስተ ፡ ዓመተ ፡ ወአውራኃተሰ ፡ ወዕለታተ ፡ እለ ፡ *ተርፉ ፡ [p. 239 b.] እም፬ዓመት ፡ ለሊሁ ፡ ያአምር[2] ፡ እግዚአብሔር ። ወኢወፅአ ፡ እምቤቱ ፡ አላ ፡ ነበረ ፡ ዐጺዎ ፡ ወኢያትረፈ ፡ እመሳክው ፡ ዘእንበለ ፡ አሐቲ ፡ መስኮት ። ወአሐተ ፡ ኖኀተ ፡ አትረፈ ፡ ለሐዊረ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወአኮ ፡ ዘንተ ፡ ዘገብረ ፡ በፈቃዱ ፡ አላ ፡ አዘዘ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምሰማይ ፡ ወይቤሎ ፡ ዕጹ ፡ መሳክወ ፡ ወኆዋኆወ ። ወበእንተዝ ፡ ዐጸወ ፡ ወኢያርኀወ ፡ ከዊኖ ፡ በጽድቅ ፡ ልብወ ። ወበዝንቱ ፡ ኵሉ ፡ ጻማ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ይቤ ፡ ቅዱስ ፡ በራእዩ ፡ ተሄወወኒ ፡ ኀሊናየ ፡ ወወሰደኒ ፡ መንፈስ ። ወአርአየኒ ፡ ሀገረ ፡ ብርሀተ ፡ ወስፍሕት ፡ ጥቀ ፡ ወርኢኩ ፡ በህየ ፡ ብዙኃነ ፡ ቅዱሳነ ፡ እንዘ ፡ ይለብሱ ፡ ብርሃነ ። ወሶቤሃ ፡ ተስእልኩ ፡ ወእቤ ፡ ዝሀገር ፡ ዘመኑ ፡ ወይቤለኒ ፡ ውእቱ ፡ ዘእሉ ፡ ቅዱሳን ፡ ወክቡራን ፡ ፈድፋደ[3] ። ወእውሥአኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ ሀገሩ ፡ ይእቲ ፡ ወርስቱ ፡ ለጳንጠሌዎን ፡ ጾማዕታዊ ፡ ወእሉ ፡ ዘትሬእዮሙ ፡ እለ ፡ ይነብሩ ፡ ውስቴታ ፡ መነኮሳት ፡ እሙንቱ ፡ ዘሀገረ ፡ ኢትዮጵያ ። ወርእይየ ፡ አንከርኩ ። ወእምዝ ፡ ወሰደኒ ፡ እምህየ ፡ ውስተ ፡ ካልእ ፡ ሀገር ፡ ስፍሕት ፡ ወብርህት ፡ ወአርአየኒ ፡ ኪያሃ ። ወእቤሎ ፡ ዛቲ ፡ ሀገር ፡ ብርህት ፡ ወስፍሕት ፡ ዘእለ ፡ መኑ ፡ ይእቲ ። ወተሰጥወኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ ዘዚአከ ፡ *ይእቲ ፡ ብዙኃን ፡ ቅዱሳን ፡ ይበውእዋ ፡ ምስሌከ ፡ ሕፃ [p. 240 a.] ናት ፡ ዘቤተ ፡ ልሔም ፡ ወእለ ፡ ዘገዳም ፡ መነኮሳት ፡ ወኃቡአን ።

[1] ፀሐይ scriptum. — [2] የአምር scriptum. — [3] Aliquid omissum esse videtur.

ወርእይየ ፡ ተፈግሕኩ ፡ ፈድፋደ ። ወይእቲ ፡ ሀገር ፡ እምነ ፡ ቀዳሚት ፡ ትኄይስ ፡ መሰለኒ ። ወበእንተዝ ፡ አፈድፈደ ፡ ቅዱስ ፡ ተጋድሎ ፡ ወጻምዎ ።

ወሰሚዖ ፡ ፩ቀሲስ ፡ ዘይደዊ ፡ ጊሩተ ፡ ዚአሁ ፡ ለአቡነ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ ወይቤሎ ፡ አአባ ፡ ተማሕፀንኩ ፡ በጸሎትከ ፡ እስመ ፡ ያሐምመኒ ፡ ዐቢይ ፡ ሕማም ። ወይቤሎ ፡ ቅዱስ ፡ እግዚአብሔር ፡ እግዚአብሔር[1] ፡ ይርአይ ፡ አሚኖተከ ። ወውእቱ ፡ ቀሲስ ፡ አማሕፀኖ ፡ ወሖረ ፡ በተአምኖ ። ወቅዱስሰ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ገብረ ፡ ኀጻውንተ ፡ ዘኀጺን ፡ በአእዛኒሁ ፡ ሰቂሮ ፡ ወበአእናፊሁኒ ፡ ከመ ፡ ዝመም ፡ ወለብሰ ፡ ሐመደ ፡ ወጾመ ፡ በእንቲአሁ ።

ወሶበ ፡ ተንሥኡ ፡ አረሚ ፡ ላዕለ ፡ ክርስቲያን ፡ ፈነወ ፡ ንጉሥ ፡ ኀቤሁ ፡ መጽሐፈ ፡ መልእክት ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ሰላም ፡ ለከ ፡ አአቡነ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ተማሕለል ፡ በእንቲአነ ፡ ከመ ፡ የሀበነ ፡ እግዚአብሔር ፡ መዊአ ፡ ዲበ ፡ አረሚ ፡ ከመ ፡ ኢያማስኑ ፡ አብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ አመሐልናከ ፡ አአባ ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ ውእተ ፡ መልእክተ ፡ ሐዘነ ፡ መሪረ ፡ እንከረ ፡ በእንተ ፡ ንጉሥ ፡ p. 240 b. ወይቤ ፡ ዘ*መጠነዝ ፡ ትሕትና ፡ ገብረ ፡ ንጉሥ ፡ ክቡር ፡ ወለአከ ፡ ኀበ ፡ ገብር ፡ ወይቤ ፡ አቡየ ። ወበእንተዝ ፡ ገብረ ፡ ኀጻውንተ ፡ በአእዛኒሁ ፡ ወለብሰ ፡ ሐመደ ፡ ወገዐረ ፡ ቅድመ ፡ ፈጣሪሁ ፡ ወይቤ ፡ ሀብ ፡ እግዚኦ ፡ መዊአ ፡ ለንጉሥነ ፡ ዲበ ፡ ጸላእቱ ፡ ወአጽንዖሙ ፡ ለሰራዊቱ ። ወብዙኃን ፡ ቅዱሳን ፡ ተማሕለሉ ፡ ከማሁ ። ወእግዚአብሔር ፡ ከሀሊ ፡ ሰምዐ ፡ ጸሎቶ ፡ ለአቡነ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ወተወክፈ ፡ ስእለቶሙ ፡ ለእሊአሁ ፡ ወወሀቦሙ ፡ ለሰራዊተ ፡ ንጉሥነ ፡ ኀይለ ፡ ወመዊአ ፡ ዲበ ፡ አረሚ ። ወነሥኡ ፡ ምህርካ[2] ፡ ብዙኀ ፡ ወአግብኡ ፡ ዕልገተ ። ወደክመ ፡ ኀይሎሙ ፡ ለሰብአ ፡ አረሚ ፡ ወተመውኡ ፡ በጸሎቶሙ ፡ ለቅዱሳን ። ወንጉሥኒ ፡ ተፈሥሐ ፡ ወተሐሥየ ፡ ድቀተ ፡ ጸላእቶ ፡ ሶበ ፡ ርእየ ።

ወዓዲ ፡ ለአከ ፡ ኀቤሁ ፡ ንቡረ ፡ እድ ፡ እምዝ ፡ ሀሎ ፡ እሱረ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ሞቅሕ ፡ ወይቤ ፡ ተማሕለል ፡ ሊተ ፡ ከመ ፡ ይፍትሐኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ እመዋቅሕትየ ፡ ወያውፅአኒ ፡ እምቤተ ፡ ሞቅሕ ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ እምአፈ ፡ ላእክ ፡ ገብረ ፡ በከመ ፡ ልማዱ ፡ እሎንተ ፡ ኀጻውንተ ፡ በሊኃተ ፡ ዲበ ፡ አእዛኒሁ ፡ ከመ ፡ ቀዳሚ ፡ ወተማሕለለ ፡ በእንቲአሁ ፡ ሰቡ

[1] Om. cod. — [2] ምርካ scriptum.

ዐ ፡ ዕለ*ተ ። ወእመ ፡ ሳብዕት ፡ ዕለት ፡ ሰምዐ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸሎቶ ፡ p. 241 a. ወአውዕአ ፡ ለኖላዊ ፡ መርዔት ፡ እምቤተ ፡ ሞቅሕ ፡ በቃለ ፡ ንጉሥ ፡ ኀያል ፡ ወፈትሐ ፡ እመዋቅሕቲሁ ። ርእዩኬ ፡ አፍቁራንየ ፡ በለብዎ ፡ ዘከመ ፡ ትክል ፡ ጸሎተ ፡ ጻድቅ ፡ ወዘከመ ፡ ታሰልጥ [1] ። ወዝንቱሰ ፡ ቅዱስ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ብዙኀ ፡ ጊዜ ፡ ተመንደበ ፡ በእንተ ፡ አፍቅሮ ፡ ቢጽ ፡ ወተጋደለ ፡ ጥቡዐ ። ወበእንተ ፡ ጻማሁ ፡ አርአዮ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዲበ ፡ ሀገር ፡ ብርህት ፡ ሰብዐተ ፡ መናብርተ ፡ ዐበይተ ፡ ወይቤሎ ፡ ይነብሩ ፡ ደቂቅከ ፡ ዲበ ፡ እሉ ፡ መናብርት ፡ እስመ ፡ ክቡራን ፡ እሙንቱ ። ወእለ ፡ ተርፉ ፡ ደቂቅከ ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ ሀገር ፡ ይበውኡ ።

ወበእንተዝ ፡ ተፈሥሐ ፡ ቅዱስ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡
ባሕርየ ፡ ስም ፡ ወጸዋሬ ፡ ጻማ ፡ ወሕማም ፡
በሀፍ ፡ ወበድካም ፡ በጸሎት ፡ ወበጸዊም ፡
እንበለ ፡ ንዋም ፡ በቀዊም ።

ወዓዲ ፡ በእንተ ፡ ትጋሁ ፡ ተከየዶ ፡ እግዚአብሔር ፡ ባሕረ ፡ ምሕረት ፡ ወወሀበ ፡ ዓሥራተ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ በቃሉ ፡ ዘኢይትሔሰው ፡ መሐርኩ ፡ ለከ ፡ እመኒ ፡ ዘተወልደ ፡ ምስሌከ ፡ በሥጋ ፡ አው ፡ በመንፈስ ፡ እመኒ ፡ ዘተማሕፀነ ፡ ኀቤከ ፡ መጺአ ፡ አው ፡ ዘለአከ ፡ ኀቤከ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ተማሕፀንኩ ፡ በጸሎትከ ፡ ኢትርስ*ዐኒ ። p. 241 b. እመኒ ፡ ወልደ ፡ ወወልደ ፡ ወልዱ ፡ እስከ ፡ ፲ትውልድ ፡ ይኩንከ ፡ ዓሥራተ ፡ መሐርኩ ፡ ለከ ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ ዘንተ ፡ ቃለ ፡ ጸንዐ ፡ ወኀየለ ፡ ወወሰከ ፡ ገድለ ። ወይቤ ፡ ርኢኩ ፡ በራእይ ፡ እንዘ ፡ እጼሊ ፡ ቀዊምየ ፡ ፩ብእሲ ፡ መጽአ ፡ ኀቤየ ፡ ወአዕረጋ ፡ ለነፍስየ ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰማየ ። ወከዕበ ፡ አውረደኒ ፡ ውስተ ፡ ገነተ ፡ ወበሀየ ፡ ርኢክዎሙ ፡ ለ፪ሕፃናት ፡ ደቂቀ ፡ እኁየ ፡ ንዋየ ፡ ማርያም ። ወመጽኡ ፡ ኀቤየ ፡ ወተአምኁኒ ፡ ወተስእልክዎሙ ፡ እንዘ ፡ እብል ፡ አይቴ ፡ ሀሎ ፡ አቡክሙ ፡ ንዋየ ፡ ማርያም ። ወበጊዜሃ ፡ እምቅድመ ፡ እፈጽም ፡ ተናግሮ ፡ አስተርአየኒ ፡ ግብተ ። ወተናገርክዎ ፡ ወእቤሎ ፡ እፎ ፡ ሀሎከ ። ወአውሥአኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ ሀለውኩ ፡ ምስለ ፡ ፲ወ፪ሐዋርያት ፡ ደርገ ፡ ወየዐቅቡኒ ፡ ወትረ ፡ ወ፩እምኔሆሙ ፡ ዝየ ፡ ሀሎ ። ወሶቤሃ ፡ ርኢክዎ ፡ ለዘየዐቅቦ ፡ በአምሳለ ፡ ሥዕል ። ወእመ ፡ ወረድኩ ፡ ውስተ ፡ ገነት ፡ ብዙኃን ፡ እ

[1] Cf. Iacob., v, 16.

ምሕያዋን ፡ ወረዱ ፡ ምስሌየ ፡ ወርኢክዎሙ ፡ በሀየ ፡ ለእለ ፡ አዕረፉ ፡ ቅዱሳን ፡ ወፈቀድኩ ፡ እትአምኆሙ ፡ ወሰማዕኩ ፡ ቃለ ፡ ዘይብለኒ ፡ ኢይትከሀለከ ፡ ተአምኆ ፡ ምስሌሆሙ ፡ እስመ ፡ ሱራፌል ፡ p. 242 *a.* *ወኪሩቤል ፡ የዐቅብዎሙ ። ወ፩ብእሲ ፡ ወሰደኒ ፡ ወአብጽሐኒ ፡ ኀበ ፡ አሐቲ ፡ ብእሲት ፡ ክብርት ። ወካልእት ፡ ብእሲት ፡ ትነብር ፡ ዲበ ፡ ቀሠፋይ[1] ፡ በድኅሬሃ ፡ ወይእቲኒ ፡ ዐባይ ፡ ይእቲ ። ወአንበረተኒ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሃ ፡ ወነገረታ ፡ ለእንተ ፡ ድኅሬሃ ፡ ወትቤላ ፡ ዝንቱ ፡ ብእሲ ፡ ፍትወ ፡ ምግባር ፡ ውእቱ ። ወንእደተኒ ፡ ብዙኀ ፡ በቅድሜሃ ፡ ወትቤለኒ ፡ ዝኵሉ ፡ ጸጋ ፡ ወክብር ፡ ዘተውህበከ ፡ በእንተ ፡ ምንትኑ ፡ ይመስለከ ፡ አላ ፡ ዳእሙ ፡ በእንተ ፡ ሕማመ ፡ እገሪከ ። ወበጊዜሃ ፡ ነቃህኩ ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ ውእቱ ፡ እስመ ፡ በራእይ ፡ ወሰደኒ ፡ ፩ብእሲ ፡ ዘኢያአምሮ[2] ፡ ወአብጽሐኒ ፡ ኀበ ፡ ሀለወት ፡ እግዝእትነ ፡ ማርያም ፡ ወተናገርኩ ፡ ምስሌሃ ፡ ወአኀዘት ፡ ክሳድየ ፡ ወሰዐመተኒ ፡ አፉየ ። ወእለ ፡ ሀለዉ ፡ ምስሌሃ ፡ በከዩ ፡ ወእምአንብዖሙ ፡ ተቀበእኩ ፡ አባልየ ፡ ወእምሃፈ ፡ ገጻ ፡ ለማርያም ፡ ተመዝመዝኩ ። ወሶቤሃ ፡ ወሀበተኒ ፡ አልባሰ ፡ ምንኵስና ፡ ቅናት ፡ ወቀሚሰ ፡ ቈብዐ ፡ ወአስኬማ ፡ ፍጹመ ። ወአውሥአተኒ ፡ ወትቤለኒ ፡ ዝሥርዐት ፡ ይኩን ፡ ለትውልደ ፡ ትውልድከ ፡ እስከ ፡ ለዓለም ። ወእምዝ ፡ ነቃህኩ ፡ ወተፈሥሐት ፡ መንፈስየ ፡ ጥቀ ።

p. 242 *b.* እሮ ፡ ዕጹብ ፡ *ለኀሊና ፡
ዘዝንቱ ፡ ጻድቅ ፡ ዝክረ ፡ ዜና ፡
ዘነበረ ፡ በጽሙና ።

ወእምአመ ፡ መንኰሰ ፡ ውእቱ ፡ ኢወረቀ ፡ ምራቆ ፡ ዲበ ፡ ምድር ፡ በእንተ ፡ ክብረ ፡ ሥጋሁ ፡ ወደሙ ፡ ለወልደ ፡ እግዚአብሔር ። ወእምአመ ፡ መንኰሰ ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ሞቱ ፡ ፲ወ፯ዓመት ፡ ውእቱ ።

ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ፡ እንዘ ፡ ይጼሊ ፡ መጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ ፪ቀሳውስት ፡ ክቡራን ፡ ፈድፋደ ፡ ወአስተርአይዎ ፡ ለአቡነ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ወይቤልዎ ፡ ኢትሑር ፡ ወኢትፃእ ፡ እመኒ ፡ ቅሩበ ፡ ወእመኒ ፡ ርሑቀ ፡ እምዝንቱ ፡ ቅጽር ፡ ዘቅሩበ ፡ ቤትከ ፡ አመሐልናከ ፡ ወአውገዝናከ ፡ እስመ ፡ ቀሳውስት ፡ ንሕነ ። ወአርአይዎ ፡ ከቢበሙ ፡ ወሰነ ፡ ወኢያእመሮሙ ፡ ውእቱ ፡ አቡነ ። ወእምዝ ፡ ተሰወርዎ ፡ እሙንቱ ፡ ቀሲሳን ፡ ወእምአሚሃ ፡ ኢኀለፈ ፡ እምውእቱ ፡

[1] ቅሳፋይ scriptum. — [2] ዘኢየአምሮ scriptum.

ወሰን ። ወአፈድፈደ ፡ ገድለ ፡ ወጻማ ፡ በብዙኅ ፡ ተፀምዶ ፡ አጻምዎ ፡ ሥጋ ፡ ወትዕግሥት ፡ ረሰየ ፡ ልማዶ ፡ ወገብረ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ፈቀዶ ፡ ወኢጥዕመ ፡ ምዝረ ፡ ፲ወ፫ዓመት ፡ እመኒ ፡ በበዓላት ፡ አው ፡ በሰናብት ፡ ወኢወፅአ ፡ እምሕፅነ ፡ ደብር ፡ ዘቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወኢያንሶሰወ ፡ አፍአ ፡ ወዒአ ፡ እምዴዴ ፡ ፲ወ፩ዓመት ፡ *ውእቱ [p. 243 a.] ፡ ወኢርእየ ፡ ገጸ ፡ ለአንስት ፡ ወእምአመ ፡ ኢበልዐ ፡ ተመጢዎ ፡ እመኒ ፡ ተብሲለ ፡ አው ፡ ሐምለ ፡ ወዘይመስሎ ፡ ዘአስተዳለዋ ፡ አንስት ፡ አው ፡ ልሱሐ ፡ አው ፡ ቅሱመ ፡ ፯ዓመት ፡ ውእቱ ። ወበእንተዝ ፡ ይቤ ፡ ፩ዲያቆን ፡ መነኮስ ፡ ርኢኩ ፡ ራእየ ፡ በመንፈስ ፡ በእንተ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ቅዱስ ። ወርኢኩ ፡ ዐቢየ ፡ መጽሐፈ ፡ መጠነ ፡ ገድሎሙ ፡ ለሰማዕት ፡ መንፈቁ ፡ ጽሑፍ ፡ ወመንፈቁ ፡ ዘኢተጽሕፈ ፡ ባሕቲቱ ። ተነበየ ፡ ውእቱ ፡ ዲያቆን ፡ ወይቤ ፡ ዐቢየ ፡ መስተጋድለ ፡ ይከውን ፡ ዝንቱ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ጻድቅ ። ዝዘተጽሕፈ ፡ መንፈቁ ፡ ዜና ፡ ገድሉ ፡ ውእቱ ፡ ዘተፈጸመ ፡ ወረቅኒ ፡ ዘኢተጽሕፈ ፡ ዘይጸንሖ ፡ ገድል ፡ ወጻማ ፡ እምድኅረዝ ። ወከመዝ ፡ ተናገረ ፡ ትንቢተ ፡ ወተፈጸመ ፡ ክሡተ ። ወዝንቱሰ ፡ ጻድቅ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ እምዝ ፡ ወጠነ ፡ ገድለ ፡ ሠናየ ፡ ኢተመይጠ ፡ ድኅሬተ ። ወነበረ ፡ እንዘ ፡ ያነብብ ፡ ለለዕለቱ ፡ አርባዕተ ፡ ብሔረ ፡ ወንጌል ፡ ወአርአያ ፡ ዘዮሐንስ ፡ ወመዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ ነቢይ ፡ ወመሓልየ ፡ ሰሎሞን ፡ ወውዳሴሃ ፡ ለማርያም ፡ ወአንቀጸ ፡ ብርሃን ፡ ወተአምኖቶሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ አከ ፡ ዘተምህረ ፡ አንብቦ ፡ ወተርጕሞ ፡ እምከህናት ፡ አላ ፡ ክሡተ ፡ ሎቱ ፡ *እግዚአብሔር [p. 243 b.] ፡ ከመ ፡ ይፀመዶ ፡ እንዘ ፡ ይዜምር ፡ ወብዙኀ ፡ ጸሎታተ ፡ ያነብብ ፡ በቃሉ ።

ወአምጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ ክልኤተ ፡ ድውያነ ፡ አሐደ ፡ ተባዕተ ፡ ወአሐደ ፡ አንስተ ። ወደዌሁሰ ፡ ለውእቱ ፡ ድውይ ፡ ድሩክ ፡ ፈድፋደ ፡ ዘነፍኀ ፡ ከርሦ ፡ መንፈሰ ፡ ሰይጣን ፡ ርኩስ ። ወወሀቦ ፡ ቅዱስ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ እማየ ፡ ጸሎት ። ወነበረ ፡ ኅዳጠ ፡ መዋዕለ ፡ እንዘ ፡ ይሰቲ ፡ እምኔሁ ፡ ወይጠመቅ ። ወተፈወሰ ፡ እንከ ፡ በጸሎቱ ፡ ለጻድቅ ። ወይእቲኒ ፡ ዘመጽአ ፡ ምስሌሁ ፡ እኅቱ ፡ ለውእቱ ፡ ድውይ ፡ ተፈወሰት ፡ ከማሁ ፡ በማየ ፡ ጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ባሕርይ ፡ ፍቱን ፡ ወጽሩይ ። ወአቡነሰ ፡ ቅዱስ ፡ ትጉህ ፡ ውእቱ ፡ እምአመ ፡ መንኰሰ ፡ ኢተላጸየ ፡ ርእሶ ፡ ወኢዐርገ ፡ መላጼ ፡ ዲበ ፡ ድማሁ ። ወሶበ ፡ ይበውእ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ኢያወሥእ ፡ ምንተኒ ፡ ቃለ ፡ ምስለ ፡ ሰብእ ፡ እንበለ ፡ ጸልዮ ፡ ወዘምሮ ። ወበእንተዝ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ ፩ብእሲ ፡ ዲያቆን ፡ ውእቱ ፡

ወመነኮስ ፡ ተናገሮ ፡ ለቅዱስ ፡ ወይቤሎ ፡ ሰማዕኩ ፡ ቃለ ፡ ፍሥሐ[1] ፡ ዐቢየ ፡ በእንተ ፡ አርምሞትከ ፡ እምነቢብ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ዘመጠንዝ ፡ ጸጋ ፡ ይትወሀብኑ ፡ ለእጓለ ፡ እመሕያው ፡ p. 244 a. በእንተ ፡ አርምሞቱ ። ወ*ነገሮ ፡ ኵሎ ፡ ዘአርአዮ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ክልኤተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ ያስተበጽዕ ፡ ወያነክር ። ርእዩ ፡ አፍቁራንየ ፡ ዘከመ ፡ ይትወሀብ ፡ ዐቢይ ፡ ጸጋ ፡ በአርምሞ ። ኢኮነ ፡ መፍትወ ፡ ተናግሮ ፡ በቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ዘእንበለ ፡ ዘምሮ ። ወቅዱስሰ ፡ ተዘኪሮ ፡ ዘንተ ፡ ኢተናገረ ፡ በቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ አኮ ፡ በቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ባሕቲቱ ፡ አላ ፡ በቤቱኒ ፡ ኢያወሥእ ፡ ቃለ ፡ በመዋዕለ ፡ ምሕላ ፡ ዘእንበለ ፡ ዘምሮ ፡ ወጸልዮ ። ወ፲ወ፪ሐዋርያት ፡ ያስተርእይዎ ፡ ገሃደ ፡ ወይዛውዑ ፡ ምስሌሁ ፡ ወይሔውጽዎ ፡ ወያአምሮ ፡ ወይፈልጥ ፡ በበግጻዌሆሙ ፡ ወያፈቅሮሙ ፡ እንከ ። ወእሙንቱሰ ፡ ያፈቅርዎ ፡ ወበእንተዝ ፡ ወሀቦ ፡ እግዚአብሔር ፡ ርስተ ፡ ምስለ ፡ ማትያስ ፡ ሐዋርያ ፡ እምእሉ ፡ ወሐዋርያትኒ ፡ ትማሕለሉ ፡ በእንተ ፡ አቡነ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ እንዘ ፡ ይቤሉ[2] ፡ ዕሰዮ ፡ እግዚኦ ፡ ሠናየ ፡ ዕሴተ ፡ ለገብርከ ። ወአውሥአ ፡ እግዚእነ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ምንተ ፡ አሀቦ ። ወተሰጥዉ ፡ ሐዋርያት ፡ ወይቤልዎ ፡ አብሐነ ፡ እግዚኦ ፡ ወይቤሎሙ ፡ አባሕኩክሙ ፡ ተናገሩኒ ። ወተናገርዎ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ረሲ ፡ መክፈልቶ ፡ ምስለ ፡ ማቴዎስ ፡ ወንጌላዊ ። ቀዳሚ ፡ ወሀብኮ ፡ ምስለ ፡ ማትያስ ፡ ወይእዜኒ ፡ ምስሌሁ ፡ p. 244 b. ጸግዎ ። ወተ*ሰጥዎሙ ፡ እግዚእነ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ይኩን ፡ በከመ ፡ ትቤሉ ። ወሰሚያሙ ፡ ሐዋርያት ፡ ነገረ ፡ እግዚኦሙ ፡ ተፈሥሑ ፡ ፈድፋደ ፡ በእንተ ፡ አፍቅሮቶሙ ፡ ኪያሁ ። ወቅዱስኒ ፡ ተፈሥሐ ፡ ምስሌሆሙ ፡ በእንተዝ ። ወዓዲ ፡ ወሀቦ ፡ ርስተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ባሕረ ፡ ምሕረት ፡ ምስለ ፡ አባ ፡ ኪሮስ ፡ ዘደብረ ፡ አስቄጥስ ፡ ለዝንቱ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ። ወበዘኍ ፡ ዕለተ ፡ ነበረ ፡ ውእቱ ፡ እንዘ ፡ ይሴሰይ ፡ ሐመደ ፡ ወይበልዕ ፡ ከመ ፡ እክል ፡ ወይትኀፀብ ፡ አባለ ፡ ሥጋሁ ፡ በአዕጹቀ ፡ ዕፀ ፡ ጽሕድ ፡ እንዘ ፡ ይመዘምዝዎ ፡ ቦቱ ፡ ወሰበ ፡ መዝመዝዎ ፡ ይወፅእ ፡ ደም ፡ እምኔሁ ፡ ወያሐምም ፡ ሥጋሁ ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ ይቤ ፡ ቅዱስ ፡ በራእዩ ፡ እንዘ ፡ ሀለውኩ ፡ በመከንየ ፡ መሠጠኒ ፡ መንፈስ ፡ በሕይወትየ ፡ ወወሰደኒ ፡ ሀገረ ፡ ዐባይ ፡ እንተ ፡ ትሰመይ ፡ ቍስጥንጥንያ ። ወሰማዕኩ ፡ በሀየ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይቤለኒ ፡ ወሀብኩከ ፡ መንግሥተ ፡ ቍስጥንጥን

[1] ፍሥሐ scriptum. — [2] Om. cod.

ያ ። ወእቤሎ ፡ እፎ ፡ እንግሥ ፡ ነዳይ ፡ መነኮስ ። ወይቤለኒ ፡ ውእቱ ፡ ቃል ፡ አባሕኩከ ፡ ንገሥ ፡ ወንበር ፡ ዲበ ፡ መንግሥት ። ወሰቤሃ ፡ አምጽአ ፡ መንበረ ፡ እምኀበ ፡ አልቦ ፡ ወአንበረኒ ፡ ዲቤሁ ፡ ወበጊዜሃ ፡ ኮነ ፡ ኵሉ ፡ ሥርዐተ ፡ መንግሥት ። ወእም*ዝ ፡ ተመየጥኩ ፡ p. 245 a. ውስተ ፡ መካንየ ፡ ደንገፀኒ ፡ ልብየ ፡ ወተዌወወኒ ፡ ኀሊናየ ።

ወከመዝ ፡ ነገረ ፡ ለቅዱሳን ፡ ዘኢትዮጵያ ፡
ዘከመ ፡ ነግሠ ፡ በቍስጥንጥንያ ፡
ተመሢጦ ፡ በሥልጣነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኬንያ ።

ወሀሎ ፡ ፩ቀሲስ ፡ ዘስሙ ፡ ዲዲሞስ ፡ በጽሐ ፡ ኀበ ፡ አሐቲ ፡ ሀገር ፡ ወኢተወክፍዎ ፡ ሎቱ ። ወከልአ ፡ ዐቃቤ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ማኅደረ ፡ ወአኅደሮ ፡ በአፍአ ፡ እምቤት ፡ ውስተ ፡ ሐመድ ፡ ወእዳዋት ። ወሶበ ፡ ጸብሐ ፡ አወገዘ ፡ ውእቱ ፡ ቀሲስ ፡ ለዐቃቤ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወይቤሎ ፡ ዐቃቢ ፡ ፍትሐኒ ፡ ለምንት ፡ ታወግዘኒ ፡ ወኢኮንከ ፡ መምህርየ ፡ ከመ ፡ ትናዝዘኒ ። ወቀሲስኒ ፡ አበየ ፡ ፈቲሐ ፡ ወሖረ ፡ እንዘ ፡ ይትመዓዕ ። ወእምድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡ አዕረፈ ፡ ውእቱ ፡ ዐቃቢ ፡ በግዘት ፡ ወተፈደየ ፡ መጠነ ፡ ገብረ ፡ ወበእንተ ፡ ግዘትሰ ፡ በሰናስለ ፡ እሳት ፡ ተአስረ ። ወዝንቱሰ ፡ ቅዱስ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ አእመረ ፡ በመንፈስ ፡ ከመ ፡ ተአስረት ፡ ነፍሰ ፡ ውእቱ ፡ ዐቃቢ ፡ በሰናስለ ፡ እሳት ። ወሶበ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ ፩ብእሲ ፡ እምሀገረ ፡ ዝንገት ፡ ነገሮ ፡ ከመ ፡ ተአስረ ፡ ውእቱ ፡ ዐቃቢ ፡ ወለአከ ፡ ኀበ ፡ ቀሲስ ፡ ወይቤሎ ፡ በሎ ፡ ለቀሲስ ፡ ፍትሖ ፡ ለዐቃቢ ፡ ዘአውገዝከ ፡ በእንተ ፡ ዘአ*ኅደርከ ፡ በአፍአ ፡ ቤት ፡ ውስተ ፡ ሐመድ ፡ p. 245 b. ወእዳዋት ፡ ወኢትበሎ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ለአከኒ ፡ አላ ፡ ፩ብእሲ ፡ ነገረኒ ፡ ከመ ፡ ተአስረ ፡ ወለአከኒ ፡ ኀቤከ ፡ ከመ ፡ ትፍትሖ ። ወእምዝ ፡ ተንሢአ ፡ ሖረ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ በከመ ፡ አዘዞ ፡ ቅዱስ ፡ ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ ውእቱ ፡ ቀሲስ ፡ ወነገሮ ፡ ኵሎ ፡ ዘኮነ ፡ በእንተ ፡ ግዘት ። ወይቤ ፡ ቀሲስ ፡ ምንት ፡ ብየ ፡ ይፍትሖ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይምሐሮ ። ወካዕበ ፡ አእመረ ፡ ቅዱስ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ በኀይለ ፡ መንፈስ ፡ ዘኀዱር ፡ ላዕሌሁ ፡ ወተፈትሐ ፡ ዐቃቢ ፡ እምሰናስለ ፡ እሳት ፡ መዋቅሕቲሁ ፡ ለዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ በጸሎተ ፡ ዚአሁ ። ርእዩኬ ፡ ፍቁራንየ ፡ ግዘትሰ ፡ ዐቢይ ፡ ውእቱ ፡ ሶበ ፡ ያወግዘክሙ ፡ ካህን ፡ ምሴተ ፡ ለምንት ፡ ትብሉ ፡ ይፈትሐነ ፡ በጽባሕ ። ወሶበ ፡

ያወግዘክመ ፡ በጽባሕ ፡ ይፈትሐነ ፡ በምሴት ። ታአምሩኑ[1] ፡ አመ ፡ ይመውት ፡ ውእቱ ፡ ወእመ ፡ አንትሙ ፡ ትመውቱ ፡ መፍትውሰ ፡ ሶበ ፡ ያወግዘክሙ ፡ ካህን ፡ ውእተ ፡ ጊዜ ፡ ፍትሐነ ፡ በልዎ ፡ ወተጋነዩ ፡ ሎቱ ። ወአንትሙኒ ፡ ቀሳውስት ፡ ታወግዙ ፡ ለምንት ፡ ለእመ ፡ አውገዝክሙ ፡ እንበለ ፡ ፍትሕ ፡ ትኴንኑ ፡ እንከ ፡ ወትዴየ p. 246 a. ኑ ። ወለእመ ፡ አውገዝክሙ ፡ በዘከነ ፡ ወበዘከነ ፡ ፍትሑ ፡ *ፍጡነ ፡ ለምንት ፡ ትብሉ ፡ ጌሰመ ፡ ንፈትሕ ። ወሶበ ፡ አንትሙ ፡ ትመውቱ ፡ ዘተወግዘኒ ፡ ይመውት ፡ በግዘቱ ፡ አንትሙኒ ፡ ትትኴነኑ ፡ በእንተ ፡ ዝንቱ ፡ ኀቢረክሙ ፡ ምስለ ፡ ውእቱ ። ወብዙኀ ፡ ነገረ ፡ እምነገርኩክሙ ፡ በእንተ ፡ ግዘት ፡ ዘአውገዝኒ ፡ ወዘተወግዘኒ ፡ ዘከመ ፡ ተኰነኑ ፡ ይከልአኒ ፡ ተርጕሞ ፡ ዜናሁ ፡ ለቅዱስ ። ወዝንቱሰ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ፡ በአማን ፡ መነኮስ ፡ ያአምር ፡ ኰሎ ፡ በመንፈስ ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወይቤሎ ፡ ሰላም ፡ ለከ ፡ አፍቁርየ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ንዒእ ፡ ተሰርገው ፡ ሰብዐተ ፡ አክሊላተ ፡ ከመ ፡ ዮሐንስ ፡ ኀጺር ፡ በእንተ ፡ ቈመተ ፡ እእጋሪከ ፡ እስከ ፡ ጼአ ፡ ኵሉ ፡ አባልከ ፡ ወእስከ ፡ ተሰብረ ፡ አቍያጺከ ፡ ወቈቍዐ ፡ አዕፅምቲከ ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ ዘንተ ፡ ቃለ ፡ እምአፈ ፡ መድኀኒነ ፡ ተፈሥሐ ፡ ጥቀ ፡ ወነሥአ ፡ ፯ተ ፡ አክሊላተ ፡ ወእምዝ ፡ ተሰወሮ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ እምድኅረ ፡ አሰርገዎ ፡ በአክሊላት ። ወቅዱስሰ ፡ አፈድፈደ ፡ ገድለ ፡ በወስኮ ፡ ወአብዝኀ ፡ ጸልዮ ፡ ወባርኮ ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ ፩ብእሲ ፡ እምደቂቀ ፡ እስጢ p. 246 b. ፋ ፡ ወተአምኖ ፡ *ለቅዱስ ፡ ወተዛውዐ ፡ ምስሌሁ ፡ ነገረ ፡ መንፈስ ። ወይቤሎ ፡ በዝንቱ ፡ ደብር ፡ ይትፈቀርኑ ፡ ዘኢይሰቲ ፡ ምዝረ ፡ ምንተ ፡ እግበር ፡ አባ ። ወይቤሎ ፡ ቅዱስ ፡ መኑ ፡ ያበውአከ ፡ ውስተ ፡ ማኅበር ፡ አላ ፡ ተኀድር ፡ ባሕቲትከ ፡ እመ ፡ ፈቀድከ ፡ ስቲ ፡ ወለእመ ፡ ኢፈቀድከ ፡ ኀድግ ። ወአቡነሰ ፡ ቅዱስ ፡ ኢያአመሮ ፡ ከመ ፡ ኮነ ፡ እምደቂቀ ፡ እስጢፋ ። ወተንሢአ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ሖረ ፡ ኀበ ፡ ማኅድሩ ፡ ወበመንፈቀ ፡ ሌሊት ፡ ሶበ ፡ አኀዘ ፡ ቅዱስ ፡ ይጸሊ ፡ ከደኖ ፡ ጽልመት ፡ ወከልአ ፡ ጸልዮ ፡ ወሐዘነ ፡ ጥቀ ፡ ወይቤ ፡ በእንተ ፡ ምንት ፡ ኮንኩ ፡ ከመዝ ፡ ወበጊዜሃ ፡ ሰምዐ ፡ ቃለ ፡ ወይቤሎ ፡ መኑ ፡ አብሐከ ፡ ትትአማኀ ፡ ምስለ ፡ ደቂቀ ፡ እስጢፋ ፡ ርኩሳን ፡ ወበእንተዝ ፡ ከደነከ ፡ ጽልመት ። ወይቤ ፡ ቅዱስ ፡ በም

[1] ተአምሩኑ scriptum.

ንት ፡ አእመርኩ ፡ እግዚአ ። ወተሰጥዎ ፡ ውእቱ ፡ ቃል ፡ ወይቤሎ ፡
እምይእዜሰ ፡ እንበለ ፡ ትሕትት ፡ ኢትትአማኅ ፡ ምስለ ፡ እንግዳ ፡
ለዘኀለፈሰ ፡ መሐርኩከ ። ወሶቤሃ ፡ በርሀ ፡ ሎቱ ፡ ብርሃን ፡ በከመ ፡
ልማዱ ፡ ወጸለየ ። ወበሳኒታ ፡ በጽባሕ ፡ ተመይጠ ፡ ኀቤሁ ፡ ው
ቱ ፡ ብእሲ ፡ መነኮስ ፡ ወተአምኆ ። ወቅዱስኒ ፡ ረስዐ ፡ ገሠጾ ፡ ቃ
ል ፡ ከመ ፡ ኢየአምኃ ። ወንስቲተ ፡ *ተዛዊዮ ፡ ምስለ ፡ ቅዱስ ፡ ሐ p. 247 *a.*
ረ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ። ወሶበ ፡ ወጠነ ፡ ቅዱስ [1] ፡ በከመ ፡ ልማዱ ፡
ከደኖ ፡ ጽልመት ፡ ከመ ፡ ትማልም ፡ ወሐዘነ ፡ ፈድፋደ ፡ እንተ ፡
ተአኪ ፡ እምቀዳሚ ፡ ወሰምዐ ፡ ዳግመ ፡ ቃለ ፡ መደንግፀ ፡ ወይቤ
ሎ ፡ ለምንት ፡ ተአማኅከ ፡ ውእተ ፡ መነኮሰ ፡ ዘአዘዝኩከ ፡ ትማል
ም ፡ ከመ ፡ ኢትትአምኆ ። ወይቤሎ ፡ ቅዱስ ፡ ለውእቱ ፡ ቃል ፡
ዘተናገሮ ፡ አእግዚእየ ፡ ረሳዕኩ ፡ አንሰ ፡ ወይእዜኒ ፡ መሐረኒ ፡ ሊ
ተ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ ታበዝኃ ፡ ምሕረተ ። ወተሰጥዎ ፡ ሶቤሃ ፡ ው
እቱ ፡ ቃል ፡ ወይቤሎ ፡ እምይእዜሰ ፡ ዳግመ ፡ ኢትትአማኅ ፡ ም
ስሌሆሙ ፡ ፍጹመ ፡ ወምስሌሆሙ ፡ ኢትግበር ፡ ሰላመ ። ወሶበ ፡
ይብሎ ፡ ቃል ፡ ከመዝ ፡ በርሀ ፡ ብርሃን ፡ ወሰሰለ ፡ ጽልመት ፡ ወቅ
ዱስኒ ፡ ጸለየ ፡ በከመ ፡ ያለምድ ።

ወዝንቱሰ ፡ አቡነ ፡ በአማን ፡ ጻድቅ ፡ ውእቱ ፡
በበ፺፻ነፍሳት ፡ ለለዕለቱ ፡ ይምሕር ፡ ሎቱ ፡
አምላከ ፡ አማልክት ፡ በከመ ፡ ምሕረቱ ፡
ወቅዱስሰ ፡ ኢተመክሐ ፡ በእንተ ፡ ዝንቱ ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ ሶበ ፡ በጽሐ ፡ ዕረፍቱ ፡ ተናገሮ ፡ ቃል ፡ ወይቤ
ሎ ፡ ለዝንቱ ፡ ነገር ፡ በጽሐ ፡ ፋሲካሁ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ መሠ
ጠ ፡ መንፈስ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ ወአቀምዋ ፡ ለነፍ*ሱ ፡ ቅድመ ፡ እ p. 247 *b.*
ግዚአብሔር ፡ በዐቢይ ፡ ክብር ። ወአሚሃ ፡ ዘኮነ ፡ ኀደግነ ፡ ኢጸሐ
ፍነ ፡ እምልሳነ ፡ ሰብእ ፡ ፈሪሃነ ፡ ወእምዝ ፡ ተመይጠ ፡ ውስተ ፡ መ
ካኑ ፡ ወአንከረ ፡ ግብሮ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወእምድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡
መጽአ ፡ ሕማመ ፡ ብድብድ ፡ ወቀተሎ ፡ ለንዋየ ፡ ማርያም ፡ እኍ
ሁ ፡ ምስለ ፡ ፪ደቂቁ ። ወእምዝ ፡ ነደፎ ፡ ለአቡነ ፡ ቅዱስ ፡ ወሐ
መ ፡ ጥቀ ። ወይቤልዎ ፡ ቅዱሳን ፡ ባርክ ፡ እግዚአ ፡ ሀገሪተ ። ወቅ
ዱስኒ ፡ ባረከ ፡ ኵሎ ፡ አህጉረ ፡ በበረከተ ፡ ሰማይ ፡ ወምድር ፡ ወ

[1] Om. ይጸሊ ?

ይቤ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይባርክ ፡ ዛተ ፡ ሀገረ ፡ ወክልኣተኒ ፡ አህጉረ ፡ ወበሓውርተ[1] ፡ ወኵሎ ፡ ዘሀሎ ፡ ውስቴቶን ፡ ካህናተ ፡ ወዲያቆናተ ፡ ወመነኮሳተ ፡ እደ ፡ ወአንስተ ፡ ዘርሑቅ ፡ ወዘቅሩብ ። ወፈጺሞ ፡ ቡራኬ ፡ አዕረፈ ፡ በሰላም ፡ አመ ፡ ፲ወ፰ለወርኀ ፡ ሰኔ ።

ወገነዝዎ ፡ ዕደው ፡ ቅዱሳን ፡
ወቀበርዎ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡
ዘአቡነ ፡ አባ ፡ አብርሃም ፡ ረባን ፡
እንዘ ፡ ይበክዩ ፡ መሪረ ፡ እምብዝኀ ፡ ሐዘን ።
ፍተ ፡ በረከቱ ፡ ትኩን ፡
ምስለ ፡ ፍቁሩ ፡ እንጦንዮስ ፡ ለአለመ ፡ አለም ፡ አሜን ።

ወይእዜኒ ፡ ዝየ ፡ እለ ፡ ተጋባእክሙ ፡ ለሰሚዐ ፡ ገድሉ ፡
p. 248 b. እግዚአብሔር ፡ *ይክፍልክሙ ፡ እምክበደ ፡ ብዕሉ ፡
ወይባርክሙ ፡ ፍጹመ ፡ በበረከተ ፡ ምድር ፡ ዘታሕቱ ፡ ወበጠለ ፡ [ሰማይ ፡ ዘላዕሉ ፡
ይትኖለወክሙ ፡ በጽንዐ ፡ ኀይሉ ፡ ወይመግብክሙ ፡ በሣህሉ ፡
በዝ ፡ ዓለም ፡ የአክለነ ፡ እስከ ፡ ትብሉ ፡
ወበዘይመጽእ ፡ ዓለም ፡ አመ ፡ በዓሉ ፡
እንተ ፡ የማን ፡ ያቅምክሙ ፡ ምስለ ፡ እለ ፡ ተጋደሉ ።
ሰማያት ፡ ወምድር ፡ እምቅድመ ፡ ገጸ ፡ አብ ፡ ይሴስሉ ፡
ወአመ ፡ ትትከሠት ፡ ባሕቲታ ፡ መጽሐፈ ፡ ሕይወት ፡ ወንጌሉ ፡
አሚሃ ፡ ያርፍቅሙ ፡ ውስተ ፡ ሕፅኑ ፡ ከመ ፡ ኢትትኀጐሉ ፡
ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሚን ።

[1] ወበሐውርተ scriptum.

(Turaiev ed) # 12705

PONTIFICAL INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
59 QUEEN'S PARK CRESCENT
TORONTO—5, CANADA
12705 .